

Telefon otrok in mladostnikov
080 1234

Čas je, da Vaše želje postanejo resničnost.

Prpravili smo omejeno ponudbo ugodnih posojil z devizno klavzulo.
Za Vas, ki ste že naši komitent.
Za Vas, ki boste to postali - sedaj.

Oglasite se v naši poslovalnici, zaupajte nam svoje želje, vse ostalo uredimo mi.

Svetovali Vam bomo na telefonskih številkah: 03 - 898 68 86

FOTO TEKAUC

Tel.: 03 5861 328 GSM: 041 624 280

EXPRESS IZDELAVA BARVNIH FOTOGRAFIJ
FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE
BARVNE VIZITKE; REPRODUKCIJE
FOTOGRAFIRANJE NA TERENU
FOTOAPARATI, FILMI, ALBUMI, BATERIJE, OKVIRJI,
DIGITALNA FOTOGRAFIJA

ANGELI

BLUES®

d.o.o.,
Šoštanj

Živeti v mestu ŠOŠTANJ že 90 let!

1911 - 2001

Čestitke vsem Šoštanjčanom!

Svet KS Šoštanj

KULTURNI CENTER M. POJMAN V. VELENJE KNIŽNICA

LIST

LETO VII ŠT.10 15.NOVEMBER 2001 100 SIT

Velenje
SP Do 35
LIST
2001
352 (497.4 Šoštanj)

9001377.10

COBISS 0

KNIŽNICA KULT. CENTRA
I. NARODNIŠK. VELENJE

LIST Glasilo Občine Šoštanj.
Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

"Problemkajuh"

Pred leti, v prvem letniku tega časopisa, se je Edi Vučina kritično ozrl na prenovo parka v Topolšici. Kritiko je podkrepil z nekaj fotografijami in na eni je bila pot skozi park. Na sredini poti je stalo drevo. Jasno, da bi načrtovalec prenove lahko pri umestitvi poti v park upošteval definicijo poti, ki vedno nekam vodi. Park pa naj bi še posebej ponujal odprtost, da se človek brez ovir prosto sprehaja v naravi, medtem ko njegove misli blodijo daleč, daleč stran. Skreganost ideje o prosti poti, s konkretno rešitvijo na fotografiji, je kritični arhitekt pospremil s podnapisom: "Pot, ki vodi v drevo." Nazorno, ni kaj!

V Šoštanju je podobna pot skozi Kajuhov park, le da na tej poti ne stoji drevo, ampak soha darovalca imena parku. Pred leti so jo tja postavili, po pričevanju pokojnega Viktorja Kojca zato, da bo blizu "svoje hiše". V našem parku imamo torej pot, ki vodi v Kajuha. Če gremo v smeri proti avtobusni postaji, je to celo pot, ki vodi v Kajuhovo ... (hm, je zadnjica "prehuda" beseda za naslovnico Lista?)

Kip je ovira na poti, prisila, da mimoidoči pomisli(mo) nanj vsakokrat, ko gre(mo) ob njem. Vendar se nam soha v podzavesti ne pojavlja kot podoba revolucionarja (kar naj bi Kajuh menda bil), še manj kot pesnika (kar je Kajuh zanesljivo bil), ampak samo kot ovira, ki mimoidoče prisili, da se ji umakne(mo). Tako se nam, Kajuh že od mladosti predstavlja kot težava. Najprej smo morali v šoli drdrati: vešmamaradbitinapislispomposlabiradvsajkakpozdrav... in potem se Kajuh, našemljen v vojaka, nastavi sredi poti. "Kajuh" stoji v parku, ki so si ga naši "brezdomni" mladci in mladenke vzeli za svojega, saj se jim ne ljubi doma v neskončnost buljiti v televizijo s svojimi starši; kaj pa lahko drugega v Šoštanju počnejo?! Zato ni nič čudnega, da so soho vzeli za svojo in se z njo zabavajo. Mi, odrasli in resni ljudje, tej zabavi rečemo vandalizem, najdlje pa je v oznakah tega početja šel oče umetnine kipar Belač, ki to zabavo označuje kot napad na "tekovine revolucije"! Malo pred 1. novembrom je bil kip (že spet) pobeljen s prahom iz gasilnega aparata. Vesoljni Šoštanj je drl skupaj in se zgražal nad vandalizmom, pravega sporočila pa nihče ni uspel razvozlati. To je bilo pred časom napisano kot grafit na tleh mosta, ki vodi v "Kajuhov" park. Pisalo je: "Dejte nam plac!" Grafit ni (bil?) zgolj enoznačna zahteva po nekem konkretnem prostoru, (. . . v

katerem bi se naši zlati otroci ob petkih in sobotah zvečer zalivali s slabim vinom in se zadevali s travo; kajne, teji in mame . . .?) ampak je zahteva širša: "Dejte nam plac, spustite nas zraun, dejte nam možnost ustvarjanja, dejte nam delo in zaslužek ...!"

Foto: arhiv

To nam kličejo, mi pa njim nazaj: "Vandal! Policija vas bi morala premakastiti!" Saj vem, da preveč neporabljene mladostne energije ne more biti opravičilo za škodo (v našem materialističnem svetu itak poznamo samo materialno škodo), ki jo plačujemo davkoplačevalci.

Stiska šoštanjske in druge mladine v vseh časih in sistemih ne more biti opravičilo za onečaščenje umetnine, kar soha Kajuha nedvomno je! A to ni nobena šoštanjska specifičnost, saj se objestnost in nagajivost kot obrazec pojavlja na mnogih izpostavljenih kipih tudi drugod. Znan je primer, ko so "kriččega in razkorčenega Kidriča" v Ljubljani opremili tako, da so mu pod pazduhi vtaknili kilski štruci kruha, v odprta usta pa so mu zabili zemljo. To dejanje je (še v prejšnjem režimu) postalo politični problem, saj je oblast to zafrkancijo vzela kot kritiko sistema. Znan je (bil) tudi bronasti nagec pred živalskim vrtom v Zagrebu, ki so mu "lumpi" dosledno vsako leto pred veliko nočjo na rdeče prebarvali bronasta moda. Tudi to je bil politični problem, saj vesete: velika noč, pa rdeča jajca ...

Zadnji "eksczes" na umetnini v Šoštanju pa morda razgalja še eden razlog, zakaj so objestni mladci neke sunili gasilni aparat, se izpraznili v "Kajuha" in zabrisali jeklenko v Pako. Skoraj perversno je namreč dejstvo, da so si deklarirani "neverniki" vzeli vsa obeležja, ki nas spominjajo na drugo svetovno vojno, za svoje oltarje in ob njih tešijo svojo potrebo po čaščenjem ognja, kot refleks na prastrah konca v prahu in pepelu, ki bo ostal po zadnjem ognju. Zato je uporaba gasilnega sredstva za uničenje plamenečega oltarja nevernikov mogoče vzeti kot protest zoper (ne)vero (starejših), ki mladim ni in ne prinaša nič dobrega. Ne materialno, še manj pa duhovno!

V podivjanem svetu primitivnih in hi-tech morilcev ter vojn je težko pričakovati, da bi se naši otroci, kadar razbijajo po svojem okolju, zavedali, da razbijajo v bistvu svoj svet, ki so ga oni dali nam, njihovim staršem, na posodo. Vendar kaže, da se v Šoštanju mladostne energije kanalizirajo tudi v ustvarjalno smer, saj je generaciji naših naslednikov oblast v zadnjem času čisto malo odprla vrata in imajo tako en razlog za jezo manj. Ko tole pišem, se še ne ve, kako in ali sploh bo "uspeš" literarni večer, ki ga snujejo. Tudi če se litararc zaradi tega ali onega razloga ne bo zgodil, bo to eno koristno spoznanje več, saj bodo (z ali brez literarnega večera) sami sebi dokazali, da je neprimerno težje napisati in javno prebrati (svojo) pesem, kot pa "pošpricati" Kajuhovo soho z gasilnim prahom po zadnji plati.

Peter Rezman

VESELI DECEMBER

December je mesec pričakovanih, veselih dni in svetlih noči. V Šoštanju bo veselo cel mesec, posebej pa naj bi bil živahen prenovljeni Glavni trg.

1. decembra bo otvoritev Glavnega trga s kulturnim programom, ki bo seveda priložnostno obarvan. Mestna galerija bo odprla vrata vsem, ki si bodo v njej skozi cel mesec lahko ogledovali jaslice - simboliko miru in družinskega veselja.

V galeriji bodo svojo ustvarjalnost in domišljijo sproščali tudi otroci vrta in obeh šol, ki bodo s pomočjo Zveze prijateljev mladine v tem mesecu organizirali razne delavnice.

Tradicionalni dvig Adventnih venčkov bo v nedeljo 2. decembra ravno tako na Glavnem trgu, kamor bo

5. decembra prispel tudi Miklavž s spremstvom in obdaril otroke.

Nostalgичne čase Basistove gostilnice, ki bo v mesecu decembru priložnostno odprta v prostorih bivše železnice, bodo ob petkih in sobotah zvečer obujali člani vseh Turističnih društev občine Šoštanj z različnimi prireditvami.

V njej bi se imel izvršiti tudi literarni večer in kitarjada.

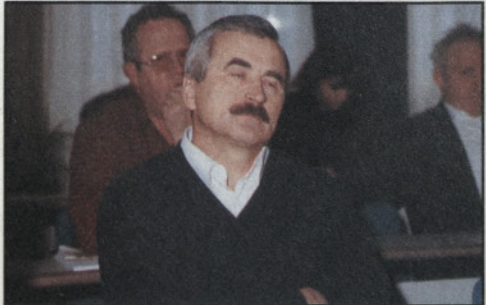
Ob petkih in sobotah dopoldan pa bo živahno po celem trgu, saj bo na njem mogoče videti in tudi kupiti izdelke in materiale naše okolice in domačih izdelovalcev.

Da pa boste sledili dogajanem boste za vsako prireditev še naknadno obveščeni z vabilii v vašem nabiralniku.

Turistična zveza kot glavni pobudnik veselega decembra vas torej vabi, da se udeležite prireditev pod skupnim imenom VESELI DECEMBER in za uspešno izvedbo prispevate tudi svojo dobro voljo.

Stran 2

Občinski proračun ni vreča brez dna

Stran 6

Intervju z upokojencem Detlefom Tiečerjem

Stran 8,9

Oživljeno Družmirje

Stran 12

Sladkali smo se s kostanjem

Seja sveta občine Šoštanj

Kljub kritikam je bil osnutek proračuna potrjen z veliko večino

Vsejini sobi Sveta občine Šoštanj je bila 5. 11. 2001 23. redna seja, na kateri so svetniki obravnavali sledeči dnevni red: zapisnika 22. redne seje in zapisnika 4. izredne seje Sveta Občine Šoštanj, osnutek odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2002, z informacijo NO, predloga odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Regijsko višje in visokošolsko središče, s predlogom sklepa o pooblastitvi župana, osnutek odloka o pokopališkem redu, osnutka odloka o oskrbi s pitno vodo, predlog programa sprememb prostorskih aktov za območje bivše TUŠ, program priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta za čistilno napravo Šaleške doline, slep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, sklepa o povprečni gradbeni ceni stanovanjske površine in stroških komunalnega urejanja zemljišč za leto 2002, imenovanju predstavnika v Svet zavoda Lekarna Velenje in zamenjavo predstavnika občine v Svetu zavoda Vrtec Šoštanj, čisto na koncu pa še pobude in vprašanja svetnikov.

Osnutek proračuna

Na začetku je župan na kratko predstavil obširno gradivo in kljub temu, da je bila v gradivu vnesena tudi kolona predvidenih prihodkov in odhodkov za leto 2003, je bilo podarjeno, da gre zgolj za informacijo, saj bodo naslednje jesen volitve in bo proračun za leto 2003 pač naloga župana, ki bo vodil občino v obdobju od 2002, do leta 2006.

K razpravi se je prvi priglasil **Anton Skornšek** (SLS + SKD) in uvodoma postavil tezo, da je potrošnja občine prevlika, da je na občini preveč zaposlenih in da tudi na drugih področjih ni videti varčevanja, in izpostavil primer LISTa, češ da se tiska na preveč kvalitetnem papirju.

Predlagal je tudi varčevalne ukrepe pri prevozu šolarjev, saj da iz Skornega vozi velik avtobus samo 7 otrok, kar se mu ne zdi racionalno.

Motilo ga je, da v osnutku proračuna ni našel sredstev, ki jih bo v izgradnjo nove šole vložil Premogovnik Velenje. Prav tako se ni strinjal, da so se plače na področju otroškega vartsva dvignile za 24 %.

Pri stroških porabe sredstev za vzdrževanje cest, je obtožil svetniškega kolega Marjana Vrtačnika, da se v nasprotju z akti občine ukvarja z nadziranjem izvajanja vzdrževanja cest, ter da tega ne bi smel početi tudi zato, ker nima ustreznih strokovnih izobrazb. To so po njegovem mnenju ključni razlogi, da se približno 100.000.000,00 SIT, kolikor gre za te naloge, porabi skrajno neracionalno, kot dokaz pa je navajal slabo vzdrževano cesto v Skorno.

Posebej ostro pa je nastopil proti nameravani izgradnji toplovoda Gaberke in izjavil, da se iz tega projekta takoj vidi, kje je doma župan. nadalje je opozoril, da sedanjo ceno 2,3 SIT/KW zanekrat jamči "dobri striček" v elektrami, ko pa bo holdin zaživel se bo cena povečala za 100%. Spraševal se je, kaj je s primerjalno študijo o med plinifikacijo in toplovodom, ter urazil stališče, da bi bil plin zanesljivo bolj racionalen.

Podobno kritično je ošvrknil tudi predvideno izgradnjo kanalizacije iz Gaberk, češ da je veliko potrebnejše zgraditi kanalizacijo v Metlečah.

Viktor Potočnik (DeSUS) se je tudi spraševal, zakaj v proračunu ni omenjena kanalizacija in toplifikacija Raven, saj te infrastrukture v Gaberke ni mogoče napeljati drugače, kot skozi Ravne.

Matjaž Cesar (LDS), je predlagal da se postavka za vzdrževanje objektov otroškega varstva dvigne na 5.000.000,00 SIT.

Drago Koren (Nsi) je v v celoti podprl razpravo Antona Skornška in opozoril predlagatelja, da bi bilo potrebno najprej končati toplifikacijo Lokovice in šele nato pričeti z novimi investicijami. Pogreša tudi investicijski program občine, za katerega meni, da bi ga moral potrditi svet občine.

David Ravnjak (SDS) se je vprašal, kako je mogoče, da kljub očitnemu povečanju prometa v Termah Topolšica zaradi izboljšane ponudbe, višina turistične takse ostaja na isti ravni, kot pred leti?

Vojko Krneža (SDS) pa je bil mnenja, da so sredstva za gospodarski razvoj občine postavljena

prezisko in da bi bilo treba bolj intenzivno zagotavljati primeren lokacije za malo obrt.

Sporo se mu je zdelo tudi to, da se kljub temu, da sporazum o eliminaciji kostne moke v TEŠ za leto 2002 med TEŠ in občino še ni sklenjen, med prihodke že beleži predvidenih 120.000,00 iz tega naslova.

Marjan Jakob (SLS + SKD) je ponovno opozoril, da so sredstva, ki se pridobivajo iz naslova spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, ne morejo biti prerazporejena na noben druga naslov, kot za potrebe kmetijstva oziroma pridobivanje novih obdelovalnih površin.

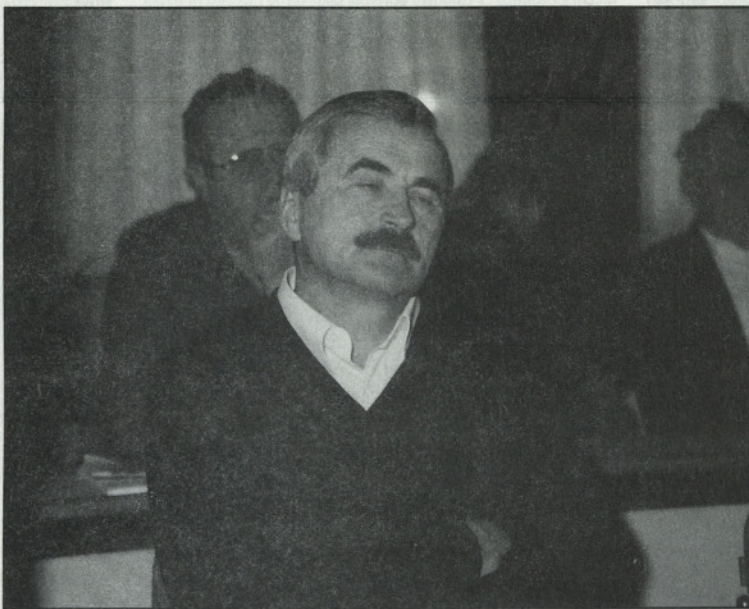
Po končani razpravi je župan **Milan Kopušar** odgovoril na vsa postavljena vprašanja in trditve, ter posebej zavrnil trditve člana sveta Skornška, da občina nima ustreznega nadzora bzdruževanja cest, saj le-tega ne vrši Marjan Vrtačnik, kot je trdil Skornšek, ampka ga po pogodbi opravlja strokovno usposobljena oseba. Prav tako je pojasnil dilemo med toplifikacijo in plinifikacijo. Glede očitkov o preveliki zaposlenosti (na občini bi naj delalo 16 oseb, kar sta župan in direktorica zavrnili, kot neresnico), pa se je direktorica občinske uprave Mirijam Povh obvezala izdelati izčrpno pisno poročilo do naslednje seje sveta.

Nato so svetniki z veliko večino, vključno s svetnikom Antonom Skornškom podprli osnutek proračuna občine Šoštanj za leto 2002.

Pokopališki red

Svet občine Šoštanj je na tej seji obravnaval tudi osnutek odloka o pokopališkem redu, ki bi se nanašala na pokopališče Podkraj, katerega solastnik je občina Šoštanj ter na pokopališčih v Zavodnjah in Belih Vodah.

V Svetu. Mestne občine Velenje je bil na seji, dne

Iz proračuna se točno vidi, kje je doma župan . . .

Obrazložitev odloka je podal **Anton Apat**, uni. dipl. inž. grad.

Oskrba s pitno vodo

Osnutek sprememb in dopolnitev Odloka o oskrbi s pitno vodo je bil izdelan že spomladi leta 1999 in obravnavan na Svetu Občine Šoštanj, dne 16.09.1999, ter sprejet s pripombami. Predvideno je bilo, da vse tri občine, v katerih je KP Velenje upravljavec vodooskrbnih objektov in naprav, sprejmejo ODLOK O OSKRBI S PITNO VODO v enakem besedilu.

Ker je že pri obravnavi osnutka sprememb in dopolnitev odloka prišlo do razhajanj med občinami in zaradi tega zavlačevanja pri sprejemanju odloka (sprejet bi moral biti v enakem besedilu v vseh treh občinah, z veljavnostjo po zadnji objavi v uradnem glasilu občine), je smiselno, da vsaka občina predmetni odlok sprejme neodvisno od ostalih dveh občin.

Sedanja ureditve je zastarela tako v pogledu organiziranosti izvajanja celovitosti obravnave javne službe, prav tako ni usklajen s kasneje izdanimi zakonskimi predpisi. Predvsem po letu 1993 je prišlo na področju odpadnih voda do velikih zakonodajnih sprememb Tudi širitev kanalizacijskega omrežja in gradnja čistilnih naprav zahtevata celovito ureditev tega področja in uskladitev z zakonodajo.

Temeljni cilji odloka so: opredeljeni pojmi o lastništvu, določitev pogojev izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo, ureditev razmerij med uporabniki in upravljavcem in določitev obveznosti upravljavca in uporabnikov ter vzpostavitev nadzora nad izvajanjem javne službe.

Pomembnejše spremembe v osnutku Odloka so predvsem v uvedbi stroškov vzdrževanja vodovodnega priključka.

V predlogu odloka predstavlja največjo spremembo predlog 9. člena, ki ohranja vodovodni priključek v lasti uporabnika, in predlog 25. člena, ki v števni vključuje tudi stroške vzdrževanja priključka kot celote. Števnima bo pokrivala stroške zamenjave dotrajanih vodovodnih priključkov in bo v kalkulaciji upoštevana kot povprečna vrednost. Glede na to, da sedanji odlok nalaga upravljavcu vzdrževanje vodovodnih priključkov, ki so v lasti uporabnikov, ni pa opredelil vira sredstev za to, je uvedena števni, ki bo to neskladje odpravila.

Števnina bo tako zajemala stroške redne kontrole in zamenjave vodomerov (kar se obračunava že sedaj), kakor tudi stroške obnove vodovodnih priključkov.

Višina števne se bo razlikovala glede na presek vgrajenega vodomera in se bo obračunavala mesečno. Po izdelani kalkulaciji bi najnižja vrednost števne za uporabnike v individualnih hišah znašala 555,56 SIT na mesec za priključek premera 13 mm, v več stanovanjskih objektih in industriji pa od 666,67 SIT za priključek premera 30 mm do 4.444,44 SIT na mesec za priključek premera 200 mm. Cene so brez DDV. Prvi mesec po sprejetju Odloka o oskrbi s pitno vodo bo višina zneska števne znašala 52% vrednosti prej navedenih zneskov, nato pa se bo vsak mesec povišala za 2% in predvidoma v dveh letih naj bi dosegla dejansko mesečno vrednost. Kalkulacija je izdelana po cenah za december 2000, pri čemer se vrednost letno povečuje skladno z rastjo cen v gradbeništvu po metodologiji GZS - združenja za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala.

Na sestanku z upravniki večstanovanjskih objektov ni bilo možno doseči enotnega stališča o delitvi porabe vode na posameznega uporabnika, zato bo to funkcijo v sodelovanju z upravniki še naprej opravljalo Komunalno podjetje Velenje. Sicer bi upravniki stanovanjskih hiš prevzeli delitev porabe vode znotraj večstanovanjskih hiš za dodatno plačilo, ki naj bi ga poravnal upravljavec vodovoda. Zato bo do realizacije 30. člena odloka v zvezi z obračunom porabljenе vode v večstanovanjskih objektih, opravljal interno delitev stroškov, upravljavec.

Sam odlok nima finančnih posledic za proračun občine. Finančne posledice bodo večje za uporab-

nike.

Svet je na 23. redni seji sprejel programe sprememb prostorskih aktov za področje TUŠ, ki ga je kupilo Gorenje. Tako se je pričel postopek, ki naj bi na koncu omogočil Gorenju koriščenje kupljene nepremičnine v skladu z njihovimi interesi.

Svet je nadalje sprejel sklep, da se v Svet zavoda Lekarna Velenje, kot predstavnica interesov občine Šoštanj imenuje Karmen Rotnik iz Florjana. Po razrešitvi članice Sveta zavoda Vrtec Šoštanj Mateje Ravnjak iz Šoštanja, je svet na to mesto imenoval Judito Krneža, prav tako iz Šoštanj.

Je pa predsednik pristojne komisije komentiral kritiziranje dela komisije, ki jo vodi in poudaril, da kritika ni usmerjena na pravi naslov. Izrazil je tudi nezadovoljstvo o našem, domnevno nekorektnem poročanjem o tej zadevi v prejšnji številki LISTa.

Pobude svetnikov

Drago Koren (Nsi) je podal pobudo, da se prouči možnost uvedbe avtobusnega prevoza približno 20-tih otrok iz "zgornje" Lokovice, ki morajo sedaj 4 km pešati v šolo.

Anton Skornšek (SLS + SKD) je dal pobudo, da se ugotovi in zapiše na primerno spoinsko ploščo poimenski seznam vseh, ki so bili po koncu druge svetovne vojne brez obtožbe in sodbe likvidirani in pokopani na Goricah.

Poleg tega se je vprašal, kje je zdaj most čez Pako, ki ga je obljubljal Vegrada, ko je podpisoval pogodbo o izgradnji in prodaji stanovanj v Kareju ob Paki.

Marjan Vrtačnik (neodvisni) je predlagal, da občina zaprosi Policijo za bolj temeljite obhode v Šoštanju, saj se vandalizem v mestu stopnjuje. Pritegnil mu je Štefan Szabo (LDS), ki je izrazil nezadovoljstvo nad ležernostjo policije v primeru prijave kršitev javnega reda in miru.

Vlado Videmšek (neodvisni) je izpostavil potrebo po hitrejšem sprejemanju odlokov s področja komunalnih dejavnosti, predvsem odloka o odvajanju odpadnih voda.

Vojko Krneža (SDS) je predlagal, da se ukine komisija za drobno gospodarstvo, saj se je ta do sedaj sestala samo enkrat in ni naredila nič, sam pa je pripravljen aktivno sodelovati, vendar mu je to zaradi pasivnosti te komisije, onemogočeno.

Viktor Potočnik (DeSUS) je dal pobudo, da se še pred zimo postavi zaščitna ograja ob Pečovnici.

P.R.

107 MHz FM

tel

03 898 68 02

gsm/sms

041 371 111

mojradio@mojradio.com

www.mojradio.com

mojradio

KRAJEVNA SKUPNOST SKORNO - FLORJAN

Dne 11.10.2001 smo imeli člani Sveta krajevne skupnosti Skorno - Florjan redno sejo, na kateri smo med drugim pod točko 2 obravnavali tudi realizirana dela v letu 2001. Predsednik KS je poudaril, da smo za prejeta denarna sredstva iz občinskega proračuna in iz TEŠ asfaltirali javno pot v dolžini 180 m ter tamponizirali 1400 m javnih poti, uredili pa še makadamsko cesto v dolžini 300 m. KS je del sredstev porabila tudi za redno vzdrževanje javnih poti, za pluzenje, odvoz smeti itd. Finančno smo pomagali tudi številnim registriranim društvom.

Predsednik KS z doseženimi rezultati ni povsem zadovoljen, saj zaradi pomanjkanja finančnih sredstev KS Skorno - Florjan ni uspela za nekaj krajanov napeljati kableske televizije, kar je sicer bilo obljubljeno. Res pa je tudi, da z bodočimi uporabniki kableske televizije nismo našli skupnega jezika.

Z veseljem pa ugotavljamo, da se je sporni most čez Toplico vendarle začel graditi, kar je zasluga tako KS Skorno - Florjan kakor Občine Šoštanj.

Obravnavali smo tudi finančni načrt za leto 2002. Predlagali smo asfaltiranje dveh javnih poti v dolžini 700 m, kar bi finančno zneslo okoli 12 milijonov. Prav tako je nujno potrebno sanirati dom krajevne skupnosti, saj je bivanje v njem že življenjsko nevarno. Po prvih predračunih bi za obnovo doma potrebovali 6 milijonov, za začetek pa vsaj 3, da bi opravili najnujnejša dela. Zavedamo se, da je treba dom krajevne skupnosti čim prej legalizirati. Župan Občine Šoštanj, ki je prisostvoval seji Sveta KS, je določeno pomoč namignil. Za financiranje kableske televizije bo KS potrebovala okoli 1 milijon, za delovanje KS 2.5 milijona, za redno vzdrževanje cest 2 milijona ter za odvoz smeti 500000 sit. Tudi v Skornem krajanji pripravljajo dokumentacijo za gradnjo igrišča s pripadajočimi gradbenimi objekti. Krajanji so za ta namen pripravljeni prispevati določena materialna sredstva, tudi prostovoljno delo, vendar za začetek pričakujemo zagonska sredstva od občine. Lokalna cesta v Skorno je v katastrofalnem stanju, zato se bo del sredstev iz občinskega proračuna za prihodnje leto moral nameniti za rekonstrukcijo te ceste, asfaltirati pa je končno treba tudi lokalno cesto proti Mlakarju, s katerim že tečejo konkretni dogovori. V letu 2002 naj bi se uredil tudi status igrišča na Pohrastniku in zgradil most pred njim.

Zadev na področju infrastrukture je sicer še veliko, zavedamo pa se, da so finančna sredstva skromna, zato smo člani sveta KS predlagali najnujnejša dela na tem področju v naši KS.

Valter Pirtovšek, dr. med.

Dobrodošli v Novi Ljubljanski banki

v Savinjsko-Šaleški regiji

Z oktobrom 2001 se Banka Velenje d.d. s svojimi poslovnimi enotami in poslovalnicami združuje z Novo Ljubljansko banko d.d.

Skupaj s poslovalnicami pridruženih bank: Pomursko banko d.d., Banko Velenje d.d. in Dolenjsko banko d.d. obsega poslovna mreža NLB d.d. 172 poslovalnic po Sloveniji.

Nova Ljubljanska banka d.d. je najmočnejša banka v slovenskem prostoru z največjim obsegom poslovanja. Po deležu mednarodnih poslov je vodilna med slovenskimi bankami.

Prepričani smo, da lahko tako posameznikom kot podjetjem ponudimo najboljše rešitve sodobnega bančništva in omogočamo podporo pri odpiranju novih priložnosti.

Ob združitvi z NLB d.d. bodo stranke Banke Velenje postale stranke Nove Ljubljanske banke.

Veseli nas, da vam lahko ponudimo široko paleto storitev, od poslovnega bančništva in hranilništva do investicijskega bančništva za individualne stranke, javne ustanove, samostojne podjetnike ter mala, srednja in velika podjetja.

V svojih poslovalnicah lahko tudi vnaprej opravljate vse bančne posle na enak način kot do sedaj. V banki smo storili vse, da bi ob združitvi proces poslovanja potekal nemoteno in da boste z vsemi novostmi primerno in pravočasno seznanjeni.

Z veseljem vas pričakujemo v vaši poslovalnici Nove Ljubljanske banke.

ljubljska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Kaj lahko storimo za vas?

Spremljajte pro- grame KRS!

KRS Šoštanj

Mesečna uporabnina se je na podlagi določb 112. člena Zakona o medi-
jih (Uradni list RS št. 35/2001), ki uvaja 8% pristojbino od mesečne
uporabnine za tehnično razširjanje programskih vsebin, s 1. 11. 2001
povišala za 8%, na 1.327,73 (brez DDV). Sklep o povišanju je sprejel
upravni odbor KRS Šoštanj, Topolšica in Florjan na seji dne 23. 10. 2001.

GASILSKI OKTOBER

V oktobru smo bili priča pospešenemu delovanju gasilskih enot, ki so z raznimi operativnimi vajami, predavanji in izobraževanji preverjala svojo pripravljenost in seznanjala občane s preventivnimi ukrepi na področju varstva pred požari. Aktivnosti je bilo veliko in so se izvajala po posameznih požarnih rajonih, za katere skrbijo matična gasilska društva, nekaj pa je bilo skupnih nastopov, iz katerih je bilo razvidno trenutno stanje na področju opremljenosti in usposobljenosti enot v sistemu zaščite in reševanja Občine Šoštanj. Tega meseca se še posebej razveselijo otroci iz vrtcev in osnovnih šol, saj jim gasilci kaj radi pokažejo na njim razumljiv način, kako gasilstvo deluje. Osnovni kontakt, ki je še kako pomemben pri pridobivanju prepotrebne kadra v vrste gasilcev, ki ostajajo najpomembnejši člen sistema zaščite v Občini Šoštanj. Med večjimi vajami, ki jih je potrebno omeniti je "Požar na šoli KDK", kjer je Gasilsko društvo Šoštanj samostojno izvedlo evakuacijo celotne šole in s tem zelo približalo postopke, s katerimi bi se srečali v realnosti. V tej akciji, ki je po mnenju ravnatelja g. Meniha bila zelo koristna, je sodelovalo kar 35 operativnih članov Gasilskega društva Šoštanj. Že nekaj let pa smo priča skupnim vajam v TE Šoštanj, ki jih organizirata Gasilski društvi Šoštanj in Lokovica, kar je razumljivo za objekt, ki pomeni veliko stopnjo požarne ogroženosti in terja od gasilskih enot tudi visoko stopnjo pripravljenosti za ukrepanje. Topolščani, ki spadajo v 2. kategorijo po razvrstitvi gasilskih enot, so si za objekt izbrali žago, s katero upravlja Rajko Vertačnik, in po mnenju prisotnih tudi uspešno opravili to zvrst izobraževanja. Že nekaj let pa je pri gaberških gasilcih v navadi, da jih nenapovedano pozove kar sam občinski poveljnik, kar je z vidika ocene realne trenutne pripravljenosti tudi najbolj primerno. Občinsko poveljstvo je upravičeno lahko zadovoljno nad odgovornim odnosom in prikazanim delom gasilskih enot, ki so poleg stalne vpetosti izkoristile mesec požarne varnosti še za dodatne aktivnosti. Zopet se je načelo usklajenega medsebojnega delo-

vanja pokazalo kot najbolj primerna oblika delovanja na področju varstva pred požari. Tak način medsebojnega delovanja je tudi edini porok za kvalitetno opravljanje naših storitev in preživetje v vedno bolj zahtevnem obdobju prihajajočih racionalizacij. Na to temo je poveljstvo v letošnjem letu kar nekajkrat razpravljalo in se v mnogih stvareh tudi poenotilo.

S skupno vajo na objektu Gorenje NO so se aktivnosti gasilskih enot približale koncu. V namišljenem požaru, ki je izbruhnil v oddelku brizganja plastike, so bila preko požarnih sprožilnikov obveščena: Gasilska enota Gorenje ter vsa gasilska društva iz sestava občinskega poveljstva. Skupno je sodelovalo preko 70 gasilcev s celotno tehniko, ki so pod vodstvom vodje intervencije g. Pečečnika in namestnika g. Lambizerja uspešno posredovali pri gašenju namišljenega požara. Po mnenju udeležencev, ki so sodelovali pri ogledu vaje, postaja to področje, ki se bo v bližnji prihodnosti zelo razširilo, eno od velikih dodatnih obveznosti gasilskih enot Občine Šoštanj, ki se bodo ne glede na način ureditve sistema varstva pred požari v tem podjetju morala izobraževati za morebitne potrebe. Vaja, ki je bila predhodno najavljena v medijih, je bila sprožena preko javnega alarmiranja, ki nas je v mesecu oktobru kar nekajkrat opozorilo na nevarnost. V interesu čim boljše obveščeni občanov bi bilo smiselno v prihodnosti vse predvidene vaje objaviti v časopisih, s čimer bi zmanjšali morebitno zaskrbljenost med občani in povečali njihovo zanimanje za načrtovane aktivnosti. Zaključno vajo v Gorenju NO si je v odsotnosti župana ogledal njegov namestnik g. Kompan, ki izrazil zadovoljstvo nad prikazano usposobljenostjo gasilskih enot, katerim želi več izobraževalnih akcij in čim manj operativnih posegov.

Gasilska društva so tako končala obdobje izvajanja operativnih vaj in jih bodo predvsem v zimskem času zamenjala izobraževanja za člane društev in priprave na občne zборе.

Danilo Čebul ml.

MLADI NAD 70 LET

Krajevna organizacija RK Zavodnje je v nedeljo, 7. oktobra, pripravila srečanje starejših krajanov, starih več kot 70 let. Srečanje je že tradicionalno. Starejši krajanji se ga radi udeležijo, če jim le zdravje služi.

Foto: arhiv

Tudi tokratno srečanje je potekalo v veselem razpoloženju. Ob dobri hrani in pijači smo najprej nazdravili in si zaželeli predvsem zdravja. Razšli smo se z željo, da se naslednje leto spet dobimo.

Tončka Topolšek

KRVODAJALCI V RAVNAH

Dvakrat letno ponavadi napišemo par vrstic o uspešni krvodajalski akciji, ki jo izvedejo v Ravnah. Za potrebe bolnice Celje se ponavadi nabere kar veliko te dragocene tekočine, ki jo prispevajo krvodajalci, kateri se te akcije že kar tradicionalno in redno udeležujejo. Tudi letos jih je prišlo kar 136, kar je spet lepa in častitljiva številka. Tokrat zadnjič pa za potrebe bolnice Celje. Ravenskih krvodajalcev ni več na seznamu te bolnišnice, zato se je tamkajšnji KO skupaj OO RK Velenje odločil in že sklenil sodelovanje z bolnišnico Maribor, tamkajšnjim transfuzijskim oddelkom, da bo odslej akcija tekla po tej poti. Kako in zakaj, nismo iskali odgovorov, Jože Jančič pravi samo, da kri je kri in jo rabijo vsepovsod. Tako bo v Ravnah tudi spomladi krvodajalska akcija in KO Ravne že zdaj vabi vse krvodajalce, da se je udeležijo, kot so že navajeni in kot jim narekuje ta humana dejavnost.

M.K.

JESENSKI IZLET

Z oglasne deske v Zavodnjah je vabil plakar na jesenski izlet. Športno društvo Zavodnje je za svoje člane in njihove družine spet organiziralo pohod, že tretji v letošnji sezoni, tokrat na prelepo Koroško, pod Uršljo goro. Pot na turistično kmetijo Ošven je bila očitno dovolj vabljiva za kar 25 pohodnikov.

V soboto, 20. oktobra, smo se ob 9. uri zbrali na avtobusni postaji. Starostna struktura je bila zelo različna, od najmlajšega Mateja, ki je komaj dopolnil šest let, pa do najstarejšega, ki si je v letošnjem poletju naložil že sedmi križ. Ko smo bili vsi zbrani, smo se z avtomobili popeljali do Koželovega vikenda,

Foto: arhiv

od tam pa smo se po kamniti poti spustili navzdol. Tam, med košate, do tal poraščene smreke, le težka prodrejo sončni žarki. Ko pa se pot izravna in postane mehkejša, se gozd razredči, oko pa se ustavi na čudovitem pobočju, poraščeni z vresjem, ki že pripravlja nežne cvetove, da bo spomladi v prvih sončnih žarkih zažarelo v vsej svoji lepoti.

Po kratkem predahu smo se od Križana napotili naprej mimo lovske kočice do Naravskih ledin.

Pot je bila prijetna, saj si je vsak poiskal primernega sogovornika. Mladi in malo manj mladi, vsi smo bili zadovoljni, da smo se podali na pot. Veliko je k temu pripomoglo tudi sonce, saj je s svojimi žarki kar vleklo v naravo.

Na Naravskih ledinah smo si malo oddahnili, potegnili nekaj dobrot iz svojih nahrbtnikov in se okrepčali. Tu je nastala tudi gasilska slika za spomin.

Zdaj nas je čakala le še zadnja etapa do cilja. Hodili smo in hodili, a poti kar ni hotelo biti konec. Po dobrih treh kilometrih od Naravskih ledin smo prišli na Ošvenovo. To je lepa, mogočna domačija, s prijaznimi ljudmi. Pričakali so nas z domačim žganjem in z dobro enolončnico, ki so jo naši organizatorji naročili vnaprej.

Z veseljem smo segli tudi po dobrem domačem kruhu. Po daljšem postanku smo se poslovili in se po isti poti vrnili proti domu.

Bil je že mrak, ko smo dospeli do avtomobilov, ki so nas spet pripeljali v domačo vas.

Bili smo utrujeni, a vendar veseli in srečni tudi zato, da imamo v svojem kraju ljudi, ki so pripravljeni in sposobni družiti mlado in staro. Tu naj omenim predsednika ŠD Cveta Grabnerja, ki mu gre vsa zahvala za njegov trud.

Na oglasni deski pa nas je čakalo že novo vabilo, tokrat na kostonjev piknik za naslednji dan, ki ga je spet organiziralo to društvo.

Vstopnica za piknik je bil samo en žep kostonja.

Pa naj še kdo reče, da se nimamo lepo!

Ana Meža

BLUES

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

INVALIDSKA PODJETJA IN PODJETNIŠTVO

Razlogi za nastanek invalidskih podjetij so bili v zgodovini različni. Večina jih je nastala zato, da so blažila stroške državnih proračunov, zniževala stroške podjetjem na račun različnih državnih subvencij in seveda zato, da so v njih zaposlovali težko zaposljivo populacijo. Še najmanj jih je nastalo zato, ker je nekdo možnost ustanoviti invalidsko podjetje razumel kot podjetniško priložnost.

Vsekakor so invalidi težko zaposljiva kategorija delovne sile. V nekaterih sektorjih gospodarstva jih je tudi izjemno težko zaposliti, ponekod celo nemogoče. Dejstvo pa je, da večina invalidov nastane zaradi posledic dela na delovnih mestih in je torej "moralna dolžnost" primarnega sektorja, da invalide, ki so to postali zaradi vzrokov na delovnih mestih, tudi ustrezno zaposli. No, o morali v povezavi s kapitalom je bilo v preteklih časih zelo težko govoriti. Danes se situacija nekoliko spreminja, saj socialna država z raznimi instrumenti, med katerimi je tudi t.i. kvotni sistem, o katerem smo že govorili, spodbuja ustrezno zaposlovanje invalidov. V sekundarnem in terciarnem sektorju je nekoliko več prostora za zaposlovanje invalidov, vendar je tudi tu prostor omejen, saj ta sektorja zahtevata ustrezno izobražen kader. Invalidi pa so zaradi svojih objektivnih omejitev in omejenih možnosti izobraževanja tudi v tem sektorju manjšinska kategorija.

Največji problem za družbo in seveda za ustrezno produktivno zaposlovanje predstavljajo t.i. invalidi od rojstva, ki jim je najtežje poiskati pravo zaposlitveno priložnost.

Seveda pa danes, v času globalnega gospodarstva in neštetihih poslovnih priložnosti, obstajajo možnosti za nastanek novih invalidskih podjetij. Država ta proces nekoliko zavira, kajti zlorab tega statusa je bilo v preteklosti, resnici na ljubo, veliko. Kažejo pa se priložnosti, in nekateri podjetniki so jih že izkoristili, da podjetniški podjem, že v začetku zamišljen kot posel, ki ga lahko opravljajo invalidi, preraste v podjetje. Govorim o podjetju, v katerem so predmet poslovanja, tehnologija, logistika, informatika in seveda komunikacije med zaposlenimi prilagojeni invalidom. Gre torej za obratni proces. Podjetnik, nosilec podjetniške ideje, že od vsega začetka ve, da bo zaposlil invalide in ima njihovim sposobnostim prilagojen predmet in proces poslovanja. Dosedanja praksa namreč pripoveduje o situaciji, ko je bil premet in proces poslovanja naravnani na zdrave delavce, potem pa so ga prilagajali invalidom, kar pa je povzročalo običajno velike probleme.

Na trgu delovne sile je namreč izredno veliko število invalidov, kar je lahko za podjetnika, ki v začetku ve kaj hoče, velika prednost, saj je izbor velik. V pripravi poslovnega načrta lahko to možnost vkalkulira kot prednost, prav tako bonitete socialne države na tem področju. Še vedno pa je seveda odločilnega pomena podjetniški podjem ali "posel" po domače. Trg je namreč za vse isti. Trga "invalidskih izdelkov" namreč ni. Kvaliteta izdelka ni "invalidska" ali "neinvalidska". Zato status invalidskega podjetja sam po sebi ne prinaša nobenih prednosti.

Ustanovitev invalidskega podjetja prinaša s seboj enake prednosti in slabosti, enake priložnosti in nevarnosti kot ustanovitev katerega koli podjetja, vendar je lahko specifična takega podjetja in negovega poslovanja tudi prednost na trgu, ki jo je seveda moč vnovčiti. Podjetja prihodnosti pa ne bodo le ekonomska ampak vse bolj tudi socialna kategorija, to pa so uspešna invalidska podjetja že danes.

Janez Pušnik

Pismo s poslanskega sedeža št. 40

Milan Kopusar

Delo v parlamentu ni več tako nevsakdanje, kot je bilo od začetka in zdaj mi, ki smo prvič poslanci, ne zaostajamo več za tistimi, ki imajo že drugi ali celo tretji mandat, kot je bilo to prej.

Odkar sem se zadnjič javil v našem LISTu svojim volivcem in tudi drugim občanom, ki jih zanima moje delo, moram povedati, da smo veliko časa posvetili temam, ki so bile

deležne velike medijske pozornosti. Med temi naj omenim le zakon s katerim bo država skušala vsaj delno nadomestiti škodo, ki jo je letos kmetom povzročila suša.

Zadnji čas pa nas je vse do skrajnosti angažiral dvoletni proračun. Ta je sedaj več ali manj pod streho, vendar so znani svetovni dogodki vnesli med naše ekonomiste zvrhano mero skepticizma, ki postavlja pod vprašaj nekatere (preoptimistične) kazalce, na katerih temelji proračun. No, upajmo, da bo tokrat imel prav tisti pol strokovnjakov, ki ne napovedujejo tako črne prihodnosti in bo Slovenija še naprej beležila gospodarsko rast. Za nas pa bi rad podrobneje predstavil usodo sedaj že precej spolitiziranih predlogov o spremembi območij in ustanovitvi novih občin, saj sta z naše strani v parlament preromala kar dva predloga. Za uvod le misel, da sta naša dva predloga povzročila v Šaleški dolini nekaj dviganja prahu, kdor pa natančneje pozna razmere pa ve, da gre v obeh primerih predvsem za

ekonomske interese.

Oktober je Državni zbor ugotovil, da so bili na podlagi njegovga sklepa v določenem roku med drugimi vložene tudi pobude za ustanovitev občine Topolšice. Pobuda je na Državni zbor poslal svet krajevne skupnosti Topolšica v smislu izločitve KS Topolšica iz občine Šoštanj in na območju KS Topolšica ustanoviti samostojno občino.

Sam pa sem v funkciji poslanca podal predlog za izločitev dela območja Mestne občine Velenje (delov območij naselij Družmirje in Preloge) in njegovo priključitev k občini Šoštanj. V gradivu za obravnavo teh pobud na pristojni komisiji pa obe pobudi zamaš isčemo med pravočasnimi in popolnimi vlogami. Kljub pozivu Odbora Državnega zbora RS za notranjo politiko za dopolnitev vlog, je vloga sveta KS Topolšica ostala nepopolna, ker svet KS Topolšica vloge na poziv ni dopolnil z navedbo, ali je vlogo poslal v mnenje občinskemu svetu; prav tako občinski svet ni sporočil, ali je prejel pobudo in jo obravnaval v skladu z zakonom. Manjkali pa so še nekateri drugi podatki glede izpolnjevanja pogojev. Tako je pobuda sveta KS Topolšice obstala že na prvem rešetju in tako bodo Topolščani morali počakati na novo priložnost čez štiri leta, če jih volja po svoji občini do takrat ne bo minila.

Glede mojega predloga Državnemu zboru za izločitev dela območja Mestne občine Velenje (delov območij naselij Družmirje in Preloge) in njegovo priključitev k občini Šoštanj pa je Državni zbor ugotovil, da ta zadeva sodi k zakonu o evidentiranju nepremičnin, državnih meja in prostorskih enot, tako da ta problematika sodi v pristojnost Ministrstva za okolje in prostor. Zato je Državni zbor mojo vlogo odstopil v reševanje temu resorju, kar pomeni, da zadeva še ni končana, kot nekateri zmotno obveščajo predvsem javnost v Šaleški dolini.

Prometni kotichek št. 10

Matjaž Cesar

Pripeljali smo se preko šeste kritične točke na naši poti proti Slemenu. Že po nekaj metrih smo pri sedmi in tukaj se nam dozdeva, da svet sploh ne gre naprej, da stoji na mestu in se še mnogo let ne bo nič premaknilo. Da je tako že skoraj celo stoletje je kriva še Avstro ogrska monarhija, ki si je dovolila skozi naše kraje speljati železniško progo. Ta je v naše kraje pripeljala za tiste čase najhitrejšo prevozno sredstvo. To je bil vlak, ki pa danes v smislu hitrega prevoza ljudi na žalost ne pomeni več tega, kar je zanj veljalo pred mnogimi leti. V tem času, ki ga živimo mi, je vlak vsaj pri nas dober le še v tovornem prometu. Kot dovolj hitro prevozno sredstvo se v naših krajih danes uporablja avto. In tu je srž naših problemov.

Približno dvajsetkrat na dan se ob delavnikih na križišču ceste z železniško progo prižge utripajoča rdeča luč in spuste zapornice, da prekinejo prometni tok po cesti in ga omogočijo po železniškem tiru. Število zapor ceste pa se bo v nekaj letih še povečalo, saj se predvideva ponovna vzpostavitev industrijskega tira v industrijsko cono, katere večinski lastnik je pred kratkim postala tovarna Gorenje. Spuščanje zapornic opravi ročno železničar na železniški postaji v Šoštanju. Po zakonu o železniškem prometu, ki velja še iz časov Marije Terezije mu je predpisano, da to opravi deset minut pred prihodom vlaka. Deset minut pred tem je vlak v Paški vasi, če prihaja iz smeri Celja. Če pa prihaja iz nasprotni smeri je

nekje med Velenjem in Pesjem. Kdor ve kako dolgo bo moral čakati, da se bodo zapornice zopet dvignile, bi moral ta čas izkoristiti za kaj bolj koristnega, kot pa za čakanje. A na žalost v večini primerov ni tako in se pač odloči za čakanje. Vendar se čakajočemu tiste minute pred zapornicami mnogokrat zde predolge. Kar hitro je nejevolja tukaj in ljudje, ki stanujemo v bližini tega križišča, premnogo krat poslušamo koncert različnih avtomobilskih hup. Trobilci, tako jim pravimo, ne razmišljajo, da v blokih ob cesti žive starejši ljudje z vsemi svojimi tegobami, starši z malimi otroki, celo dojenčki in vsi ostali, ki v tistem trenutku žele le počivati v svojem stanovanju. Prav zanima nas, kako bi se počutili ti hupajoči vozniki, če bi se kdo od nas nesojenih poslušalcev pripeljal pred njihovo hišo in na ves glas trobil. Pa prepustimo oceno njim in upajmo na bolj strpno čakanje pred spuščeni zapornicami. Podjetnemu obrtniku morda nasvet za postavitev kioska v katerem bi se lahko čakajoči osvežili. Še na eno stvar želim opozoriti. To pa je puščanje motorjev vozil, da tečejo v prostem teku kljub temu, da zakon o varnosti v cestnem prometu predpisuje, da mora voznik vozila stoječega na mestu več kot tri minute, motor le-tega ugasniti. Tistim, ki se tako obnašajo želim izraziti prošnjo v imenu vseh ljudi, ki stanujemo v bližini železniškega prehoda. "Prosim ugasnite svoje vozilo pred spuščeni zapornicami!" To bo koristilo nam, ki bomo zaradi Vaše uvidevnosti dihali čistejši zrak, Vam pa prihranilo nekaj tolarjev pri gorivu in Vas naredilo sprejemljivejše v našem okolju. Kot svetnik sem na svetu občine že predlagal, da bi občina postavila opozorilne table, kjer bi čakajoče voznike pozivali k obzornosti do tam živečih občanov. Namreč, vsi pač ne poznajo prometnega zakona in bi apel prav gotovo naletel na

odobranje. Občina Šoštanj je do sedaj posredovala pri Direkciji za ceste in dobila odgovor, da govori o tem zgoraj omenjeni zakon in oni pač niso odgovorni, če se ljudje ne držijo predpisov. Nam to seveda ni v pomoč in bomo iskali rešitev še naprej.

Mnogim voznikom se še v zadnjem trenutku posreči prevoziti železniški prehod, kljub temu, da se zapornice že spuščajo. Da je to izredno nevarno početje se sploh ne splača govoriti. Najbolj nevarno početje pa se odvija v trenutkih, kadar reševalno vozilo, ki je na nujni poti v bolnišnico v Topolšici, pridvi iz Velenja. Voznik tega vozila, ki je do tedaj z vratolomno vožnjo nabiral sekunde, ki pomenijo življenje, pripelje skozi Šoštanj z zavijajočo sireno in modrimi utripajočimi lučmi. Če ima smolo in se ustavi pred spuščeni zapornicami v tem trenutku izgublja minute, ki lahko pomenijo smrt za pacienta v vozilu. Tedaj mu železniški uslužbenec, ki le približno ve kje je prihajajoči vlak, dvigne spuščene zapornice in mu v dobri veri, da je pomagal reševati življenje, omogoči čimprejšnje nadaljevanje vožnje do bolnišnice. Takšno početje pa na žalost zavede nevedne voznike, ki se v dobri veri, da je pot prosta, zapeljejo preko železniškega tira. S tem pa nastane moment, da je nekdo, ki je reševal eno življenje, s svojim početjem ogrozil ne le eno temveč celo več življenj. Kot v večini primerov tudi za ta dejanja vodilni ljudje nič ne vedo. Upamo lahko le, da bodo za to izvedeli še pravočasno. V času sodobnih komunikacij bi bilo dovolj že to, da bi se odgovorni vsedli za isto

mizo in se dogovorili za čisto malo sodelovanja. Namreč, ko bi iz reševalne postaje v Velenju odpeljalo vozilo na nujno pot proti Topolšici, bi bil dovolj že en sam telefonski klic na železniško postajo v Šoštanju. Namesto, da bi reševalno vozilo čakalo na prihod vlaka, bi lahko tega ustavili. Menim, da železniški tir Velenje - Celje ni tako pomemben in ti morebitni zastoji ne bi preveč negativno vplivali na poslovanje.

Velik problem je tudi poškodovan stroj asfaltne prevleke voziča preko železniškega tira. Lastnik obeh prometnic je republika Slovenija. Kadar pripelje preko tira prazen kamion, kolesa in s tem prikolica močno poskočijo, kar povzroča strašen ropot. Ko pa pripelje preko tira poln kamion s tovorom, ropot ni tako zaznaven. Vendar se takrat prenese udarec koles po tleh do temeljev najbližjih stavb tako, da se stresejo kot ob srednje močnem potresu. To je najbolj zaznavno v višjih nadstropjih. Na samih stavbah se že pojavljajo poškodbe, ki se kažejo kot razpoke, saj se to dogaja že kar precej časa. Posredovati bom poizkušal pri, za to področje zadolženih občinskih uslužbencih, da bodo sprožili akcijo za reševanje vsaj tistih naštetih problemov, ki so v tem trenutku resljivi. To pa je posredovanje pri pristojnih na republiko, da kot lastniki obeh prometnic najprej uredijo poškodovani cestni del prehoda in nato zamenjajo stare zapornice z avtomatskimi, ki bodo krepko zmanjšale čakalne dobe pred njimi. Kot vse kaže je razmišljanje o viaduktu preko železniške proge zaenkrat še utopijska in se bo morda problem reševal šele čez nekaj let.

V naslednji številki Lista, ki bo izgledala malce drugače in bo predvsem obširnejša, ne bom govoril o kakšni kritični ali črni točki, temveč o stvareh in dogodkih, ki se na to našo temo navezujejo.

POHOD SOCIALDEMOKRATOV

SDS

Člani Socialdemokratske stranke iz Šoštanja so že drugo leto zapored organizirali "Spominski pohod za dr. Bogdana Meniha na Uršljo goro". Napoved vremena je bila sicer zelo slaba, vendar se je kljub temu zbralo kar lepo število pohodnikov. Že zjutraj so od koč na Slemenu odšli preko Ciganije in Križana po precej zahtevni poti na vrh Uršlje gore. Enaindvajsetega oktobra namreč Uršula slavi svoj god in takrat je za vse ljubitelje gore zadnja maša v letu. Vsi pohodniki in planinci so na ta dan lahko z občudovanjem zrlji v prenovljeno in na novo prepleškano cerkev. Uredila jo je slovenjegraška župnija ter nekaj planinskih zanesenjakov. Tudi kakšen naključni obisko-

valec gore je zavihal rokave in cerkev ima sedaj resnično lepšo podobo. G. Knez, ki je maševal, se je v imenu družine Menih še posebej zahvalil za obisk pohodnikom, ki so se tudi tako visoko na gori spomnili na pokojnega župana Šoštanja dr. Bogdana Meniha. Ob vrnitvi z Uršlje gore je vse njene obiskovalce pozdravilo čudovito vreme in jim omogočilo krasen razgled na vse strani. Pri gozdarski hišici domačinov Knezov pa so vse pohodnike čakale dišeče palačinke in druge dobrote, ki pa so jih pripravili člani Socialdemokratske mladine. Ob prijetnem kramljanju so do poznega popoldneva posedali na klopih in uživali ob pečenem kostanju in moštu. Organizator Socialdemokratska stranka Šoštanja pa že sedaj vabi vse ljubitelje gornišstva in tudi vse občane na naslednji pohod, ki bo zopet drugo leto ob godu svete Uršule, zavetnice Uršlje gore.

V.N.

EUrobus

V oktobru se je Evrobus potepal po Štajerski in Koroški in se v dneh od 10. do 12. oktobra mudil tudi v naših koncih. Desetega se je ustavil na bencinski črpalki v Šoštanju, nato se je popoldne pomudil v Topolšici pred hotelom Vesna, 12. 10. pa je v dopoldanskem času stal v Šmartnem ob Paki. Žal moramo poročati, da posebnega zanimanja ni bilo. Verjamemo, da bolj zaradi premajhne informiranosti občanov o pomenu evrobuse kot pa, da slovensko javnost ne bi zanimalo, kakšen bo naš vstop v Evropo. Ali pa...?

Evrobus kot tak je projekt, ki ga vodi Urad vlade za informiranje z namenom obveščati slovensko javnost o vključevanju v Evropsko unijo. To je potujoča knjižnica in informacijsko središče, v katerem je možno dobiti informacije in tudi odgovore, ki jih dajejo informatorji na

avtobusu. Na voljo je tudi najrazličnejša literatura, revije, brošure, ki jih delijo brezplačno. Za tiste, ki so evrobus zamudila ali ki niso vedeli,

Foto: Milojka Komprej

kako in kdaj ga poiskati, objavljamo naslov spletne strani, na kateri so informacije ravno tako na voljo <http://evropa.gov.si>.

Milojka Komprej

SKUPŠČINA ŠPORTNE ZVEZE ŠOŠTANJ

Vsaka organizirana dejavnost skupine ljudi v določenih časovnih presledkih preverja pravilnost svojega dela tako, da pomembnejše zadeve predstavi širši javnosti oz. celotnemu članstvu. Tudi Športna zveza Šoštanj pri tem ni izjema, saj smo v četrtek, 25. oktobra 2001, izvedli 4. redno skupščino, ki je bila zelo vsebinsko naravnana ter tudi zelo dobro obiskana. Dejstvo je, da skupščine načeloma niso zanimive za širši krog ljudi, ampak samo za neposredno vpletene v dejavnost. A tokratna skupščina je bila izjema, saj je bila udeležba zelo visoka. Prisotnost predstavnikov članov ŠZŠ z glasovalno pravico je bila 87,5% (14 od 16 društev), celotno število prisotnih pa je bilo 25.

Pred skupščino je potekala okrogla miza na temo "Strokovne podlage za sprejem novih meril za sofinanciranje športnih programov v Občini Šoštanj" in prisotni so se po enourni razpravi strinjali s predlogom strokovnih podlag.

Skupščina ŠZŠ se je začela z desetminutno zamudo, saj je bilo potrebno opraviti postopek oddaje pooblastil in razdeliti glasovalne lističe. Po uradni otvoritvi predsednika ŠZS Draga Skornška je vodenje skupščine prevzel Janko Zacirkovnik (OK Šoštanj Topolšica) s pomočnikom Danijem Urbancem (JK Topolšica) in Gregorjem Rupnikom (JK Šoštanj).

Pri drugi točki smo obravnavali predlog novega statuta ŠZŠ, ki je potreben zaradi prenovljenega načina organiziranosti ŠZŠ. Predstavniki so po krajši debati sprejeli nov statut ŠZŠ, ki je začel veljati s sprejetjem. Spremenili smo tudi sedež

zveze, in sicer iz Trga svobode 12 (občinska stavba) na Tekavčevo 1 (Dom TVD Partizan). Pri tretji točki smo brez razprave sprejeli na osnovi novega statuta pripravljen poslovnik o delu skupščine ŠZŠ. Pri četrti točki dnevnega reda smo imeli prijetno odločanje, saj smo v zvezo sprejeli Taborniško društvo Rod Pusti grad Šoštanj, ki je tako postalo 16. član ŠZŠ.

Največjo pozornost med prisotnimi so vsekakor vzbudile "Strokovne podlage za sprejem novih meril za sofinanciranje športnih programov v Občini Šoštanj". Kar nekaj razprav je bilo še na okrogli mizi, tako da so predstavniki po krajši debati soglasno potrdili strokovne podlage, ki se bodo posredovale Občini Šoštanj oz. njenim ustreznim organom.

Pri šesti točki smo poslušali poročilo nadzornege odbora in izvedli volitve novega odbora. Na podlagi tajnega glasovanja in na podlagi oddanih izpolnjenih evidenčnih listov smo izmed šestih kandidatov v nadzorni odbor ŠZŠ s štiriletnim mandatom izvolili Vikija Dreva (OK Šoštanj - Topolšica), Alojza Kemperla (RD Paka Šoštanj) ter Marjana Stvarnika (RK Veterani Šoštanj).

Predzadnja točka dnevnega reda je bila namenjena vsebini pogodbe med člani in ŠZŠ, ki jo določa Zakon o društvih. Soglasno smo sprejeli vsebino pogodbe in tudi določili simbolično višino članarine za leto 2002, ki znaša 1000 SIT na društvo. Na koncu smo samo še potrdili mandat podpredsedniku ŠZŠ in s skromno zakusko zaključili skupščino.

Bojan ROTOVNIK

Lahko bi vsem postavili spomenik ...

Intervju z Detlefom Tičerm, upokojenim krojačem iz Šoštanja

Gospod Tičer, tukaj z vašega okna na Prešernovem trgu se skoraj vidi tja, kjer je nekoč stala vaša hiša.

Kar tukaj ob cesti, tu so bile tri hiše... to se pravi, približno tam, kjer je sedaj občina, tam je bila naša hiša.

Kaj je pa bilo na zgornji strani ceste, kjer so danes za arkadami stanovanjski bloki?

Pred vojno so imeli Vošnjaki tam zelenjavni vrt. Spodaj smo pa tudi mi imeli velik vrt. Od sedanje banke pa vseskozi do bivše hiše.

So vam hišo po vojni nacionalizirali?

Vzeli so nam jo zaradi ceste. Podrli so tri hiše: naši, to se pravi Tičerjevo ter Strnadovo, in Ločanovo zato, da so lahko zgradili današnjo Levstikovo cesto.

Vi živite vse življenje v Šoštanju?

Da, ves čas. Jaz sem tudi rojen v Šoštanju, in sicer leta 1928. Imel sem to srečo, da je bila sosedja "hebanka" in ona me je tudi povila.

"Hebanka"... je to babica?

Da, to je danes babica.

Kaj pa oče in mama?

Mama je bila gospodinja. Med drugim je pospravljala v tovari usnja. Vsako jutro in vsak večer je šla tja pospravljat. Doma je bila iz Dovž in je prišla kot gospodinjinska pomočnica k Vošnjakovim, kjer je delala enajst let. Tako je morala k nam prinesiti oblačila za likanje in tako sta se spoznala z mojim očetom. No, potem sta se poročila.

Vas oče je bil krojač?

Ja, moj oče je bil krojač, njegov oča tudi in jaz sem se prav tako izučil te obrti. Poklic je tako živel tri rodove. Jaz sem to delo opravljal celih štirideset let.

Najprej sem se leto in pol učil pri očetu, po vojni pa sem nadaljeval še leto in pol uka v Celju. Tam sem se izučil in leta 1948 odšel na službeno vojaškega roka v Osijek.

Potem sem najprej delal v Šoštanju pri privatniku Trpinu. Od tam sem šel v Celje k Elegantu, potem pa sem se prestavil kot krojač serviser k Varteksu v Celju in tam sem delal petindvajset let, vse do upokojitve.

V službo sem se vozil z vlakom, saj so bile tisti čas veze zelo dobre. Takrat je vozil še Pavliha, vlaki so vozili ob nedeljah...

Vi ste bili stari 10 let, ko so Vošnjaki na vrhu svoje moči slavili 150-letnico tovarne usnja. Se kaj spominjate takratnih dogodkov?

Bolj bežno, saj sem bil takrat še otrok.

Našo generacijo so učili tudi to, da so bili Vošnjaki izkoriščevalski kapitalisti...

... o ne! Kdor je delal pri Vošnjaku in če bi jih lahko od mrtvih obudili pa povprašali, bi gotovo slišali samo hvalo na njihov račun. Koliko ljudi je imelo zaslužek. Redno so dobivali tedensko "colngo", potem je bila pa še božičnica, pa "birmski" boter je bil vsem, kdor ga je pač prosil.

Za svoje delavce so bili dobri delodajalci.

Prepričan sem tudi, da "fabrika" ne bi propadla, če jim po vojni ne bi vsega vzeli in bi oni gospodarili naprej. Čeprav, veste, Vošnjaki so za partizane tudi veliko dali že leta 1942. Usnje, zdravila in podobno, pa so jim vseeno vse pobrali po končani vojni.

Danes govorimo o takratnih "delitvah" v mestu, recimo na "nemštvo" in "slovenstvo". Ste se vi takrat tega zavedali?

Ne. Mi tega nismo jemali tako. Pred staro Jugoslavijo je bil Šoštanj pač del Austroogrške monarhije in zato ni bilo nič nenavadnega, da so skoraj vsi znali slovensko in nemško. Nenazadnje, takrat med Slovenijo in Avstrijo ni bilo nobenih mej, zato so pač sem prihajali tudi ženske in moški nemške narodnosti, ki so se tu poročili. To je bilo vse v eni državi.

Zato je bilo neizbežno, da so tudi Slovenci znali govoriti nemško, še posebej pa je bilo to prisotno pri obrtnikih, ki so stregli strankam ne glede na to, kako je kdo govoril. Vsi so bili Slovenci.

Vi, g. Tičer, ste tipični predstavnik šoštanjske večine, kjer pač še vedno prevladujejo upokojenci. Spominimo se vas tudi kot zadnjega stanovanca "Kumrove hiše"...

Ja, to je bilo na današnji cesti Matije Gubca 7. Tam sem stanoval 29 let. Tja so nas preselili zato, ker so nam hišo podrli zaradi ceste, kot sem že prej povedal. To je bila v bistvu prisilna preselitev.

Menda ste imeli tam kar naprej težave.

Vseskozi, kar smo tam stanovali, so bile stanovanjske razmere slabe. Streha je puščala, za objekt so zelo slabo skrbeli in težave so se z leti samo še stopnjevale.

Kdaj ste se pa preselili sem, na Prešernov trg?

Tukaj sem sedaj par let, vmes pa sem živel še na Koroški cesti 3, kamor sem se preselil iz tiste razpadajoče hiše na cesti Matije Gubca.

Vidim da ste kar sami? Poročili se niste?

Ne, poročil se nisem.

OČIVIDEC "RAZVOJA"

Bili ste priča bumemu razvoju Šaleške doline po drugi svetovni vojni. Kako se je ta razvoj videl iz Šoštanja?

Prva leta je bil Šoštanj center in tu je bil tudi sedež okraja. To, čemur pravite vi burni razvoj, je bilo samo nazadovanje. Govorili so, da bodo naredili to reč in ono reč, a je šlo vseskozi samo navzdol. Takrat je veljalo stališče, ki so ga vsi razlagali, da se bo najprej urejevalo Velenje, potem pride pa na vrsto Šoštanj. Samo iz tega ni bilo nikoli nič! Tako je pač bilo.

Glede na to, da ste dolga desetletja opazovali nazadovanje tega dela Šaleške doline, ste imeli kaj upanja, da se bodo stvari po letu 1995 z novo občino kaj izboljšale?

Očitno je bilo, glede na volilne rezultate, da so bili ljudje kar navdušeni nad občino. Jaz pa sem si mislil, da se hitro ne bo spremenilo na bolje.

Znano je, da ste bili zadnja lete pogosto sogovornik z Viktorjem Kojcem.

Ja, midva sva se družila še iz mladih let. On je bil zelo razgledan in je vsa leta skrbno zbiral dokumentacijo o našem mestu. Tako je v njegovi zbirki ogromno dokumentacije, od raznih fotografij, zapisov, časopisnih člankov in dokumentov, ki bi jih bilo treba nekako urediti, da ne bi vse to propadlo. Zadal pa si je tako veliko nalog, da je bilo vse to zanj preveliko breme.

Leta 1995 mi je prišel v roke seznam, ki ima naslov "Ustreljeni občani-ke Šoštanja po vojni 1945 s strani OZNe", spodaj pa piše, da je spisek sestavil Detlef Tičer. Zanima me, ali je Viktor Kojc sodeloval pri sestavljanju tega spiska. Na kakšnih virih temelji ta spisek?*

Največ sem to zabeležil jaz, po spominu in res je, da mi je pri tem malo pomagal tudi g. Kojc. Stvar je bila takšna, da so tiste ljudi zaprli in ti se niso več vrnili. Med njimi je bil tudi moj oče in od takrat ni za njimi ne duha ne sluha. To, da se niso vrnili, je žal edini dokaz in o tem, ali so bili likvidirani ali ne, sploh nima smisla več razpravljati.

Od začetka se je še govorilo, da se bodo vrnili, češ da so jih poslali v taborišča in podobno, a nihče od njih se ni vrnil. Najprej so bili zaprti v Šoštanju, vendar vsi ti tudi niso bili likvidirani na Goricah.

V Šoštanju so imeli najprej zaprte v Goričarjevi hiši in moja mama je nekaj časa še nosila hrano očetu. Nekeč je prinesla nazaj listek z njegovo pisavo in sporočilom: "Kako dolgo bo še to trajalo?", saj so bili zaprti brez vsake obtožbe in sploh nismo vedeli, česa naj bi bili krivi. Zaprli so jih takoj, 9. maja pozno popoldne. Prišla sta dva, spominjam se še njihovih priimkov, in sta ukazala očetu: "Tičer, zdaj boste pa šli z nama!"

Kdo sta pa bila ta dva?

Eden od njiju je bil pred vojno žandar, vendar ta dva pač nista bila nič kriva, saj si nista tega sama izmislila, ampak sta izvrševala povelje.

Potem so vse zaprte 23. maja 1945 približno ob petih popoldne naložili na kamione in jih odpeljali v smer proti Penku. Od tam naprej v Celje in od tam naj bi jih po drugi strani pripeljali nazaj in jih postrelili ter pokopali na Goricah.

Zanima me, od kod podatki, da se je res zgodilo tako.

Saj so ljudje na skrivaj govorili, kakšnih konkretnih dokazov za to pa seveda ni.

Je pa moja mama nekoč, približno leta 1965, šla k Topolovcu, ki je bil predsednik sodišča v Šoštanju, in mu je rekla, da bi rada imela mrliški list za možem oziroma mojim očetom. Vprašal jo je, zakaj to rabi, in mu je odvrnila, da bo mogoče takšen dokument prišel vsaj otrokom prav. Potem sta se pa zapletla v razgovor in mama je kar rekla, da ve, da je bil moj oče ubit brez sodbe in pokopan na Goricah. Sodnik je naprej hotel biti strog, češ kako lahko trdi kaj takšnega, pa mu je odvrnila, da vsak otrok, ki se potika po Goricah, to ve.

No, po tistem pa sodnik ni bil več strog, ampak je skušal opravičevati dejanje, češ da so bili takoj po vojni težki časi in da ni bilo

nič urejeno.

No, potem smo pa dobili dokument, da se je očeta priznalo za mrtvega.

Pa so za druge osebe s tega vašega spiska tudi izdane podobne listine?

Mislim, da ne. Če tega ni nihče zahteval, tudi ni bilo narejeno.

Kaj pa menite, bi se še našla kakšna priča, ki bi lahko točno določila lokacijo pokopanih?

Zelo težko. Ljudje so se precej postarali in pomrli. Mislim pa, da bi se približna lokacija še lahko določila in bi bilo potrebno odkopati in poiskati točno lokacijo.

Nekateri pravijo, da je na Goricah pokopanih tudi precej ubežnikov - nemških vojakov, Ukrajincev, ustašev ...?

Ne. To ni res. Nekateri res raznašajo takšne govorice, vendar to zanesljivo ni res. Morebiti je bil res likvidiran še kakšen posameznik, masovnega grobišča pa na Goricah gotovo ni. Z vsa odgovornostjo trdim, da moj spisek drži, tako kot Bog v nebesih, kot se reče. Seveda pa ne trdim, da so vsi ljudje s spiska pokopani na Goricah. Na primer Friderik Kajba je bil po vojni poslan v Split in se od tam ni več vrnil, saj so ga likvidirali tam. Razlogi za likvidacije pa nikomur niso znani, saj ni bilo nobenih obtožb ali sodb.

Kaj pa menite o vrsti manifestacij, ki jih nekateri organizirajo zgolj v povečevanje narodnoosvobodilne borbe, pri tem pa se pogosto skuša zaviti v celofan dejstvo, da je šlo hkrati za komunistično revolucijo in so bili mnogi domoljubi, ki so se borili v partizanskih vrstah, zlorabljeni?

Veste kaj, jaz teh stvari ne spremljam in se zanje ne zanimam preveč.

Ali ste bili član odbora, ki je leta 1995 postavil obeležje po vojni likvidiranim Šoštanjčanom na Goricah?

Ja, takrat sem sodeloval ...

... ampak zdi se mi, da je bilo takrat stališče tiste komisije, da se naj ne bi razmišljalo o odkopavanju in prekopu, ampak zgolj o postavitvi primerne spomenika.

Že mogoče, a če bi se to enkrat odkrilo, potem bi tudi obeležje dobilo večji pomen, saj bi ne bilo nobenih dvomov več.

Glede na to, da je med pokopanimi tudi vaš oče, imate do tega najbrž posebej čustven odnos.

Da. Pa ne gre samo za to. Če bi se to storilo, odkop pobitih namreč, bi vsaj tam leži, saj so izginjali ljud-

je na Goricah tudi še kasneje.

Je pa res, da je to danes silno nerodno. Če bi se te zadeve lotili pred kakimi dvajsetimi leti, bi bilo laže, saj je bilo veliko ljudi, ki so te zadeve točno poznali, še živih. Sedaj so pa že vsi pomrli in sledi se izgubljaljo.

Treba je povedati tudi, da so nekateri ljudje izselili iz Šoštanja, saj jih je preganjala vest. Potem se je pa govorilo, da jim je "postalo vroče". Tako so kapljali stran eden po eden tam okoli leta 1950. Oni so marsikaj vedeli, zato so raje odšli.

Pred nekaj dnevi so v neki aktualni oddaji na to temo nekateri pripovedovali, da so imeli včasih miličniki nalogo ob prvem novembru paziti na ta grobišča, da tam ljudje ne bi prižigali sveč. Se je takšna straža pojavila kdaj tudi na Goricah?

Jaz ne vem, da bi se, pa saj ljudje si v tistem času sploh niso upali početi kaj takšnega.

Če pogledava po tem vašem spisku, je zanimivo to, da so v večini obrtniki - zasebniki.

Ja, res. Videti je, da je bil njihov največji greh, da so bili podjetni, saj jaz ne vem, da bi ti ljudje med vojno opravljali kakršno koli funkcijo v smislu pomoči Nemcem.

Kako je pa s potomci teh ljudi z vašega spiska? Koliko jih je še v Šoštanju?

Erharti so še tukaj, za Ferderje ne vem. Florjančič - ta je v Ljubljani. Grudnik je tu. Hoferjeva potomka tudi. Hči Ivana Jelena še živi. Kajbi so v Celju. No, za Kojce vemo. Kosiji bi naj bili v Celju. Novak Marko je bil iz Družmirja. Orel Roza - ni nikogar več, od Edmunda Petana tudi ne. Pirmanškov ni več tu, eden je menda v Ameriki. Za Pletrškovega brata ne vem, živi pa še sin Gvida Premeliča. Za Roglovitze ne vem, da bi še bil kdo živ. Živita še dva sinova Jožeta Skornška, ... pa moj oče Rudolf Tičer je tudi

pokopan na Goricah. En potomec Ferdinandna Vasleta je v Trbovljah, Virbnik je pa bil krojač. Zeliči so izginili kar trije, Franc, ki je bil klepar in vodovodni inštalater, Marija, gospodinja, in Štefka, ki je bila učiteljica klavirja. Njihovi potomci so v Spodnji Savinjski dolini.

Kako so, po vašem mnenju, določili te ljudi, ki jih je potem vzela noč?

Moje mnenje je takšno, da so že v času NOB pripravili spiske, ker je nemogoče, da bi oznovci takoj 9. maja, ko so prišli v Šoštanj, še isti dan vse pozaprli. Domačini, člani tistih OF odborov, so po moje pripravili spiske. Saj ni moglo biti drugače. Ene so postrelili, druge pa so izselili v Avstrijo, premoženje pa so vsem zaplenili.

Kaj mislite, na kakšen način bi sedaj morali rešiti te stvari?

Vsi ti bi morali dobiti vsaj mrliške liste, svojci pa simbolne odškodnine.

Ampak po vsem tem času, menite, da bi bile odškodnine sploh smiselne?

Ne mislim bogve kako velike denarje. Toda s takšnim priznanjem bi država tudi potrdila moralno obvezo do ljudi, ki so jih brez dokazane krivde zaprli in celo pobili.

Greste kdaj na Gorice?

Ja, grem, a bolj po redko.

PRIHODNOST

Prej ste rekli, da so minula desetletja obljubljali, da bodo najprej uredili Velenje, potem pa Šoštanj. Je to, kar se dogaja sedaj v Šoštanju, podobno tistemu, kar ste si včasih zamišljali kot urejanje mesta?

To, kar zdaj delajo, se mi zdi kar v redu. Saj je bilo vse dotrajano. Denar sedaj menda je, menda se je nekaj pridobilo tudi iz koncesij za sežiganje kostne moke. Najbrž se pa tudi župan želi pokazati, če hoče biti še enkrat izvoljen.

To je treba pozdraviti, ampak sedaj, ko se ureja trg, bi bilo nujno popraviti tudi Kunstovo hišo. Če ne, bo to prav motilo izgled trga. Nekaj posebnega je pa sedaj to barvanje hiš. Nikjer ne najdete takšnih kontrastov. To je prav interesantno, ta barva, pa ona barva. Meni je to zelo všeč.

Vi kot eden šoštanjskih upokojujencev najbrž kdaj tudi pomislite na mlajšo generacijo, za katero upamo, da bo ostala in delala tukaj ter ohranila življenje v našem mestu. Vaši kolegi pa se pogosto pritožujejo zaradi vandalizma, nočnega hrupa, divjanja z motornimi vozili po mestu...

Ne vem, kaj bi ti mladi pravzaprav hoteli. Oni bi verjetno radi imeli prostor, kjer bi se lahko družili, da se jim ne bi bilo treba sestajati po gostilnah. Pa saj za to najbrž nimajo dovolj denarja.

Če bi vas župan vprašal za nasvet, kaj bi bilo potrebno postoriti v občini, kaj bi mu svetovali?

Hm. Ja, to je pa težka stvar. Kaj posebnega mu niti ne bi imel reči. Mogoče to, kar ste me prej spraševali, da bi se občina zavzela za ureditev grobišča na Goricah, da bi se on osebno za to prizadeval.

Pa še nekaj bi rekel. Zdi se mi prav, da bi dobili spomenik vsi Šoštanjčani, ki so končali življenje med drugo svetovno vojno. Ne le partizani, ampak tudi tisti slovenski fantje, ki so bili odpeljani v nemško vojsko. Saj ti fantje tja niso hodili prostovoljno, ampak so dobili pozive. Mislim, da bi moral biti to skupni spomenik, ki bi ga lahko postavila občina. Mislim, da ne bi bilo treba na takšen spomenik pisati poimenski seznam vseh iz Občine Šoštanj, ki jih je vzela vojna na eni ali drugi strani. Danes je namreč težko sestaviti točne sezname in bi bilo najbrž veliko pripomb, če bi se na koga pozabilo. Mislim, da bi morali postaviti lep spomenik vsem - seveda če bi bili tudi člani zveze borcev za to. Če pa ne, pa ne vem.

Samo to so kar težave. Treba bi bilo najti primeren kraj, pa ne vem, kaj bi napisali na takšen spomenik, da bi bilo za vse prav... To je treba dobro premisliti, da dajo svoje mnenje strokovnjaki in da se ne bi kdo počutil užaljenega.

Vam je kdaj dolg čas, takole sam, v tem stanovanju? A pogrešate kakšne zabave v Šoštanju?

Jaz ne pogrešam zabave. Včasih se srečam s kakšnim kolegom, da se kaj pogovoriva, drugače pa sem kar zadovoljen. Da sem le zdrav.

Veste, v okolici se ljudje bolj organizirajo. Šoštanjski upokojujenci pa se nikakor ne moremo spraviti skupaj. Ne vem, kaj je to. V okolici povsod uspe, pri nas pa ne. Tudi pri upokojskih izletih se vidi, da je okoličanov veliko.

Tudi šivalni stroj še kdaj poženem za popravilo kakšne manjše stvari, saj je moj stroj precej "Strapacen" in ni težko zašiti, če je treba, tudi jeansa. Bolj modernega si niti ne želim, saj se pri takšnem materialu stroj hitro pokvari.

Ampak tega ženete še z nogami...

Oh seveda, za tiste malenkosti, ki jih jaz postorim, ni potrebno kaj drugega.

Peter Rezman

*[Spisek je bil javno objavljen 20. 7. 1995 v 4. številki LIST-a.]

NAPAD NA ŠOŠTANJ

"V noči med 6. in 7. oktobrom 1941 se je 1. Štajerski bataljon z Grmade pomaknil v gozd Ležen, se 7. oktobra zvečer odpravil na Gorice pri Šoštanju in se razdelil na šest skupin ter krenil v napad na Šoštanj. Določeno je bilo, da se bo napad pričel ob 23 uri. Pri napadu je sodelovalo 45 borcev, ki so po dogovorjenem znaku, po eksploziji v Penku, vdrli v Šoštanj in ga za nekaj ur osvobodili in izvršili sedem rekvizicij in zažgali žago s skladiščem lesa, ki je bila last nemškega župana. Pred napadom na Šoštanj pa so zavarovali dohode v Šoštanj tako, da so onemogočili prihod pomoči vermanov in vojske. Partizani so hoteli obračunati z domačimi nemčurji, kar ni uspelo, ker so se poskrili. S streljanjem, glasnim poveljevanjem in prepevanjem borbenih pesmi so partizani napravili vtis, kakor da je veliko partizanov, ki so blokirali žandarmerijsko postajo.

Pri napadu in streljanju so ranili vermana Štrausa in še dva civilista, Kunstovega mesarja Nandeta in Alojza Kurmanška. Ranjenega Štrausa in mesarja Nandeta so z rešilcem po napadu odpeljali v celjsko bolnico, kjer sta tam za posledicami strelav umrli. Od partizanov ni bil nihče ranjen. Na dogovorjeni znak - plat zvona šmihelske cerkve - so se partizani umaknili iz mesta in zbrali na Goricah, se prešteli (nihče ni manjkal) in so odšli naprej v Skorno, kjer so jim kmetje dali hrano in zatočišče. Drugi dan je nemška vojska z vermani in policijo iskala partizane, a jih ni našla, ker so se že umaknili na Dobrovlje.

O tem prvem napadu je razpravljala štab nemške vojske in vermanov, ki je za represalije na ta prvi napad sklenil pripeljati iz mariborskih zaporov 10 talcev in jih 10. oktobra 1941 ustreliti v Šoštanju na Lihtenegerjevem vrtu, tam kjer stoji spomenik 10 padlim talcem. Talce so pripeljali iz Maribora na žandarmerijsko postajo in jih po pet z zavezanimi očmi pripeljali na mesto za streljanje, od koder so jih naložili v pripravljene krste in jih odpeljali."

(Citirano iz teksta, ki ga leta 1984 za govor pripravil pokojni Miloš Volk.)

NAŠI OBČANI

V času od 24.8. do 19.9. so umrli:

Pavel MEVC CAVNIK, Trg svobode 13;

Krsti:

Kaja-Larisa, Sergej, Ema, Mihaela, Saša, Živa, Mitja, Klara

ŠESTDESET LET POTEM

Osmega oktobra letos je bila v Domu kulture Šoštanj proslava krajevnega praznika in 60-letnice prvega partizanskega napada na Šoštanj. Na proslavi sta nastopila zakonca Hudomal s prebiranjem pesmi Franca Hudomala in mladi "feajtonerji" iz Raven. Ob tej priložnosti je bil razobešen seznam vseh Šoštanjčank in Šoštanjčanov, ki so izgubili življenje v časi II. svetovne vojne, ki ga je pripravil in predstavil Maks Medved.

Navzoče pa je ob prazniku nagovoril član sveta Krajevne skupnosti Šoštanj, g. Danilo Čebul mlajši.

Spoštovane krajanke, krajan, spoštovani gostje! Danes se s proslavo ob prazniku Krajevne skupnosti Šoštanj, ko

praznujemo 60 let napada na naše mesto, končuje niz prireditev, ki so v poletnih mesecih bogatile naš kraj in krajanje.

Bilo jih je veliko, kakor je bilo veliko tudi dogodkov, ki so se dogajali na našem prostoru in so bili mnogokrat zgodovinski in usodni. Tudi dogodek izpred 60 let sodi med njih in si zasluži pokončno praznovanje. Prepričan sem, da bi

mnoška slovenska mesta, ki iščejo potrditev v lastni prepoznavnosti, z veseljem izkoristila vsaj delček naše zgodovine, s katero se še vedno srmežljivo spogledujemo.

Menim, da ni problem v naših različnih vrednotenih dogodkih iz preteklosti, ampak v celovitem družbenem odnosu do preteklosti, ki v času razpada nekdanjih vrednot ne postavi dogodke v prostor in čas z ideološko in generacijsko neobremenjenim pogledom.

Korak k temu je poskušala napraviti naša krajevna skupnost ob praznovanju 90. obletnice razglasitve trga Šoštanj za mesto. Bilo je slovesno in lepo. Bilo je drugače. Kulturni program s Kantato godbe Zarja ob spremljavi Mešanega pevskega zbora

Svoboda je navdušil še tako zahtevne poslušalce. In če že sami težko izrekamo priznanja zaslužnim organizatorjem, vsaj prislunhimo tistim, ki radi prihajajo v naše mesto prav zaradi pestre in kvalitetne kulturne ponudbe.

Organizacija proslave ob 90-letnici razglasitve mesta je bila velik zalogaj, tako v organizacijskem kot umetniškem smislu. Prepričani smo, da si je mesto Šoštanj glede na dolgoletno

zamolčanost tega dogodka takšno pozornost tudi zaslužilo. Svet KS si je bil enoten, da bi bilo smiselno praznovati ta dogodek kot novi praznik, saj bi praznovanje pridobilo značaj veselja, kar pa nam žal posledični maščevalni dogodki pri današnjem prazniku ne omogočajo.

Stališče o dostojnem slovesu od starega praznika in pričetku praznovanja novega je predsednica KS tudi omenila na proslavi pred letom dni. Kasnejši zapozneli odzivi so predlogu dali politični predznak in razdvojili poglede tudi med člani sveta krajevne skupnosti.

Čas neumorno teče dalje in prav čas je tisti razsodnik, ki

postavlja dogodke na mesto, ki jim pripada. Tudi dogajanje na današnji dan pred 60 leti bo neizbrisno zapisano ne glede na to, ali bo v prihodnosti 8. oktober ohranil status praznika ali ne. Bolj kot v preteklost pa so naši pogledi obrnjeni v prihodnost, za katero lahko trdimo, da postaja vedno svetlejša. Projekt barvanja fasad je dosegel svoj namen, saj je poleg znatno olepšanega mesta povečal optimizem krajanov in splošni interes za živeti v njem. Pri tem ne smemo prezreti pomena ekološke sanacije v TEŠ, ki vpliva na to, da se mesto otresa bremen preteklosti, spreminja svojo podobo sivine in demografske ogroženosti. Tudi desetletna želja po ureditvi Trga bratov Mravljakov se je uresničila s pričetkom rekonstrukcijskih del. Interes občine in KS Šoštanj se je kot v mnogih ostalih projektih tudi tu srečal.

Foto: Milojka Kompreg

Sanacija, ki bo bistveno polepšala ta mestni predel, bo zaključena v mesecu novembru. Začetni korak je narejen, dokončna ureditev trga pa je odvisna predvsem od interesa lastnikov objektov in od njihovega prilaganja razvojnim možnostim. Priložnost se ponuja tudi v odkupu zemljišča nekdanje TUŠ, ki je pridobilo novega lastnika, to je Gorenje. V naslednjem letu se bo pričelo z odstranjevanjem obstoječih propadlih objektov in za potrebe proizvodnega programa z izgradnjo novih.

S pridobitvijo novih delovnih mest, ob upoštevanju okoljevarstvenih zahtev v proizvodnji in primerni urbanistični umestitvi v prostor, bo storjen velik razvojni korak.

Krajevna skupnost Šoštanj se veseli vseh pridobitev, ki pomenijo razvoj in so za nas skupnega pomena. Odprtje Krajevnega urada nedvomno sodi med njih, od nas pa je odvisno, koliko bomo te storitve koristili in s tem upravičili njegovo prisotnost. Želja krajanov je veliko, mnogo več kot je za to finančnih zmožnosti, vendar se z medsebojno uskladitvijo, dobro voljo in odgovornim odnosom oseb, zadolženih za posamezna

Foto: Milojka Koripreg

področja, lahko marsikaj postori. Prepričan sem, da bodo tudi krajanje Metleč po ureditvi okolice tovarniških blokov izgubili občutek svoje obrobne odrinjenosti.

Ideja o ureditvi Kajuhevega parka se približuje zaključku. Projekti so narejeni, prav tako je podpisana pogodba z izvajalcem del. Tako lahko realno pričakujemo, da bo park, ki nosi ime po našem velikem rojaku, kmalu pridobil novo podobo in bo nudil prostor bolj kulturnim dogodkom kot nočnim uničevalnim pohodom.

Pred 60 leti je bilo mesto Šoštanj osvobojeno za pičli dve uri, ki sta pomenili veliko. Danes se pomena svobode ne zavedamo več in je za nas samoumevna. Bijemo eksistencijski boj za lastno preživetje, kjer pomeni zmaga redno delo in zadovoljna družina. Kaj bo jutri, bo pokazal jutrišnji dan.

Različni časi, različne usode, različne poti in takšne je potrebno sprejeti.

DRUŠTVO AGRARNIH EKONOMISTOV SLOVENIJE

V začetku oktobra je bila 1. konferenca Društva agrarnih ekonomistov Slovenije. Namenjena je bila predstavitvi učinkov reforme slovenske kmetijske politike, ki se je začela leta 1998. Uveden je bil sistem tržno cenovnih podpor (uvozne dajatve, intervencijski nakupi in izvozna nadomestila), s pomočjo katerega je dosežena višja cenovna raven cen kmetijskih pridelkov. Uveden je bil tudi ukrep neposrednih plačil na enoto površine ali glavo živali. Drugi sklop ukrepov je namenjen kmetijski strukturi (varovanje okolja, razvoj podeželskih območij in posodobitev ter razvoj kmetijstva in živilskopredelovalne industrije, območja z omejenimi dejavniki za kmetijstvo). S primerjavo stanja kmetijstva v letu 2000 s preteklimi leti so ugotovili, da se je obseg vse kmetijske pridelave povečal za 2,4 %. Spremembe so nastale v setveni strukturi njiv. Povečala se je površina pod pšenico, koruzo za zrnje in ječmenom, zmanjšale pa so se površine pod sladkorno peso, krmnimi rastlinami in krompirjem. V živinoreji je obseg prireje porasel za 2,6 %. Povprečna rast cen kmetijskih pridelkov pri proizvajalcih je že štiri leta zapored počasnejša od splošne rasti cen. Ob 8,9 % inflaciji so cene kmetijskih pridelkov porasle za 6,3 %, kar pomeni realni padec za 2,4 %. V letu 2000 so se cene kmetijskih pridelkov oblikovale prosto, administrativno je bila določena le izhodiščna cena mleka. V primerjavi z letom 1999 so najbolj porasle odkupne cene pšenice in hmelja ter koruze in ječmena. Med živalskimi proizvodi so v letu 2000 nadpovprečno porasle cene prašičev za zakol in jajc. Porasle so tudi cene mleka in klavne perutnine, cene pitane govede so ostale na ravni leta 1999, nižja kot v letu 1999 pa je bila tudi odkupna cena pitanih jagnjet.

Tudi rast cen reprodukcijskega materiala in storitev za kmetijstvo je bila v letu 2000 v glavnem počasnejša od splošne rasti cen, vendar nekoliko večja od rasti cen kmetijskih proizvodov. Najbolj so se glede na leto 1999 povečale cene goriva, mineralnih gnojil in krmil.

Skupni proračunski izdatki za kmetijstvo so v letu 2000 znašali 27,9 milijard tolarjev. Od tega je bilo porabljenih 53 % za ukrepe tržno cenovne politike, 31 % za ukrepe strukturne politike in 16 % za financiranje in sofinanciranje splošnih storitev za kmetijstvo. Izdatki za ukrepe tržno cenovne politike so se povečali izključno zaradi izplačil za nadomestilo izpada prihodkov zaradi suše. Brez teh izplačil so ostali praktično enaki kot v letu 1999, pri čemer so se povečala neposredna plačila na površino oziroma glavo. Izdatki za ostale ukrepe tržno cenovne politike (cenovne podpore, regresiranje inputov, pospeševanje prodaje in porabe) so se zmanjšali. Pri ukrepih strukturne politike predstavljajo 44 % vseh izdatkov izplačila za območja z omejenimi dejavniki za kmetijstvo (izravnalna izplačila na površino). Povečala so se izplačila za okolju prijazno kmetijstvo (novi nameni) in podpore za naložbe v predelovalno industrijo. Po drugi strani so se precej zmanjšale podpore investicijam v kmetijska gospodarstva, investicijam v izboljšanje kmetijskih zemljišč in zemljiške strukture.

Če stopnjo podpor primerjamo z ravniyo podpor v drugih državah srednje in vzhodne Evrope, lahko ugotovimo, da se Slovenija uvršča med države z visoko stopnjo podpor. Stopnja podpor je bila v letu 2000 enaka povprečju držav Evropske unije. Ocene so pokazale, da se je ekonomski položaj kmetijstva v letu 2000 v primerjavi z letom 1999 izboljšal zaradi večjega obsega finalne proizvodnje in večjih proračunskih dohodkovnih plačil. Višji so bili tudi stroški, ki pa so se povečali manj kot skupni prihodki. V poljedelstvu kot celoti se je dohodkovni položaj izboljšal. Izjema je bila sladkorna pesa, krompir in vrtnine. Ekonomski položaj živinoreje se je v letu 2000 izboljšal pri vseh usmeritvah, razen pri reji perutnine in pri reji drobnice. Kljub izboljšanju pa dohodkovni položaj kmetijstva v primerjavi z drugimi gospodarskimi panogami ostaja slab. Izboljšanje dohodkovnega položaja kmetijstva v letu 2000 je v celoti posledica večjih proračunskih plačil (izplačana pomoč ob suši). Brez teh sredstev bi se dohodkovni položaj glede na leto 1999 le rahlo izboljšal. To pa pomeni, da kmetijska politika s svojimi ukrepi lahko le vzdržuje že doseženo raven dohodkov v kmetijstvu. Dohodki v kmetijstvu se bodo pomembneje povečali le, če se bo povečala učinkovitost pridelave. Na to pa lahko vplivajo največ pridelovalci sami. Država pri povečevanju učinkovitosti lahko pomaga z finančnimi sredstvi za podporo naložbam in prestrukturiranju. V zadnjih letih pa se je višina sredstev za razvoj zmanjšala prav na račun povečanja dohodkovnih podpor. Zastoj v razvoju pa pomeni tudi upočasnjeno povečevanje učinkovitosti na kmetijah. Kmetje bi se torej morali boriti za boljše uravnoteženje tekoče dohodkovne politike in razvojne politike v kmetijstvu.

Lidija Diklič, kmet. inž.

Pa pride policaj, pa kaj!

PREPIR S PARTNERJEM

Dne 03.11.2001 ob 23.00 uri se je na Policijski postaji Velenje zglasila občanka R. H. iz Šoštanja in prijavila, da jo je v večernih urah v stanovanju napadel zunajzakonski partner E.B. Tako se bo moral E.B. zagovarjati pri sodniku za prekrške.

RAZBITE ŠIPE NA OSNOVNI ŠOLI KDK

Dne 02.11.01 v dopoldanskem času so bili policisti ponovno obveščeni, da so neznanci razbili šipe na osnovni šoli KDK. V zvezi tega kaznivnega dejanja policisti še zbirajo obvestila.

PREPEL JO JE ZUNAJZAKONSKI PARTNER

Dne 01.11.01 je v večernih urah na policijsko postajo poklicala občanka Z.L. iz Šoštanja in naznanila, da se je sprla z zunajzakonskim partnerjem J.Š., ki jo je tudi nato prepepel. Policisti, ki so bili na kraju dogodka, bodo zoper kršitelja

napisali predlog sodniku za prekrške.

TATVINA KOLESA Z MOTORJEM

Na policijski postaji se je 30.10.01 zglasil občan iz Šoštanja in prijavil, da mu je izpred hiše nekdo ukradel kolo z motorjem znamke APN-6 rdeče barve. Policisti o tem dejanju še poizvedujejo.

AKCIJA VARNA ZIMSKA VOŽNJA

Kot vsako leto tudi letos poteka akcija Varna zimska vožnja od 15.11.2001 do 15.03.2002. Ta datum se hitro približuje, zato voznike motornih vozil opozarjamo, da pravočasno preverijo na vozilih pnevmatike, zavore, svetlobne naprave in zimsko opremo. Da bo vozilo dobro opremljeno, naj omenimo opremo in lastnosti:

- štiri kolesa opremljeno z zimskimi pnevmatikami (M+S);
- štiri mm mora biti najmanjša globina profila zimskih pnevmatik;

- štiri leta je priporočljiva največja starost zimskih pnevmatik.

- Samo zimske pnevmatike na vseh kolesih omogočajo uspešno speljevanje in pospeševanje, učinkovito zaviranje, nespremenjeno smer pri zaviranju in varno vožnjo skozi ovinke. Zaradi posebne snovi pa bodo pnevmatike tudi pri temperaturi pod 7 stopinj celzija dovolj mehke, da bodo zagotovile ustrezen oprijem tudi na suhi in nezasneženi cesti.

- Le zadostna globina profilov bo omogočila dobro odstranjevanje vode in brozge izpod koles ter stabilnost v snegu. Kadar je na cesti več snega, pa priporočamo verige.

Policisti bodo pred datumom 15.11.2001 opozarjali voznike na zimsko opremo, po tem datumu pa za neuporabo zimské opreme represivno ukrepali.

Meseca novembra se prične tudi akcija Natakari, taxi prosim, kar pomeni, da bo večji poudarek tudi na kontroli psihofizičnega stanja voznikov.

UREDITVENI NAČRT DRUŽMIRJE - JEZERO

Foto: arhiv

Nekaj povzetkov iz osnutka ureditvenega načrta, ki bo javno prestavljen v četrtek, dne 29.11.2001 ob 17.00 uri, v prostorih Kulturnega doma v Šoštanju

Prispevek je pripravljen na podlagi Osnutka UN Družmirje, ki ga je izdelal PIANO ATELJE KRAJINSKE ARHITEKTURE, (Saša PIANO univ. dipl. ing. kr. arh) in predstavlja zelo skrčen del obsežnega gradiva, ki je uredniško skrajšan in prirejen za to objavo z namenom animirati čim širši krog sedanjih in bodočih uporabnikov rekreacijskega območja okoli našega jezera, da se bodo udeležili javne obravnave tega dokumenta in naj podali svoje pripombe.

Povzetki

Investitor, Premogovnik Velenje, je skupaj z občino Šoštanj pristopil k izdelavi prostorske dokumentacije za območje Družmirskega jezera. Problem varovanja Šoštanja pred udarnim valom vode ob možni porušitvi odlagališča pepela, žindre in produktov odžveplevanja - nasipa med Velenjskim in Družmirskim jezerom (v nadaljnjem besedilu odlagališča) je že bil predmet obravnave številnih nalog. Z namenom, da bi problem rešili, je Premogovnik Velenje dal pobudo za izdelavo ustrezne prostorske dokumentacije za celotno območje obrambnega nasipa - od Družmirskega jezera do odlagališča. Družmirsko jezero je skladno z odločitvami v preteklosti akumulacija tehnološke vode Termoelektrarne Šoštanj, zato je pomembno, da hkrati rešujemo tudi probleme povezane z zajemanjem vode iz jezera.

V okviru te naloge je potrebno pojasniti terminološko neskladnost med veljavno prostorsko dokumentacijo, vključno s prostorskim planom občine Šoštanj in novo terminologijo, ki jo skladno z izsledki novjših raziskav in rudarskega zakona uvaja Premogovnik Velenje. V vseh obstoječih dokumentih je uporabljen izraz odlagališče pepela in žindre ter produktov odžveplevanja ali celo, ponekod, nasip med obema jezeroma. Nov izraz, ki naj bi ga s tem dokumentom uvedli je "območje sanacije ugreznin s stranskimi produkti proizvodnje električne energije v TEŠ". Izraz naj bi razložil, da gre za sanacijo (zalivanje) ugreznin in razpok, ki zaradi ugreznin nastajajo, s produkti razžveplevanja kot s stranskimi produkti proizvodnje električne energije v Termoelektrani Šoštanj.

Pobude zainteresiranih skupin

Planinsko društvo Šoštanj:

ureditev povezav trške poti tako, da bi poti v smeri Lokovice lahko potekale čim manj po asfaltnih površinah, zagotovitev prostorov društva, pot preko predvidenega nasipa.
Komentar: pobuda je bila v celoti upoštevana že v prvotni zasnovi.

Ribiška družina Paka Šoštanj:

številne, dokaj podrobne pobude za ureditev

območja za potrebe ribiške družine - na prostem ureditve za ribolov in gojenje (karantenski ribnik ipd.), znotraj objekta prostori za seje ipd..
Komentar: skladno z dogovorom na projektnem svetu smo pobude v omejenem obsegu upoštevali. Vse zelene ureditve na območju niso možne, saj naj bi bil prostor namenjen tudi drugim uporabnikom ne le ribiški družini oz. ribičem. Za podrobnejše ureditev je potreben ustrezen izvedbeni projekt, kar bo podrobneje določeno v odloku.

Lovska družina Smrekovec Šoštanj:

graditev brunarice za potrebe lovske družine.
Komentar: pobuda je bila v celoti upoštevana že v prvotni zasnovi vendar ne dopušča izgradnje samostojnega objekta temveč v okviru skupnega objekta (razširitev obstoječega Ribiškega doma), lahko prostorsko ločeno.

Športna zveza Šoštanj:

balinišče, minigolf, steza za rolanje, oblikovanje centra za prosti čas, kolesarske steze, jahalne poti, hkrati pa veliki pomisleki v zvezi z vzdrževanjem predvidenih športnih igrišč.
Komentar: pobuda je bila skoraj v celoti upoštevana v prvotni zasnovi, v osnutku UN pa smo skladno z dogovorom na projektnem svetu, številnih polemik v zvezi z lokacijo športnih igrišč in možnimi motečimi vplivi na okolico stanovanjskih objektov, športna igrišča iz območja (skoraj) v celoti izločili.

Predlog rešitev

Celoten koncept urejanja prostora temelji na načelih skladnosti, celovitosti predvsem pa sonaravnosti. Dejstvo, da je obstoječa ureditev prostora po obliki in svoji vlogi dokaj ustrezna in da zahteva samo nadgradnjo s posameznimi vsebinami in ureditvami, je bilo vodilo pri urejanju. Hkrati zasnova v nadaljevanju omogoča tudi oblikovno kompleksnejše in za vzdrževanje zahtevnejše oblike urejanja (spominski park) v kolikor bi se za to izkazal interes in denar. Zato je ureditev zasnovana tako, da določa osnovna merila hkrati pa omogoča pri izdelavi izvedbenih projektov dovolj oblikovalske svobode pod pogojem celoviti in skladnosti.

Za izvajanje tega UN je zelo pomembno sodelovanje treh subjektov: Premogovnika Velenje, Termoelektrarne Šoštanj in Občine Šoštanj. Skladno s programom priprav je območje jrazdeljeno v več programskih sklopov, območij urejanja, ki so načeloma vsebinsko skladne in prostorsko zaključene celote. (glej sliko "CONING".

Na severozahodnem delu UN je območje glavnega dostopa, predvsem pa glavnega dovoza do celotnega območja in je na pobudo krajevne skupnosti veliko tako, da omogoča dovolj veliko število parkirnih mest tudi ob večjih prireditvah (npr. praznik lučk). Hkrati lahko z ureditvijo teh parkirnišč nadomestimo primanjkljaj parkirnišč v stanovanjski soseski na zahodu. Dovožna cesta se navezuje na obstoječe prometne poti čeprav v času izdelave osnutka tega UN niso bili na razpolago podatki o celotni prometni zasnovi mesta. Parkirišča morajo biti travnata (trava ali travne plošče ali sodobnejša

različica tovrstne ureditve), ceste pa so utrjene (makadamske ali asfaltirane). Območje mora biti ustrezno obsajeno tako, da zagotavlja vizualno, protiprašno in protihrupno pregrado v smeri proti naselju, dovožni cesti in proti Ribiškem domu, daje senco parkiranim avtomobilom in ustrezno oblikuje parkirno površino. Obsaditev in travnate parkirne površine zagotavljajo, da bo parkirišče oblikovano kot zeleno površina, ki ne bo po nepotrebnem akumulator sončne toplote ali gola in prazna asfaltna površina kar je zelo pomembno saj bo večina parkirišč zasedena le ob večjih prireditvah.

Obveščamo vse občane, da je v prostorih občine Šoštanj - I. nadstropje, Trg svobode 12, Šoštanj ter v prostorih KS Šoštanj, Trg svobode 5, Šoštanj, v času od 12.11.2001 do 12.12.2001

javno razgrnjen

osnutek Ureditvenega načrta Družmirje, ki ga je izdelal Atelje krajinske arhitekture Saša Piano, s.p. Velenje, pod št. Piano/12000-UN-O v marcu 2000.

Javna obravnava razgrnjenega osnutka bo organizirana

v četrtek, dne 29.11.2001 ob 17.00 uri, v prostorih Kulturnega doma v Šoštanju.

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pripombe in predloge vsi občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti subjekti.

Pisne pripombe in predlogi, poslani na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali vpisane v knjigo pripomb, ki bo na voljo v prostorih Uprave občine Šoštanj, kakor tudi ustne pripombe, podane na javni obravnavi dne 26.11.2001, bodo posredovane v obravnavo Županu občine Šoštanj, ki bo do njih zavzel stališče ter nato osnutek odloka posredoval v sprejem Svetu občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ

Vrtičkarsko območje je predvideno ob centralnem parkirišču tako, da je glavna dovožna cesta do območja hkrati tudi dovožna cesta do vrtičkarskega območja. Na celotnem območju je predvideno

organiziranje cca 60 vrtičkov. Razdeljeno je v tri enote, kjer ima vsaka svoj dovoz (utrjena, makadamska ali asfaltirana cesta) in ob vhodu skupen objekt za shranjevanje orodja s priključkom za vodo. Dovod vode na vsako parcelo je od tega priključka dalje možen, gradnja različnih lop na posameznih parcelah pa ni mogoča. Zagotavljanje sence (posedanje na vrtu ipd.) je možno le z vegetacijskimi elementi (drevesa, večje grmovnice) ali prenosnimi senčili (sončniki ipd.). Celotno območje vrtičkov mora biti pred oddajo parcel urejeno, kar pomeni: urejene ceste, območje razdeljeno na parcele, postavljeni skupni objekti, razpelnjena voda, postavljena ograja in posajena vegetacija okoli območja. Pomembno je da je razporeditev vrtičkov usklajena z razporeditvijo parkirišč tako, da so dovozne ceste med vrtički in med parkirišči v isti liniji, kar zagotavlja tudi varnejši promet oziroma večjo prometno urejenost. Zato naj se velikost posameznih parcel, ki je v UN predvidoma cca 10 x 15 m, temu podredi.

Osrednji prostor predstavlja širše območje okolice Ribiškega doma, kjer bi skladno s pobudo krajevne skupnosti uredili ustrezno velik prireditveni prostor, ki bi obsegal: razširitev obstoječega Ribiškega doma za potrebe razširitev gostinsko turistične ponudbe ter različnih društev in spremljajoče ureditve. Površine naj bi bile zatravljene vendar predhodno utrjene (uvaljane in zatravljene) tako, da ne bi spreminjali podobe, zaradi katere je območje ciljna točka številnih sprehajalcev hkrati pa bi površino naredili odporno za gaženje (hoja) ob večjih prireditvah. Drugačna utrditev površin (tlak, asfalt ipd.) bi bila zaradi občasnosti prireditve nesmiselna, saj bi zmanjšala kvaliteto obvodnega prostora. Bolj utrjene bodo le površine v neposredni okolici objektov in poti.

Ob malem jezeru je predvidena izgradnja dveh večjih pomolov tako, da je možen dostop tako za ribiče (ribolov) kot tudi za druge obiskovalce (približanje vodi, ogledovanje vode ipd.). Glavna pešpot, ki poteka severno od Ribiškega doma proti predvideni čolnarni (glej tudi opis območja spominskega parka) in se zaključi v največjem oz. najdaljšem pomolu v velikem jezeru ali nadaljuje preko pregradnega nasipa, je nekoliko širša od ostalih in močnejše utrjena, tako da omogoča dostavo (zahteve ribičev, objekti ipd.) ali urgenten dostop. Ureditev karantenskega bazena je možna neposredno ob pregradnem nasipu, v severovzhodnem kotu malega jezera na osnovi celovitega projekta zunanje ureditve in morajo biti usklajeni z oblikovanjem celote. Dostop do bazena s tovornjaki - dovoz rib - se lahko delno izvaja po predvideni poti, neposredno do bazenov pa zaradi občasnosti ne sme biti posebna pot pač pa le posebej utrjena vendar zatravljena in samo z manjšimi oznakami / količki / označena dovožna linija tako, da je za voznika vidna sicer pa čim manj moteča.

Čolnarna, na pobudo krajevne skupnosti predvidena na severni strani največjega pomola in na zahodni obali velikega jezera, naj bi opravljala dve funkciji, kar je posebej opisano znotraj območja urejanja Spominskega parka. Vse vodne dejavnosti (jadranje, čolnarjenje, veslanje), ki bodo z večanjem jezera postajale vse bolj zanimive, morajo biti podrejene rekreacijski rabi in omejene na uporabo plovil brez motorne pogona. Glede na to, da je jezero še vedno v nastajanju in spreminjanju ter da je hkrati

UREDITVENI NAČRT DRUŽMIRJE - JEZERO

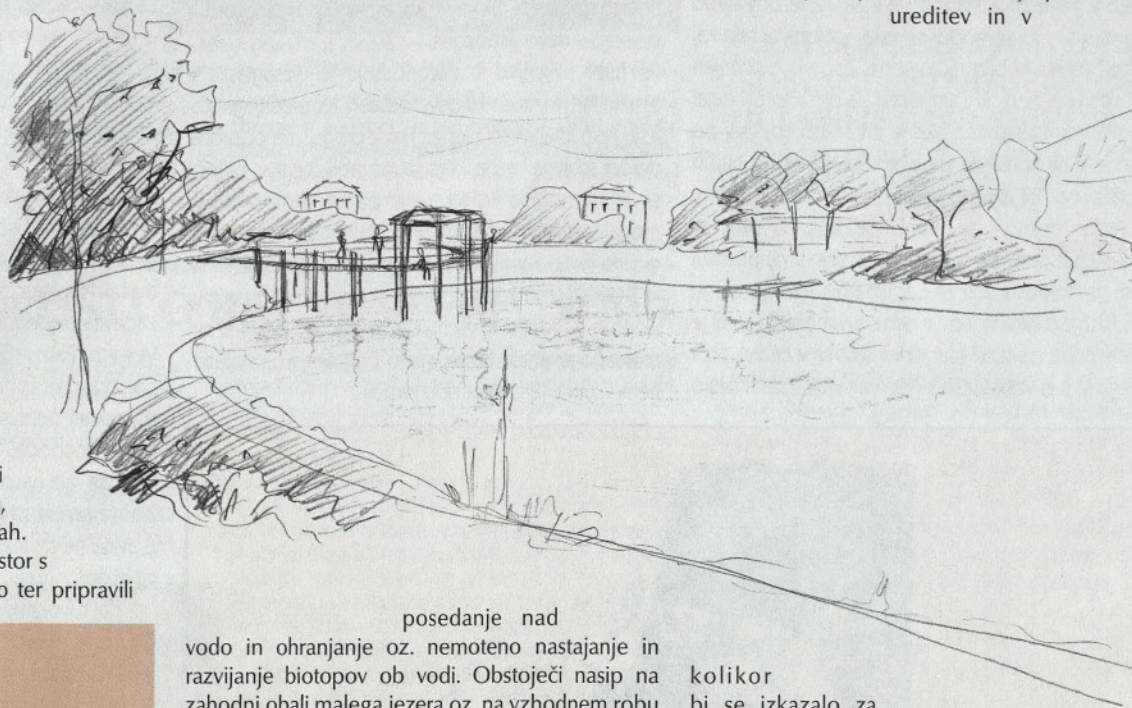
vir tehnološke vode TEŠ, naj bi bila tovrstna uporaba vodnih površin zaenkrat bolj ali manj omejena. Kasneje pa je potrebno določiti režim rabe. Temu primerno naj bi se tudi pretehtala ideja o potrebnosti čolnarne oz. predvsem optimalna velikost takšnega objekta. V kolikor bi se združila z muzejem in morda v okviru celostne ponudbe tudi z dobro restavracijo, je ureditev takega objekta seveda zelo smiselna.

Parkovna ureditev (za mlade), ki bi pomenila prehod v mesto in tako prijetno povezovalo pozidane in odprtega prostora ter hkrati možnost varovanja koridorja za eventualno obvoznico za katero bo natančna lokacija znana enkrat v bodočnosti. Ureditev bi lahko nadaljevali v smeri proti mestu tako, da bi na podoben način uredili prostor med železnico in cesto oz. blokovno gradnjo, vendar pa to ni predmet tega UN.

Znotraj tega območja bi uredili park, namenjen predvsem mladim, ki bi ga zasnovali v dveh fazah. Najprej bi uredili poti, opremili prostor s klopmi in koški, zasadili vegetacijo ter pripravili

realno, večje igralo (glej predlog) namenjeno različnim starostnim skupinam: najmlajšim za lazenje, večjim za plezanje, starejšim za posedanje. V sklopu tega območja urejanja je preko malega jezera speljana pot v obliki pomola z objektom oz. nadstrešnico (senčnico), namenjena zbiranju, razgledu. Na ta način bi omogočili

jili - zaradi bližini naselja in velikih vodnih površin naj bi se kmetijstvo na tem območju odvijalo kot ekološko (brez uporabe umetnih gnojil, gnojevke in herbicidov) ali vsaj integralno kmetovanje (zelo omejena uporaba umetnih pripravkov). Predlagamo, da se površine uporabljajo kot travniki ali izjemoma kot pašniki. V naslednji fazi, pa naj bi se območje oblikovalo kot spominski park, ki bi vključil spominsko obeležje, parkovno ureditev in v

SKLEP:

Projektni svet ugotavlja, da je osnutek Ureditvenega načrta Družmirje pripravljen vsebinsko skladno z izhodišči in smernicami sprejetimi na PS, s pripombo naj se v Osnutku odloka dopusti možnost izvedbe golf igrišča v smislu sozvočja z ostalo rabo prostora.

Hkrati ugotavlja, da je osnutek pripravljen skladno s sprejetim programom priprave UN in vsebuje vse sestavine opredeljene v Zakonu o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, zato predlaga Županu, da osnutek UN javno razgme.

peščeno površino. Vanjo bi lahko v prvi fazi namestili mrežo za odbojko (odbojka na mivki), kasneje pa, v kolikor bi to bilo tudi finančno

posedanje nad vodo in ohranjanje oz. nemoteno nastajanje in razvijanje biotopov ob vodi. Obstoječi nasip na zahodni obali malega jezera oz. na vzhodnem robu tega parka, bi nekoliko omeščali tako, da bi se predvsem v zahodni smeri v blagi in mehko oblikovani brežini spuščal proti centru parka. Na ta način bi optično zmanjšali višinske razlike in izničili današnji učinek utesnjenosti, saj je ta prostor višinsko nižji (depresija) od ostalih površin znotraj tega UN.

Na pobudo krajevne skupnosti Šoštanj naj bi na lokaciji porušene cerkve sv. Mihaela simbolično obeležili njeno lokacijo in lokacijo pokopališča. Tako se je oblikovala ideja, da širše območje oblikujemo kot spominski park celotnega naselja Družmirje. Zaradi dejstva, da bo prav to območje še najdaljši čas podvrženo vplivom pogrezanja, bi tudi to območje urejali v dveh fazah. V prvi fazi bi prostor namenili kmetijstvu, saj je to eno redkih območij, kjer je možno nadomestiti izgubljena zemljišča. Vendar pa bi že v tej fazi kmetijstvo ome-

kolikor bi se izkazalo za uresničljivo, spominski objekt, muzej ali podobno. V ta namen smo pobudo krajevne skupnosti, da naj bi na območju bila tudi čolnarna, združili z idejo muzeja ali spominske hiše. Lokacija objekta omogoča obe dejavnosti, ki sta z dobro zasnovano objekta tudi povsem združljivi. Zaradi pomena takšnega spominskega parka za mesto Šoštanj predlagamo, da občina Šoštanj v ta namen izvede javni natečaj s katerim bi dosegla dvoje: pridobila ustrezno rešitev spominskega parka in hkrati ponovno širšo javnost opozorila nase in svoje specifične probleme.

Razmišljanja o oblikovanju plaže ali golf igrišča ali kakšne drugačne, programske bolj aktivne dejavnosti naj bi bila predmet načrtovanj v prihodnje, ko bodo problemi (lastništvo, umiritev terena) in interesi bolj jasni.

Danes neznani dvor v Šoštanju

Mesto Šoštanj je majhno in relativno mlado mesto, ki pa ima, kot smo tudi v naši rubriki že večkrat poudarjali, bogato in preučevanja vredno zgodovino. Med zgodovinskimi "relikti", ki najhitreje in tudi najočitneje padejo v oči, je nedvomno dejstvo, da so na področju današnjega mesta stali in delovali v preteklosti kar trije gradovi. Od teh treh gradov sta še danes vidna in med domačini seveda prisotna in poznana dva: stari grad Šoštanj oz. Pusti grad in graščina Turn, domnevno nekdanja grajska kašča, ki je bila po požaru t.i. Mestnega gradu ("Amtshausa") predelana v stanovanjsko stavbo in je dobila svoje ime po družini Turn, ki je na njej živela v 18. stoletju. O vseh treh grajskih stavbah je bilo že veliko povedanega, ne nazadnje smo o možni lokaciji in o dilemah v zvezi z njo razpravljali tudi v tej rubriki.

Manj pa je poznano, da je imel Šoštanj vsaj v 16. stoletju še eno grajsko stavbo. Gre za dvor, ki je ležal nekje v Šoštanju ali njegovi neposredni okolici in ga zaenkrat poznamo le po posameznih skromnih omembah kot "Grimschitzer hof" oz. "Grimschnitzer hof".

Na priimek Grimschnitzer v zvezi s Šoštanjem naletimo prvič leta 1501, ko je v registrah, ki jih hrani Nadškofjski arhiv v Ljubljani, moč prebrati, da je Linhard "Grimschnitzer" prejel po priporočilu Žige Lihtenberškega (grad Velenje), Andreja Limberškega (grad v Pesju), Jurija "von Glorich" in Jakoba, župnika v fari sv. Mihaela pri Šoštanju, od ljubljanske škofije kmetijo v "Paumgarten", na kateri je takrat živel Andrej Stranšek ("Stranschach"). Omenjena kmetija "Pawmgarten" je ležala nekje ob Paki, kot lahko izvemo tako iz Celske fevdne knjige kot iz urbarja gosposčine Kacenštajn, kjer je npr. leta 1498 omenjen Vid "im Pawmgarten".

V štajerskem deželnem arhivu v Gradcu pa sta ohranjena tudi dva pomembna sklopa arhivskih dokumentov, ki nekaj malega odstirata temo. Od druge polovice 15. stoletja dalje so morali na tleh današnje Slovenije računati z možnostjo vsakoletnega prihoda turških vojska in z uničevanjem, ki so ga le-te povzročale. Ko so turške sile pod vodstvom sultana Sulejmana Veličastnega (1520 - 1566) zlomile konec avgusta 1521 odpor Beograda oz. Srbske države in ko je nato konec 1526 turška vojska še uničila ogrsko vojsko v bitki pri Mohaču ob Donavi, je bilo v srednji Evropi jasno, da se bo nujno potrebno na novo organizirati in poskrbeti za uspešnejšo obrambo pred turško nevarnostjo.

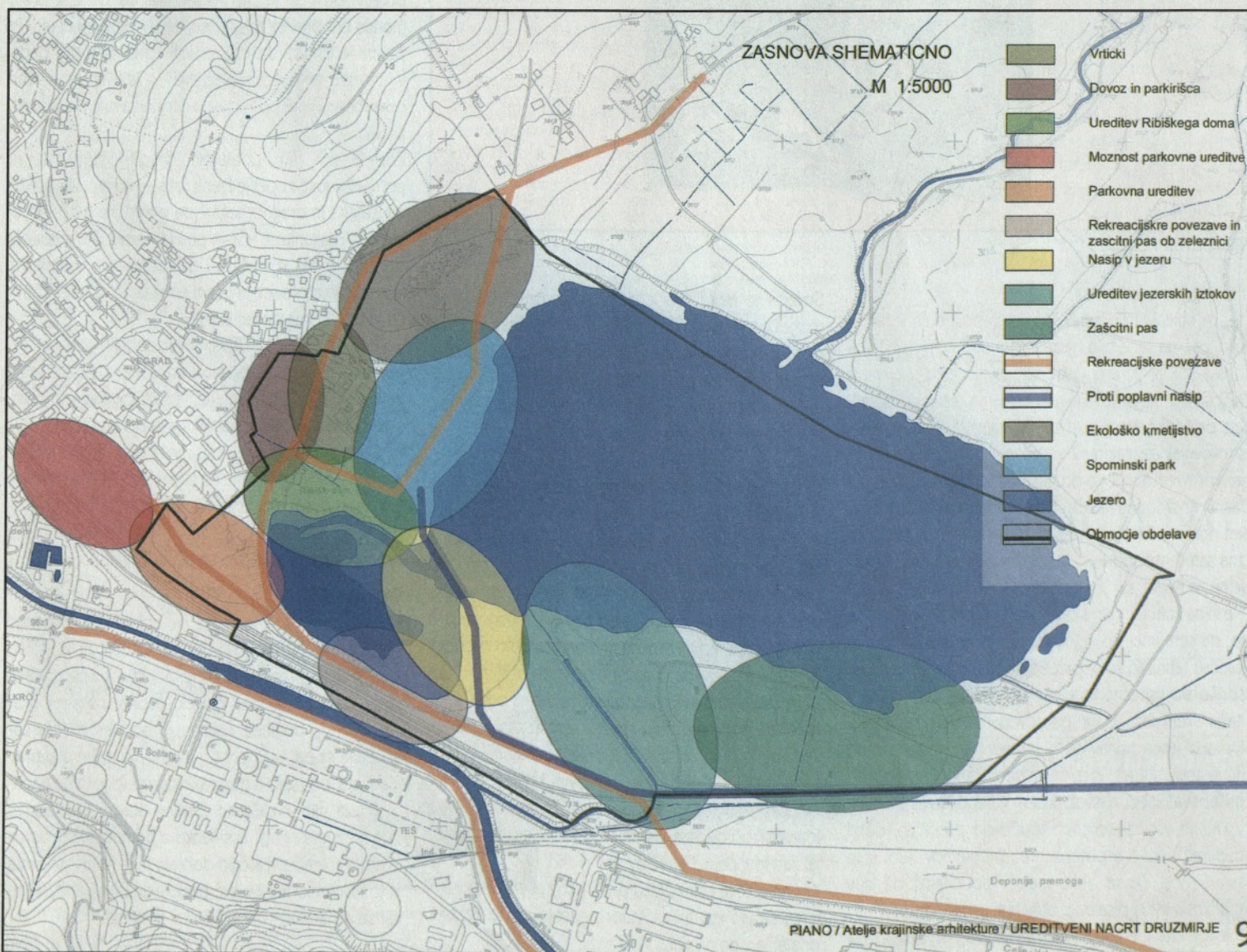
Ferdinand I. Habsburški, od leta 1521 notranjeavstrijski nadvojvoda in od leta 1527 ogrskohrvaški kralj, je zahteval 17. marca 1527 od štajerske dežele enkratno glavarino, t.i. Leibsteuer, posebni davek na osebo. Z nabranimi sredstvi bi se naj uspešneje zoperstavili Turkom že na tleh ogrske države. Aprila istega leta je štajerski deželni zbor v Gradcu odločil o pobiranju tega davka ter določil, da naj zbrana sredstva služijo za vzdrževanje 300 konjenikov in 600 pešcev za dobo treh mesecev. V omenjenem arhivu v Gradcu je ohranjeno večje število davčnih prijav iz tega leta, med njimi tudi prijava gosposčine Šoštanj in prijava Linharda Grimschitzerja in njegovih otrok, ki je prijavil davek od svojega dvora pri Šoštanju. Slabi dve desetletji za tem pa je štajerski deželni zbor odločil tudi, da naj naredijo vsi lastniki imenj cenitev vrednosti svojih posesti, na osnovi cesar se je nato imela določiti nova osnova za davek. V istem arhivu je ohranjena cenitev obeh imenj, gosposčine Šoštanj in Grimschnitzerjevega dvora, iz let 1542 in 1543.

S pomočjo teh dveh dokumentov sicer ni mogoče ugotoviti, kje je dvor ležal, moč pa je zato ugotoviti, kakšen je bil obseg njegove posesti in kakšna je bila skupna vrednost le-te. Leta 1527 je v imenu Linharda Grimschnitzerja upravljal gosposčino šoštanjski sodnik Andrej Khinde. Na tega sodnika v Šoštanju naletimo tudi leta 1528, ko je vizitacijski komisiji, ki je v Celju raziskovala, kakšno je versko stanje na področju Savinjske in Šaleške doline (Martin Luter in njegove ideje so takrat predstavljale hudo nevarnost), izjavil gospod Jurij Popfinger, da je šoštanjski sodnik Andrej Khinde ukazal, da ne sme nihče k maši. Leta 1542 pa omenjeni Khinde ni več upravnik Grimschnitzerjevega dvora, kar verjetno pomeni, da je v vmesnem času preminil. Tega leta namreč na dvoru kot upravnik najdemo omenjenega Linharda Dvornika ("Lienhart Vduornik").

Grimschnitzerjev dvor je obsegal posest v neposredni okolici dvora, kjer je bivalo leta 1527 šest odraslih oseb (pridvorna služinčad), poleg tega pa še posest v Lokovici, kjer je imel sedem kmetij, in v Podvinu ("Weinperg oder unter ihm Podbiny" = področje današnjega Podvina pri Polzeli), kjer je posedoval 9 kmetij. Kmetje so odrajovali svojemu gospodu poleg činža (davka) še dajatve v naravi, in sicer: pšenico, rž, oves, kopune, piščance in jajca. Nenavadno se zdi, da čeprav je imel dvor več posesti na Podvinu, kjer so bili, kot vemo iz drugih istodobnih urbarjev ali drugih popisov posesti, bogati vinogradi, ni dobival nobenih dajatev v vinu oz. moštu. Danes je iz skromnih virov, ki so nam na razpolago, težko ugotoviti, kaj je temu krivo.

Tega dvora pa tudi kasneje ne srečamo več. Leta 1575 že lahko preberemo v šoštanjskem urbarju, da izkorišča vinograd šoštanjske gosposčine, ki je ležal v Pokleki (zaselek v Gavcah pri Šmartnem ob Paki) Ahac Kosar, tako kot je to pred njim imel pravico Ahac "Grimsitzer". Se pravi, da vsaj takrat te družine ni bilo več v Šoštanju, domnevati pa smemo, da je kmalu tudi njihov dvor propadel in izginil.

Tone Ravnikar

PET KILOMETROV ŽIVLJENJA

Oj, mladost ti moja...
Kam odšla si, kje si?

Tako si je pred davnimi leti pogosto zapel moj stari oče, jaz pa sem se mu s svojim otroškim glasom pridružil. No in sedaj, ko sem sam že postal dedek, ko obujam spomine na svoja mladostna leta, ki so kar prehitro minila, si to lepo, staro ponarodelo melodijo zabundam tudi sam. Spominjam se tistih najstniških let, ki zame in tudi še za mnoge druge enakih let niso bila ravno rožnata niti malo prijetna, temveč neprijazna, kruta, za nekatere celo usodna. To so bila težka, nemirna, mračna leta - leta grozot II. svetovne vojne.

No in v naslednjih poglavjih bom opisal pet kilometrov (beri pet let) svoje življenjske poti, ko sem kot petnajstletnik prvič odšel od doma in se kot dvajsetletnik po 5-letni odisejadi in po zgubljenih mladostniških letih, v vojni vihur preizkušen in prekaljen "najstniški veteran" hudo razočaran in zagrenjen vrnil domov.

Tako sem se torej pred par leti odločil, da spomine na svojo celotno življenjsko pot, predvsem za svoje ožje domače zanamce, tudi ovekovečim. Ker pa so mi nekako "namignili", da bi bile moje medvojne dogodivščine zanimive (kakor za koga) tudi za širšo javnost, sem iz celotne poti izbral pet "etap", ki jih bom skušal po posameznih kilometrih (letih) tudi opisati.

Pravijo, da ko človek v jeseni svojega življenja začne obujati spomine na otroška in mladostniška leta, to nekaj pomeni, namreč: za jesenjo pride - zima. Preneseno na mojo življenjsko pot, ki je bila s svojimi obilnimi vijugami in klanci kar pestra, se mi lahko zgodi, da bom za kakim ostrim ovinkom nenadoma naletel na usoden smerokaz: "Podkraj". Upam seveda, da ta ovine še ne bo tako kmalu, ali pač...

Prva etapa: Gaberke - Ljubljana

Za začetek naj omenim razgovor našega takratnega župnika z mojo mamo, ko je bil na obisku pri nas in ji je med drugim dejal: "Fantič je kar brihtne glave pa tudi v cerkev rad zahaja, kaj če bi ga dali v semenišče, verjamem, da bi bil kar dober duhovnik." Mama je bila tej zamisli še kar naklonjena, vendar je, k sreči, odločilno besedo pri tem razgovoru imel oče, ki je bil turbinski strojnik in je vedel, da me tehnične naprave bolj privlačijo kot vse drugo. Tako je vendarle padla odločitev, da grem v Ljubljano na tehnično srednjo šolo, kar je bila tudi moja velika želja. Glede župnikove pripombe, da rad zahajam v cerkev, pa naj povem, da je bila resnična. Res sem ob nedeljah rad hodil k maši, pa le zato, ker mi je vila vseh orgelska glasba in pa petje na koru. Bil sem tudi reden gost v knjižnici, ki je bila takrat v Slomškovem domu in kjer sta name čakala Karl May in Henryk Sienkiewicz.

Tako sem torej leta 1940 kot petnajstletnik prvič zapustil domače in se odpravil na šolanje v Ljubljano. Na tisto ljubljansko leto, žal je bilo samo eno, ker sem zaradi italijanske okupacije Ljubljane leta 1941 moral zapustiti šolo in se vrniti domov v "Untersteinmark", kakor se je vzhodni del Slovenije takrat imenoval, se pogosto in najraje spominjam. Na svojo srečo in veselje sem dobil majhno sobico v župnišču Trnovske fare pri mežnarjevih. Malokdo verjetno ne pozna ponarodele pesmice: Prelepa je trnovska fara... Lepa se mi je zdela tudi trnovska cerkev z dvema elegantnima zvonikoma. V prvem so bili trije zvonovi, v drugem pa taveliki, mogočni trnovski zvon, ki ga omenjena pesmica tudi opeva. Ta trnovski zvon pa je zadonel le vsako nedeljo, ko je ljubljancem naznanil, da je ura točno poldne. Kot plat zvona pa se je oglašil le še ob kaki naravni nesreči ali požaru in dal ljudem vedeti, da se je zgodilo nekaj hudega.

Bil pa je ta zvon tako ogromen in težak (tako kot danes), kot se za slavni trnovski zvon spodobi. Ker pa je bil mežnar že precej v letih, sem mu običajno moral priskočiti na pomoč in si s tem zaslužil malo boljše nedeljsko kosilo.

No in tisto, kar mi je in mi bo ostalo v najlepšem spominu, pa je to, da sem stanoval v isti hiši, kjer je uradoval naš veliki pripovednik, pisatelj in dramatik Franc Saleški Finžgar. Bil je pred vojno namreč župnik Trnovske fare. Še danes ga imam pred očmi kot prijaznega, preprostega starejšega gospoda s stalnim nasmeškom na suhljatem prijetnem obrazu in ne morem si kaj, da ne bi povedal, kako sva celo skupaj maševala.

Bilo pa je takole: Nekega nedeljskega jutra me je

navsezgodaj prebudila mežnarica rekoč: "Hitro vstani in se obleci! Gospod (Finžgar) nimajo ministranta, pa mu boš ti ministriral." Samo na pol prebujen sem nekam zmedeno protestiral, da nisem še nikoli ministriral in da nimam pojma, kako to gre. Vendar moji protesti niso zalegli in sem se navsezadnje moral vdati v usodo in oditi v zakristijo, kjer me je župnik Finžgar že pričakoval. Na mojo pripombo, da ne vem, če sem ravno primeren nadomestek za njegovega ministranta, ki je menda zbolel, pa mi je odvrnil, da mi bo sproti vse potrebno obrazložil in nato še smehljaje dodal: "Bodi prepričan, da bo vse v redu, saj k tako zgodnji maši pridejo v glavnem le starejše ženičke, ki že bolj slabo vidijo in slišijo in ne bodo opazile, četudi bi bilo kaj narobe." Pa res ni bilo nič narobe. Župnik je sklonjen pred oltarjem meni, ki sem klečal za njim, sproti dajal navodila, kaj naj storim. Tako je mašni obred, vsaj po moji oceni, bil opravljen kar v redu brez kakšnih hujših spodrslijajev. Bil sem kar vesel, da je bil zame nenavaden doživljaj za mano. Še bolj pa sem se razveselil pet dinarjev "honorarja", ki sem si ga prislužil in sem ga porabil v šoli za par izdatnih malic. Sicer je bil F.S. Finžgar dobrohoten in ljubezven možakar in mi je ob neki priliki pokazal marmorni steber v cerkvi, izza katerega je naš veliki pesnik Prešeren občudoval svojo

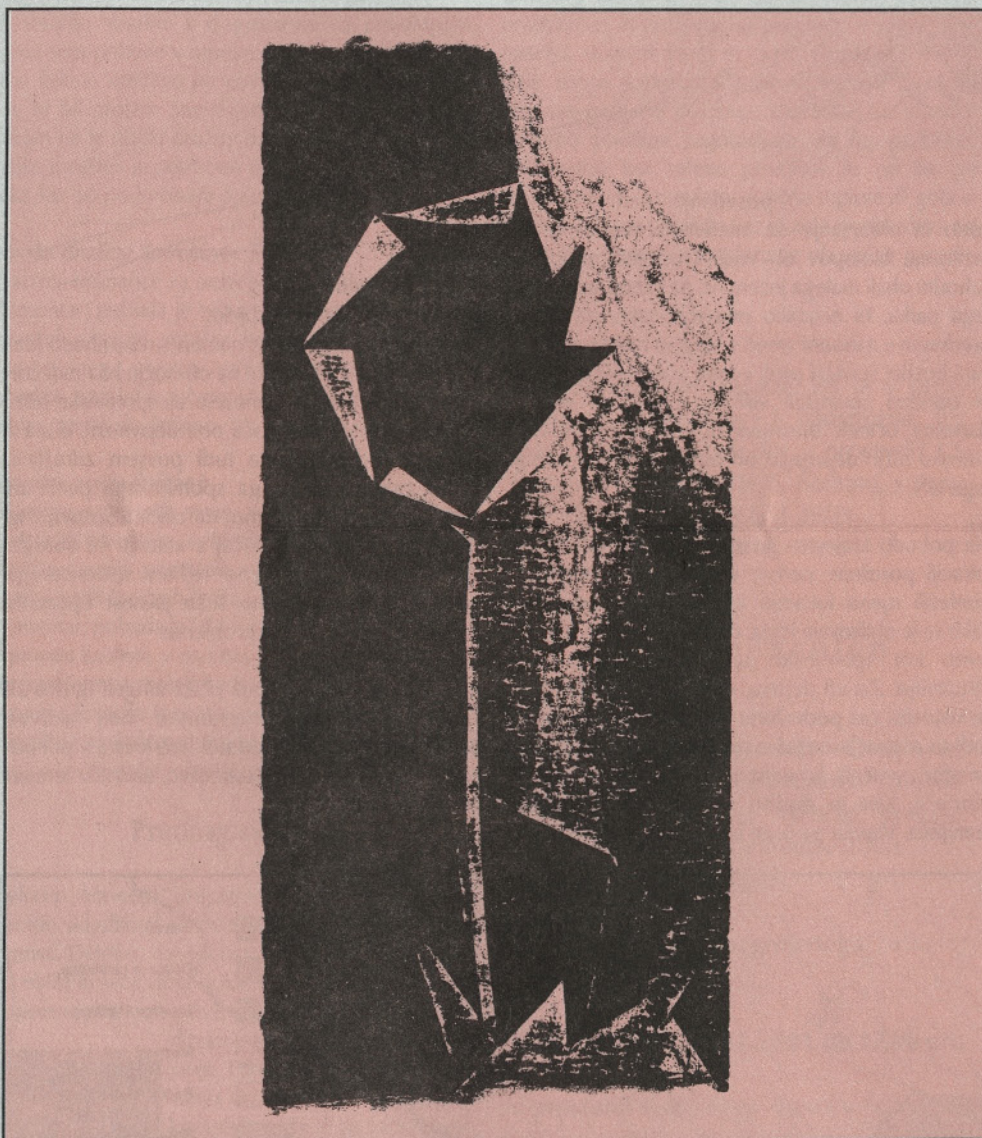
nanjo so mi ostajali najlepši spomini, kar pa ne morem reči za naslednja štiri leta, ki so sledila.

LoM

KONEC NEKE RESNIČNE ZGODBE ALI KAKO JE HLAPEC FRENK ISKAL SVOJO PRAVICO

Ja, zgodba se je odvijala še v prejšnjem tisočletju, že v novi "samostojni" Slovenji, konec in epilog te zgodbe pa sega v novo tisočletje.

Po hudi življenjski in osebni stiski ter nesoglasjih v družini, se je v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja tako imenovani hlapec Frenk odločil, da odproda delček svojega imetja, ki ga ni več rabil, točneje, odločil se je za prodajo kamiona, ker pač dveh naenkrat ni mogel voziti. V ta namen je oddal kupec, s katerim se je Frenk telefonsko pogovarjal in dogovarjal o načinu, pogojih in skratka o vsem, kar se pač pri takšni stvari mora pogovarjati. Hmm, samo pogovarjal..., morebitnemu kupcu je zaupal celo naslov...

Beautiful People

Marjeta Lužnik

nesojeno izvoljenko Julijo.

Kaj pa šolanje in učenje? No, kakih posebnih težav ni bilo, pač pa se je bilo treba kar pridno učiti, kajti ljubljanska TŠŠ je uživala visok strokovni ugled v takratni Jugoslaviji. So pa predavali res samo vrhunski učitelji kot prof. Julij Nardin - fizik in izumitelj, Leo Novak - strokovnjak za mehaniko, Jenko Jurančič - slavist in jezikoslovec in mnogo drugih, katerih imena najdemo v raznih enciklopedijah. Bili pa so tudi strogi ocenjevalci, kot npr. ing. Turnšek, ki je bil znan po izreku: Za petko zna samo gospod Bog, jaz znam za štirko, ti pa kvečjemu za trojko, kar je bila njegova najboljša ocena.

No in na koncu mojega bivanja v Ljubljani naj povem še to, da sem imel po vojni, ko sem hotel nadaljevati in končati tehniško šolo, precejšnje težave pri vpisu, kajti spričevalo uspešno izdelanega 1. letnika sem prejel v italijanskem jeziku, kar pa seveda za vpis ni veljalo. Moral bi letnik ponavljati ali pa delati izpize za celotno učno snov. Pa mi je bivša razredničarka ing. Joža D. prišepnila dober nasvet, ki sem ga upošteval. Dal sem v Uradni list "izgubljeno" spričevalo preklicati, dobil duplikat in vpis je potekal brez problemov. Tudi šolo sem končal, če se lahko malo "pobaham", da je v diplomski listini pisalo - z odličnim uspehom. S tem je bila 1. etapa na moji življenjski poti zaključena;

Seveda je moral Frenk, da je lahko preživel sebe, mogoče tudi svojo družino: tri majhne otroke in ženo, opravljati tudi delo, ki mu je takrat nudilo vir zaslužka. Moral je biti na poti, moral je za volanom kamiona, (seveda ne tistega, ki ga je nameraval prodati), gristi kilometre in kilometre asfaltnih poti, da mu je to uspelo...

In zgodilo se je... Nekega lepega poletnega večera se je Frenk vrnil ves utrujen s poti po Italiji in ugotovil, skoraj ni mogel verjeti svojim očem, da kamiona, ki ga je imel namen prodati, ni več pred domačo hišo. Po pogovoru z ženo ves presenečen ugotovi, da je gospod, s katerim se je Frenk pred nedavnim pogovarjal in dogovarjal, z lepimi besedami pretental ženo in odpeljal kamion... Seveda o denarju ne duha in sluha... Čas pa je tudi denar in Frenk je moral zopet na pot. Čas za ureditev te zadeve mu je spolzel iz rok, zato je zabičal ženi, da to stvar uredi in izterja denar, sicer...

Čas je tekel, kilometri pod Frenkovim kamionom so se množili, nesoglasja v družini večala, življenje je dobivalo vse slabši priokus. Denarja od gospoda, ki je odpeljal kamion, pa od nikoder.

Kar hitro se je Frenku tako družinsko kot poslovno življenje sesulo kot hišica iz kart, načelo mu je zdravje, pristal je v bolnišnici...

Minili so trije meseci borbe v Frenkovi notranjosti, ki jih je preživel v bolnišnici... in rezultat tega: prevzem lastnega življenja v svoje roke, posledično: ločitev, prevzem mladoletnih otrok, začetek iz nova...

In začel je, urejati svoje življenje, Haha! Zato pa je moral pospraviti tudi nesnago iz zgodovine svojega življenja. V tem kupu smeti pa je našel tudi nedokončano zgodbo o odtujenem kamionu, za katerega je Frenk zgrožen ugotovil še celo to, da je v tej naši pravni državi mogoče celo ponarediti podpis na kupoprodajni pogodbi in ga overiti, samo da si lahko prilisti tujo lastnino. Kako to rešiti? Hmm, šele tu se začena vrhunec te zgodbe...

Po nasvetu predstavnika naše pravice je zadevo predal le-tej. Ker pa je že splošno znano, da mlini te naše posvetne pravice meljejo s polzevo hitrostjo, je čakal in čakal...

Kdor čaka, dočaka in tudi Frenk je dočakal dan, ko so si predstavniki naše sodne oblasti vzeli tudi čas za takšno človeško malenkost, kot je Frenk, in mu namenili delček svojega dragocenega časa za obravnavo te zadeve na sodni instituciji.

Ves v pričakovanjih se je Frenk tega dne v spremstvu predstavnika sodne oblasti podal na pot... A že pred pričetkom obravnave doživi hladen tuš v obliki zagovornika gospoda, ki mu je odtujil kamion, ki ga je posvaril, da raje naj ne dreza v to zadevo, kajti ta oseba je po njegovem zagotovitvi bila celo v službi kot delilec pravice na tej instituciji. Mrzel pot ga je obliil..., za hip ga je obšla misel, da bi zbežal, a kar je, je, si je mislil in vztrajal ter čakal in dočakal klic iz sodne dvorane...

Oh, ko bi vedel, kaj ga čaka tam, bi že zdavnaj skril rep med noge in zapustil to tako imenovano hišo pravice, še preden je sploh stopil vanjo... Hladen tuš pred tem je bil v primerjavi z dogajanjem v dvorani prav mil piš vetra. Toliko sprenevedanja, toliko laži na kupu in to v hiši pravice, ni doživel še nikoli in to celo s pomočjo najvišjega delilca pravice v obliki prav prikupne sodnice, če že ne prave lepoticke... Pa naj ljudje še naprej trdijo, da lepa dekleta niso vražički...

V Frenku se je vse lomilo... Izgubljal je vero v ljudi, vase, polotil se ga je obup... V kotičku zavesti so se mu pojavili otroci, ki ga rabijo, zaradi katerih mora vzdržati, zaradi njih in sebe ne sme izgubiti vere v ljudi, ker drugače življenje na tem planetu nima smisla. To je zopet del poti, del preizkušnje, del učenja v tem življenju, si je mislil in... nekako preživel to šolsko uro življenja, obogaten za marsikatero novo spoznanje o ljudeh.

Z mešanimi občutki se je vračal domov, kljub vsemu neprijetnemu dogajanju je še vedno upal in verjel, da bo pravici vendarle zadoščeno... In s tem upanjem je potem doma čakal..., ha, zopet čakal, da ljudje, ki bi jim morala biti pravica prav blizu, če so poučeni o tem in potem le to tudi delijo, uredijo in prečistijo vso bedo in zmedo tega sprenevedanja in laži iz omenjene obravnave in mu posredujejo zanj in za njih zveličavno pravico.

Zopet so mu pomagali graditi strpnost in potrpežljivost, zopet je Frenk čakal in čakal... Uh, koliko koristnega in dragocenega časa gre takole v nič, predvsem pri čakanju, je včasih pomislil revež. Pa vendar je dočakal, a kaj je dočakal? Še en kamen spotike na iskanju svoje pravice in s tem spoznanje, da ima pravico le tisti, ki ima denar, ki ima...

Seveda so pravico ljudje pravice dodelili gospodu, ki je imel denar in obilo laži, Frenku pa je ostalo le še nekaj poti na višjih instancah, seveda po nasvetu predstavnika te iste oblasti, ter drugo sodišče...

In... povsod je enako, je z žalostjo in razočaranjem ugotovil Frenk, pravica je na strani ljudi, ki imajo denar, umazano dušo, mogoče še..., revežem pa ostane le to, da morajo plačati še tiste stroške, ki so nastali na poteh iskanja pravice, za katero so bili opeharjeni...

Epilog:

Haha, hlapec Frenk še danes živi obkrožen z ljubeznijo svojih otrok, čeprav bolj skromno v borbi za vsakdanji kruh in lahko brez najmanjšega občutka krivde in slabe vesti, katero ima vsak človek, čeprav nekateri prav zakrknjeno, pogleda ljudem v oči ter mirno spi. Sprašuje se pa, kako lahko ljudje, ki naj bi jim bila pravica sveta, po takšnih dogodkih mirno spijo in še naprej delijo za njih zveličavno pravico. Ravno tako pa ne more razumeti ljudi, ki si lahko s pomočjo laži, sprenevedanja, kraje prilasčajo dobrine tega fizičnega sveta, ki je tako zelo minljiv. Kaj bodo odnesli s sabo, ali to, kar se da otipati in videti, ali kaj drugega?

Hlapec Frenk

OTVORITEV LONČARSKA DELAVNICE

Univerza za tretje življenjsko obdobje (UŽO) Velenje, ki deluje na področju občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in MO Velenje, si ob petnajstletnici delovanja ustvarja nove temelje za nadaljnji razvoj in pestrost programov. Ob pričetku letošnjega študijskega leta so izdali katalog izobraževalnih priložnosti, nekaj izobraževalnih ciklov pa je že v teku. Erika Veršec, predsednica UŽO je tudi za to obdobje polna dobrih obetov, saj meni, da ne manjka dobrih mentorjev, število udeležencev pa je še vedno v porastu. Še več, vključujejo se tudi novi iz širšega območja Šaleške in Zgornje Savinjske doline.

Sredi oktobra so na krajsi slovesnosti s prijetnim kulturnim programom (sodeloval je tudi Ženski pevski zbor Društva upokojencev Velenje) v Topolšici odprli prostore za delovanje lončarskega krožka. Le-ta je že deset let potekal v delavnici mojstra Igorja Bahorja v Topolšici (mentorja krožka), zdaj pa so našli rešitev v sodelovanju z Bolnico Topolšica. Prostore, ki jih je odstopil ta kolektiv, so člani krožka ob pomoči sponzorjev in Bolnice Topolšica uredili za potrebe delovanja Lončarskega krožka ter priložnostne razstave. Eno takih je bilo videti ob predaji prostorov novemu namenu, kar sta storila Erika Veršec in dr. Janez Poles, direktor Bolnice Topolšica ob besedah zahvale vsem, ki so pripomogli k ureditvi prostorov.

Na razstavi lončarskih izdelkov in ročnih del udeležencev

Razstava lončarskih in drugih izdelkov ročnega dela udeležencev Univerze za tretje življenjsko obdobje. Foto: Jože Miklavc

Univerze za tretje življenjsko obdobje, ki so jo pripravili samo za otvoritveno slovesnost, je bilo zares veliko lepih izdelkov, Igor Bahor pa je slovesnost napravil originalno s prikazom izdelovanja lončenih izdelkov, pridružilo pa se mu je kar nekaj učenek prvega razreda nove lončarske kolonije.

Jože Miklavc

KULTURNO DRUŠTVO RAVNE SE PREDSTAVI

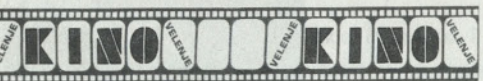
Na vsakoletno srečanje članov in različnih skupin Kulturnega društva Ravne pri Šoštanju se je v petek, 26. novembra, zbralo v šoštanjskem Kulturnem domu lepo število ljudi in skoraj toliko nastopajočih. V prijetnem vzdušju so Ravenčani prikazali pristo domaćo igro, ljudsko in narodno zabavno glasbo, pesem, prozo in poezijo ter številne svoje talente. Program sta vodili Katja Švarc in Sandra Cavnik, pozdravni nagovor in predstavitev pa je opravil Peter Obšteter, predsednik Kulturnega društva Ravne.

Spela Obšteter, obetavna citrarka.

Foto: Jože Miklavc

Jože Miklavc

Spored kino predstav
KINA VELENJE od četrka 15. 11. do srede 21. 11.

VELIKA DVORANA:

OBRAČUN (krimi drama, triler)
Režija: Frank Oz, Robert De Niro
Vloge: Robert de Niro, Edward Norton, Marlon Brando
Dolžina: 123 minut

Četrtek, 15.11., ob 20.30
Petek, 16.11., ob 23.00
Sobota, 17.11., ob 20.30
Nedelja, 18.11., ob 18.00

MOULIN ROUGE (drama)
Režija: Baz Luhrmann
Vloge: Nicole Kidman, Ewan McGregor
Dolžina: 122 minut

Četrtek, 15.11., ob 18.00
Petek, 16.11., ob 20.30
Sobota, 17.11., ob 23.00
Nedelja, 18.11., ob 20.30
Ponedeljek, 19.11., ob 18.00

Dogaianje je postavljeno v razpiti, bleščavi nočni klub ob prelomu stoletja. To je razkošna kostumska drama, prepredena s sodobnimi pop skladbami. Satine je Bleščeci diamant, zvezda Moulin Rouga in najbolj slavna mestna kurtizana, ujeta je v mrežo ljubezni mladega pisatelja in obsesijo drugega moškega.

ZALEZOVALEC (psihološki triler)

Režija: Joe Charbanic
Vloge: Marisa Tomei, Keanu Reeves, James Spider
Dolžina: 96 minut

Petek, 16.11., ob 18.00
Sobota, 17.11., ob 18.00
Torek, 20.11., ob 18.00

Zvezni agent Joel Campbell je utrujen od preganjanja morilcev po Los Angelesu zato se zavije v osamo in poskuša zaživeti manj stresno življenje. Toda v mestu se začnejo dogajati kruti umori mladih žensk s katerimi želi David Allen Griffin samo pritegniti Joelovo pozornost in mučiti uboga detektiva, ki je

krutega morilca neuspešno lovil že dolga leta. Za konec pa David planira zadnji umor s katerim bo Campbella dokončno uničil.

AMERIŠKA LJUBLJENCA (komedija)

Režija: Joe Roth
Glasovi: Catherine Zeta-Jones, Julia Roberts, Larry King, Billy Crystal
Dolžina: 95 minut

Torek, 20.11., ob 20.30- premiera pred slovenskim startom Kiki je sestra in osebna asistentka prelepe, vase zagledane megazvezdice Gwen. Ko je potrebno reklamirati njeni zadnji film, ki ga je Gwen posnela s svojim odtujenim možem, mora Kiki napeti vse moči, da bi se zakonca predstavila svojim oboževalcem v lepi luči. Toda to je samo iluzija. Med njima ni več nobene ljubezni še posebno po aferi, ki jo je Gwen imela s španskim soigralcem. Toda tudi Kiki se nehote naveže na svojega svaka.

KAJ ŽENSKA LJUBIJO (romantična komedija)

Režija: Nancy Meyers
Glasovi: Helen Hunt, Mel Gibson
Dolžina: 126 minut

Sreda, 21.11., ob 20.30- premiera pred slovenskim startom On je velik ženski osvajalec. Pričakuje napredovanje tudi v službi. Toda njegovo mesto dobi ženska, nova moč podjetja. Njegov ego je načet. Poleg tega pa se mu zgodi, ko preizkuša ženske proizvode, ki jih morajo reklamirati, da ga močen električni sunek obdari s posebno lastnostjo. Sliši vse kar ženske samo mislijo. In to je grozno. Nič dobrega namreč ne mislijo o njem. Nekaj časa predstavlja zanj to veliko breme toda, ko odkrije, da lahko stvar izkoristi sebi v prid sklene peklensko maščevanje svoji novi sefici. Toda ona je tako simpatična.

MALA DVORANA:

ZALEZOVALEC (psihološki triler)

Petek, 16.11., ob 20.00

Sobota, 17.11., ob 21.00

DINOZAVER (animirani film)

(Otroška matineja)

Nedelja, 18.11., ob 17.00

SOVRAŽNIK PRED VRATI - triler

Filmski cikel VOJNE VIHRE

Ponedeljek, 19. 11. ob 19.00

Torek, 20. 11. ob 19.00

Cena vstopnic: redne predstave 700 SIT, premiere 800 SIT, otroške matinee 400 SIT. Informacije in pred prodaja vstopnic tudi za teden dni naprej: 898 24 91 vsak dan pol ure pred prvo predstavo in dalje. Ni rezervacij vstopnic!

ma in groteske. Verjetno je prav zmes različnih književnih sestavin tista formula, s katero ta oživljeni kos lesa že več kot sto let sega do človeških src. Dramska priredba Ostržkovih dogodivščin, predstavlja izziv za gledališče in obeta razburljiv gledališki dogodek za mlade in tudi starejše. Eidamova dramatisacija zgošča dogodivščin popularnega Ostržka v zabavni, dinamični in pitoreskni gledališki okvir. V njem ob socialno angažiranih poudarkih neokrnjeno prihaja do izraza Colloidijeva enkratna prisposoba lutke, ki začenja življenje, v katerem se revščina srečuje z blagostanjem, naivnost s pretkanostjo, poštenost z nepoštenostjo, neumnost s pametjo, nagajivost z ...

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Klaus Eidam
OSTRŽKOVE DOGODIVŠČINE
(mladinska igra)

(Prva uprizoritev v Sloveniji)

Prevajalec Ervin Fritz

Ostržek Carla Colloidija je eden najbolj popularnih likov mladinske književnosti. V njegovih dogodivščinah se prepletata pravljica in basen in segata v območja satire, fantastičnega realiz-

Drobci iz zgodovine

KS Šoštanj pripravlja zbornik "90 let mesta Šoštanj". Izid je načrtovala oktobra 2001, vendar je zaradi objektivnih težav izid preložila v januar leta 2002. Vse, ki so zbornik že naročili, obveščamo, da bodo zbornik prejeli po pošti, seveda pa je zbornik po prednaročniških pogojih mogoče še vedno naročiti. V zborniku bo poleg drugih avtorjev prispevek o povojni upravi v Šoštanju objavil tudi zgodovinar Damijan Kljajič, odlomek pa objavljamo v tej številki LIST-a.

KRATEK ZGODOVINSKI ORIS ŠOŠTANJA IN NJEGOVE OKOLICE (MEJE DANAŠNJE OBČINE ŠOŠTANJ) PO LETU 1945 (odlomek)

Damijan Kljajič

Po koncu 2. svetovne vojne je bil ustanovljen združen okraj Šoštanj - Slovenj Gradec s sedežem v Šoštanju, že konec 1945 pa se je okraj Slovenj Gradec odcepil in se priključil k mariborskemu okrožju. Prvi predsednik izvršnega odbora Okrajne narodnoosvobodilne skupščine za okraja Šoštanj in Slovenj Gradec je postal Anton Britovšek, podpredsednik Franc Sovič, tajnica Anica Štrbenk, odborniki pa Vinko Koren, Matevž Stropnik, Viktor Planinšec, Ivanka Jaš, Pavel Gams, Alojz Marzel, Franc Jevšek in Ivan Lesjak. Okraj Šoštanj so 8. avgusta 1945 razdelili na 42 krajevnih ljudskih odborov, spadal pa je v okrožje Celje. 2. marca 1946 je bil okraj Šoštanj ukinjen ter skupaj z okrajem Gornji Grad preimenovan v Šaleško-savinjski okraj s sedežem v Mozirju, ki je bil razdeljen na 41 krajevnih ljudskih odborov. Predsednik okraja je bil Vlado Miklavc. 14. septembra 1946 se je Šaleško-savinjski okraj preimenoval v okraj Mozirje, razdeljen je bil na 29 krajevnih ljudskih odborov (KLO). Predsednik skupščine okrajnega ljudskega odbora Mozirje je postal Jože Marolt. Aprila 1948, ko je bil predsednik okraja Anton Zupan, so na seji OLO Mozirje sprejeli sklep o prenosu sedeža okraja v Šoštanj. 8. novembra 1949 je bilo število KLO-jev okraja Mozirje zmanjšano na 27, sedež okraja pa je bil 21. junija 1950 iz Mozirja dokončno premeščen v Šoštanj.

Prve povojne volitve v Krajevne narodnoosvobodilne svete okraja Šoštanj so bile 12. in 15. avgusta 1945. Za te volitve so okraj Šoštanj (del, ki pokriva današnjo upravno enoto Velenje, razen Vinske Gore, ki občinsko sodi k Velenju, upravno pa še vedno k Žalcu, in Andraža nad Polzelo), razdelili na naslednja volilna območja: "1. mesto Šoštanj, Metleče, del Raven (do Marovške graščine); 2. Velenje, Stara vas, Zabrdno, Kavče; 3. Pesje, Preloge, Podgorje, del rudnika, Pleterje; 4. Lokovica, del Velikega Vrha; 5. Paška vas, Gorenje, Paško Skorno, del Gavn in Slatin; 6. Šmartno ob Paki, Rečica, Mali Vrh, del Velikega Vrha, Podgora; 7. Št. Florijan, Skorno, Bele Vode; 8. Topolšica, Lom, Lajše; 9. Zavodnje, Št. Vid; 10. Ravne, zgornje in spodnje; 11. Družmirje, Gaberke, del Velunje; 12. Škale, Plešivec, Podlubela; 13. Cirkovce, Hrastovec, Št. Bric; 14. Šalek, Bevče, Konovo, Paka; 15. Št. Janž, Preška, Črnova; 16. Št. Andraž, Dobrič, Lovče; 17. Št. Ilj, Laze,

Podkraj, Silova, Arnače, Ložnica."

Na območju današnje Občine Šoštanj so bili ustanovljeni Krajevni narodnoosvobodilni odbori (kmalu so jih preimenovali v Krajevne ljudske odbore (KLO)) Družmirje, Gaberke, Lokovica, Ravne, Bele Vode, Zavodnje, Topolšica, Sv. Florijan - Skorno ter Mestni ljudski odbor Šoštanj (najprej se je imenoval Krajevni narodnoosvobodilni odbor mesta Šoštanj), ki je bil konstituiran na prvi seji tega odbora 23. avgusta 1945. Predsednik MLO Šoštanj je postal Ivan Košan, tajnica Milica Volk, za odbornike pa so bili izvoljeni Franc Nahtigal, Mihael Stropnik, Toni Stopar, Franc Kurnik, Jože Pibernik, Alojz Luskovec, Vinko Pejovnik, Franc Tajnik, Franc Kasesnik, Ignac Zavadlav in Anton Arzenšek. Januarja 1946 je Ivan Košan odšel na drugo službeno dolžnost, zato ga je na mestu predsednika 21. januarja zamenjal dotedanji odbornik Franc Nahtigal, namesto njega pa je odbornica MLO Šoštanj postala Ljudmila France. 9. decembra 1946 je na zboru volivcev Franc Nahtigal odstopil, zato so za novega predsednika imenovali Ivana Lesnika, tajnico Milico Vovk pa je zamenjala Saviča Lanc. Na mestu predsednika MLO Šoštanj je prišlo do nove spremembe že avgusta 1947, ko so za predsednika imenovali Ignaca Zavadlava, ki pa je ostal predsednik le do decembra 1947, ko ga je zaradi preobremenjenosti na njegovem delovnem mestu zamenjal Ivan Turk. Zaradi zdravstvenih težav je Turka že 1. maja 1948 na mestu predsednika zamenjal Stane Mešič. 1. aprila 1948 so zaradi odhoda dotedanje tajnice Savice Lanc v Ljubljano za tajnika MLO Šoštanj začasno imenovali Vinka Pejovnika. Stane Mešič je ostal predsednik le do 16. junija 1948, ko ga je zaradi odhoda na šolanje zamenjal tajnik Vinko Pejovnik, za tajnico pa so imenovali Slavko Šukovič (nekaj časa kot vršilko dolžnosti). Decembra 1949 so bile volitve v mestne in krajevne ljudske odbore. Na 1. zasedanju novoizvoljenega Mestnega ljudskega odbora Šoštanj, 23. decembra 1949, so za novega predsednika imenovali Rudolfa Jeseničnika, tajnica ostane Slavka Šukovič, člani IO MLO Šoštanj pa so postali: Vinko Pejovnik, Jože Koren, Marjan Vratarič, Cilka Trobej, Marija Ravljen, Vinko Pevcin, dr. Stane Medič, Anton Hren in Ivan Marzel. Krajevni narodnoosvobodilnemu odboru Gaberke je po volitvah avgusta 1945 predsedoval Franc Lomšek, tajnica odbora pa je bila Fani Mlinar. Na skupni seji KLO Družmirje in KLO Gaberke, 19. septembra 1946, so se odborniki odločili za združitev obeh krajevnih ljudskih odborov v KLO Družmirje. Predsednik novega odbora je postal dotedanji predsednik KLO Družmirje Jože Zajc, podpredsednik Franc Lomšek, tajnica je postala dotedanja tajnica KLO Družmirje Kristina Sternad, odborniki pa Ivan Apat, Ivan Špital, Anton Perovec in Jože Hrastnik. Leta 1949 je bil nekaj časa predsednik KLO Franc Lomšek, tajnik Florjan Videmšek, od avgusta 1949 do konec decembra 1949 je funkcijo predsednika KLO Družmirje opravljal Franc Krajnc, tajnica pa je bila Justina Trobina. Po volitvah v KLO-je, konec decembra 1949, je bil za predsednika izvoljen Franc Kotnik, za tajnika Ciril Mraz, avgusta 1951 pa ga je na mestu tajnika zamenjal Vlado Basle. Kotnik in Basle sta svoji funkciji nato opravljala do aprila leta 1952 oziroma do razpustitve KLO-jev in združitve v novo nastalo mestno občino Šoštanj.

NAROČILNICA

PODPISANI

IME

PRIIMEK

NASLOV

NAROČAM V PREDNAROČILU _____ IZVODOV ZBORNIKA
"90 LET MESTA ŠOŠTANJ" po ceni 800,00 SIT.

PODPIS:

IMELI SMO KOSTANJEV PIKNIK

Sončni jesenski dnevi so se vrstili in gozdovi v naši bližini so žareli v jesenskih barvah in nas vabili v svoj objem. Nismo se mogli upreti in odšli smo v gozd, ga spoznavali in v njem uživali ob prijetnih zvokih. Našli smo tudi kostanj in vsi smo si zaželeli pečenega.

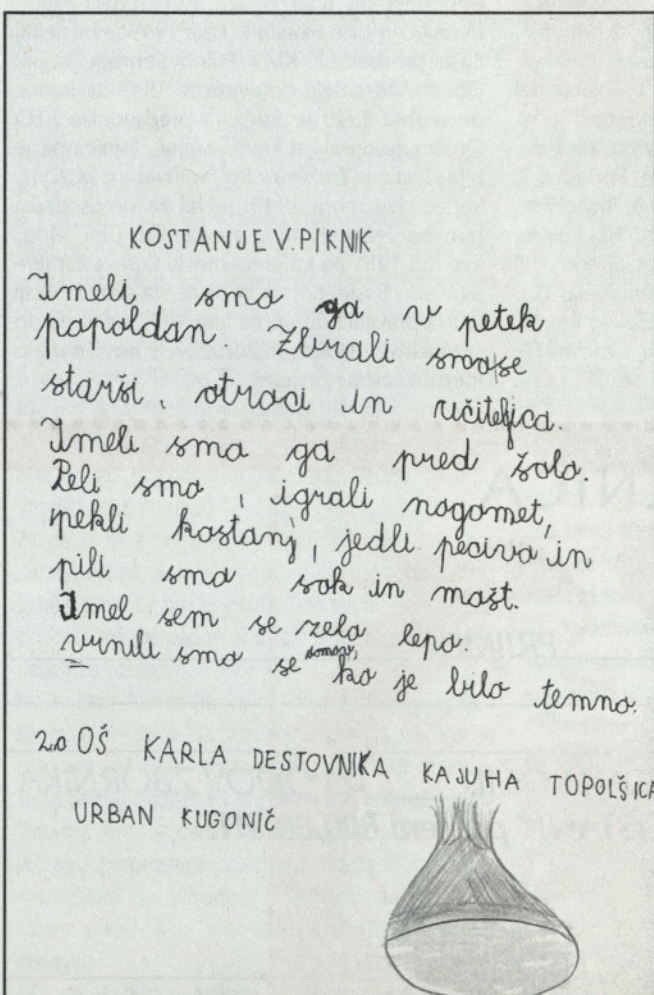
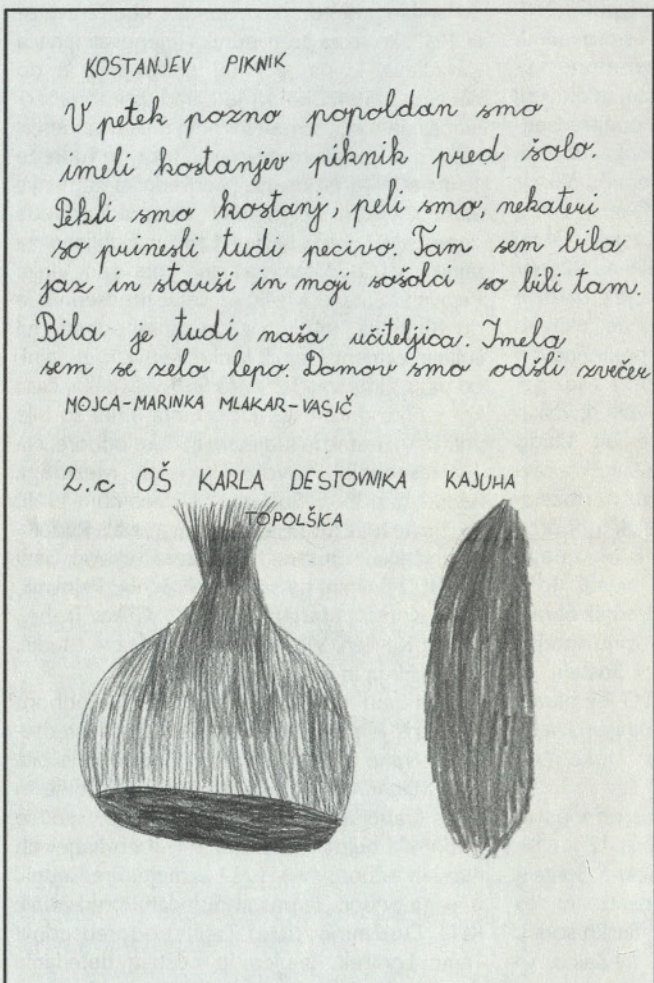
Dogovorili smo se, da bomo imeli kostanjev piknik. Ker imamo ob šoli igrišče in veliko prostora, smo se odločili, da bomo pekli kar tam.

V petek smo se zbrali pri šoli starši, otroci in učiteljica. Viktorijina mama je poskrbela za ogenj in veliko ponev, Gašperjev oče pa si je nadel predpasnik, vzela v roke veliko kuhalnico in poskrbel, da je kostanj kmalu zadišal. Miza se je šibila od sladkih dobrot, ki so jih prinesle mame, kostanja in sladkega mošta. Naši želodci so bili kmalu polni, prepolni.

Ob živahnem klepetu staršev in ob veselih igrah z žogo se je kar prehitro stemnilo. Prijazna Viktorijina mama je prinesla harmoniko in ob njenih zvokih smo tudi zapeli. Kar žal nam je bilo, ko smo morali pospraviti in oditi domov.

Ker je bilo zelo prijetno, smo se dogovorili, da se bomo še družili.

Za 2. c OŠ Topolšica zapisala
Nuša Kugonič

ŠOLA SE JE ODPRLA
STARŠEM

Jesen obilno troši darove narave vsem, ki so skozi leto pridno sejali, šolarje pa "obdari" s polno torbo knjig in jih požene nazaj v šolske klopi. V glavah nadebudnih učenjakov se začne tako porajati vprašanje, kako začeti šolsko leto, da bo v mesecu juniju nasmejanih čim več obrazov. Odgovor, plod ljudske modrosti, je sila preprost - kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri. Če se je pogovor skozi stoletja uspešno izmikal kolesju časa in preživel, ni razloga, da mu ne bi verjeli. Začeli smo z marljivim ter odgovornim delom, katerega bogate sadove smo pobirali že v prvih dneh oktobra.

V četrtek, 11. oktobra 2001, smo na OŠ Bibe Röcka na široko odprli vrata vsem, ki so se želeli o tem prepričati. V oddelkih naše dobre stare šole so potekale številne skrbno pripravljene in vodene aktivnosti, pri katerih so učenci kazali svoje znanje,

5.a razred je ustvarjal "trapaste" pravljice.

Miljoka Komprej

domiselnost in prizadevnost. Starši, ki so se kljub čudovitemu jesenskemu vremenu v zavidljivo velikem številu udeležili dneva odprtih vrat, so bili ponosni na svoje otroke, katere imajo sicer redko možnost opazovati pri šolskem delu. Nekateri so z vstopom v učilnice obujali spomine na svoja šolska leta in se tudi sami vključili v šolsko delo, pri čemer so se prijetno zabavali. Ker je bilo aktivnosti precej, smo ob zaključku pripravili kratek povzetek dela za vse starše in povabljenе goste, ki so se zbrali v šolski avli.

Najbolj prisrčni so bili kot vedno tisti najmlajši. S plesom robotkov ter pesmijo "marsovčkov" so nas za hip popeljali v svoj svet igrivosti in otroške razposajenosti.

Drugošolci so si priredili čisto poseben praznik, izdelovali so buče iz kartona ter izrezovali in oblikovali tiste prave s polja, ki so z njihovo domišljijo "oživele", vmes pa je nastala še kakšna uganika ali izštevanka.

Tretješolci so ustvarjali recepte za lepši in boljši jutri ter se zabavali ob slovenski ljudski pesmi in otroških rajalnih igrah, pri čemer jih je z razposajenimi toni harmonike zabaval sošolec Matej.

Četrtošolci so združili moči pri projektnem učnem delu z naslovom "Jesenski gozdni plodovi". Nastali so odlični spisi, uganke, križanke, recepti, krasne zbirke plodov; lešnikov kroglice in sok gozdnih sadežev pa so ob zaključku končali v njihovih želodčkih. Vendar niso bili edini, ki so se posladkali. Precej dobrot so za starše in goste pripravili tudi učenci pri pouku gospodinjstva.

Učenci 5.b oddelka so radovedno brskali po številnih priročnikih ter iskali podatke o Triglavskem narodnem parku, ki so jih kasneje uredili na plakatih v matični učilnici, v 5.a oddelku pa so dramtizirali ljudsko pravljico Trap in nato ustvarili svoje "trapaste" pravljice ter jih predstavili javnosti.

Šestošolci so se tako vneto ukvarjali s projektnim učnim delom z naslovom

"Mlaka", da so preprosto postali del nje. Ustvarili so precej domiselnih uganek in pesmi o mlaki in njenih prebivalcih, ob spremljavi harmonike pa zaplesali že skoraj pozabljene "račke". Sedmošolci so bili ustvarjalni na likovnem in literarnem področju. Učenci a oddelka so slikali na steklo ter domiselno krasili robove ogledal, v b oddelku pa so vneto poustvarjali njim že poznane likovne pesmi. Oboji so ustvarili kopicco zanimivih izdelkov, ki so bili prava paša za oči.

Medtem ko so se učenci 8.c razreda sprehajali po računalniških tipkovnicah in preverjali svoje poznavanje geografskih ter zgodovinskih dejstev, so učenci a in b oddelka zbrali pogum ter "odpotovali" v oddaljeni Ameriko in Anglijo, kjer so doživeli marsikaj zanimivega in spoznali mnogo znamenitosti.

Program so popestrile zabavne pesmi otroškega in mladinskega pevskega zbora ter sedmošolka Špela s svojimi citrami, za lepše slovo pa sta nas ob zaključku - po obrazih obiskovalcev sodeč - zelo uspelega dneva odprtih vrat s harmoniko in baritonom pozabavala osmošolca Davorin in Vili.

V imenu kolektiva OŠ Bibe Röcka Šoštanj izrekam prisrčno zahvalo vsem obiskovalcem dneva odprtih vrat za številne lepe želje ter mnenja, ki so našla svoje mesto v "skrinjici želja".

Skupaj smo preživeli prijeten jesenski dan in že danes se veselimu ponovnega snidenja ob podobnih izzivih.

Za kolektiv OŠ Bibe Röcka Šoštanj
Danica Sovič

MKČŠ DOGAJA

Sama ideja po ustanovitvi mčš je bila v glavah že najmanj pet let. Preden so se zbrale skupaj prave osebe, je medtem preteklo ogromno časa. Vendar se je trud izplačal. Zaenkrat nam je uspelo dobiti to, kar smo hoteli že od samega začetka. Plac. S tem so tudi tisti, ki so nad nami, dokazali, da znajo prisluhniti. Prisluhniti nam mladim, poskušati ugoditi ter pokazati, da jim ni vseeno. Če jim je, lahko prav tako rečemo hvala, ker znajo to skriti.

Kaj je to mčš? Mčš so kratice, ki pomenijo Mladinski kulturni center Šoštanj. Tam skušamo bolj pogosto organizirati, prirediti in izvajati vse, kar bi popestrilo in pospešilo življenje našega starega mesta in življenje mladih ljudi. Hočemo rešiti zahtevo, ki se je pojavila na steni šolske knjižnice (Meyerjeva vila) in pri Kajuhovem spomeniku na puklastem mostu, ki se je glasila Dajte nam plac! Dobili smo t.i. plac. Uredili smo ga v majhno pisarno, v kateri oblikujemo ideje za dogajanje. Delujemo, kolikor imamo moči in kolikor nam dajo drugi. Da bi bilo dogajanje čim bolj po okusu mladih, vabimo prav te, da se javijo pri nas in da na dan privlečejo ideje, ki bi popestrile njihov in naš vsakdanjik.

To leto, ki se že počasi, a zagotovo izteka, je bilo uspešno za nas mlade. Ne samo, da so bile poletne počitnice, uspešno končano šolsko leto, opravljen zrelostni izpit ali matura. V Šoštanju se je ustanovil mčš. Slednji se je resno uveljavil.

Organizirali smo koncert, na katerem so nastopile manj ali bolj uveljavljene slovenske rock skupine. Koncert je dokazal, da se znajo mladi zdravo zabavati in se prav tako zdravo raziti. Brez razbitih in prevrnjenih košev za smeti (kar se koncerta tiče).

Dobili smo prostor (avtobusna postaja), kjer nas mčš-jevce dobite, če vam je dolg čas in se hočete pogovarjati, če vas zebe, da boste v zaprtem prostoru varni pred vetrom, in seveda, če se hočete vpisati in postati član mčš. Zdad nas je že toliko, da lahko brez skrbi organiziramo izlet na Uršljo goro. Ne smemo pozabiti: mčš je namenjen mladim, malo manj mladim in mladim po sru. Dobrodošli ste prav vsi.

Katja Rezman

PRVI ČRVI V TOPOLŠICI

September je bil v 1. razredu OŠ Topolšica zelo živahen. Poleg seznanjanja z novim okoljem in šolskim delom smo imeli kar dva obiska.

Najprej nas je obiskal policist. Učence je seznanil s pravili obnašanja v cestnem prometu, pravilnim prečkanjem ceste ter drugimi stvarmi, ki so zanje pomembne. Najzanimivejši je bil seveda ogled policijskega avtomobila in preizkus siren. Že čez en teden smo dobili nov obisk. Obiskala nas je medicinska sestra. Z učenci se je pogovarjala o zdravi prehrani in jih naučila pravilnega umivanja in nege zob. Udeležili smo se tudi Pikinega festivala. Z avtobusom smo se odpeljali v Velenje. Na otroškem igrišču smo se udeležili delavnic. Bilo je zelo prijetno in dopoldan je kar prehitro minil. Prehitro pa so minili tudi prvi tedni šolskega leta, ki so bili polni novih doživetij za naše prvošolce.

Tasja Srotič,
učiteljica 1. razreda OŠ Topolšica

DRUŽABNO SREČANJE

Uspešnost in strokovnost vzgojno-izobraževalnega procesa sta odvisni tudi od kakovosti komunikacije med učitelji, učenci in starši. Na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha Šoštanj v okviru projekta Družina, v katerega smo vključeni že tretje leto, izvajamo dejavnosti, s katerimi želimo pritegniti starše k sodelovanju.

V petek, 19. oktobra, smo si petošolci, razredničarke in starši naredili prijetno popoldansko urico. Po krajšem pohodu smo se ob živahnem in sproščnem pogovoru naužili sadja, pečenega kostanja in domačega peciva. Razgibane družabne igre in tekme z žogo so popoldan neopazno prevesile v večer. Tudi zvoki harmonike so pričarali nenavadne trenutke druženja.

Družabno srečanje je v učencih pustilo bogate sledi ...

- Družine so se zbrale,
- Radost delile,
- Ura je hitro tekla,
- Žerjavica pa nam je kostanj pekla.
- Igrali smo razne igre.
- No, konec piknika je!
- Aaa, upam, da ne!

"Dobrodošli!" so nam rekli, ko na piknik smo prišli.

"Radi bi kostanj jedli," smo jim odvrnili.

Uživali smo res zelo, všeč nam je vse bilo.

"Žurirali" smo kot za stavo

In vse obrnili na glavo.

Na koncu smo se poslovili,

A se zmenili, da se bomo še kdaj dobili.

Druženje nam zelo koristilo je, da smo lahko spoznali se.

Rajali smo do noči, dokler niso ugasnile luči.

Uživali smo, ker smo tekmovali s starši.

"Žurirali" smo kar za tri.

In potem, ko se je luna prikradla na nebo,

Nam je bilo lepo,

A na koncu iger smo segli si v roko.

Delo z mladimi od vseh nas terja, da smo dejavni, da se zmeraj spustimo v boj za novo, drugačno. Tudi v bodoče bodo najrazličnejši načini sodelovanja s starši sooblikovali delovanje naše šole.

Petošolci in razredničarke

DOBER ZAČETEK

Tudi odbojkarji Šoštanj-Topolšica so pričeli tekmovalje v 1. državni odbojarski ligi. Rezultati v pripravljalnem obdobju so bili zadovoljivi, ocene pripravljenosti pa vseeno še ni bilo mogoče dati. Zdaj je za njimi že 3. krog prvenstva in stvari so že veliko bolj jasne.

Že v 1. krogu so morali v goste k državnim prvacom ekipi Calcit Kamnik. Nekoliko so celo presenetili sami sebe in se celo ustrašili morebitne zmage. Čeprav je bil končni rezultat 3:1 za Kamnik, so bili z doseženim zadovoljni. Pohvalil jih je tudi trener Kamnika in državne reprezentance g. G. Hribar.

2. krog pa je v športno dvorano v Šoštanj privabil številne gledalce, ki so lahko uživali v izredni predstavi igralcev OK Šoštanj-Topolšica. Gost je bila ekipa OK Merkur Lip Bled, lanski podprvak. Malokdo je računal na domačo zmago, vendar do presenečenja je vseeno prišlo. Z zmago 3:1 pa so domači dokazali, da lahko odigrajo tudi tesne končnice nizov, kar v prejšnjih sezonah ni bila njihova odlika.

Gostovanje v Mariboru z istoimensko ekipo v 3. krogu je bilo polno optimističnih pričakovanj. Žal pa je tokrat ekipa odigrala nekoliko slabše in z novo bero točk tokrat ni bilo nič. Po dobljenem 1. nizu sta bila naslednja v znamenju izenačene igre, vendar z nekoliko slabšim koncem. V 4. pa je ekipa iz Šoštanja popustila in zmago so se veselili igralci iz Maribora. Tudi v pokalnem tekmovalju je ekipa že zaključila letošnje tekmovalje. Po zmagah proti niželigiški OK Logatec so morali priznati premoč ekipi OK Fužinar iz Raven na Koroškem. Poraza nista bila tragična in tudi psihičnih posledic nista pustila.

Tudi 2. ekipa je tekmovalje v 3. DOL - VZHOD pričela zelo vzpodbudno. V prvih treh krogih je zabeležila dve zmagi in poraz. Mladi igralci si tako nabirajo prepotrebne izkušnje za igranje v 1. ligi.

Za kadetsko ekipo so že štirje kvalifikacijski turnirji za uvrstitev v 1. kadetsko državno ligo. V dosedanjih tekmah so igralci pokazali veliko mero odbojarskega znanja in do sedaj premagali vse nasprotnike. Že pred zadnjim turnirjem so dosegli primarno zastavljeni cilj - uvrstitev v enotno ligo.

Rezultati so vsekakor vzpodbudni, želja igralcev in vodstva kluba pa je, da bi gledalci še v večjem številu obiskovali njihova srečanja. Pred polnimi tribunami je tudi motivacija veliko večja, zmaga pa precej bližja.

Ljubo Globačnik

REGIJSKI VRH STRELCEV V ŠOŠTANJU

Tekme se bo udeležil tudi Rajmond Debevec

V kratkem, točneje 24.11.2001 se bo na Osnovni šoli Karel Destovnik Kajuh odvijalo prvenstvo vseh regij Slovenije v streljanju z zračno puško in zračno pištolo. Pričetek tekmovalja bo v telovadnici šole ob 09.00, tekme najboljših strelcev vseh štirinajstih regij pa se bo po zagotovilih organizatorja MROŽ - Strelskega društva Velenje, udeležil tudi Rajmond Debevec - Olimpijski prvak.

125 strelcev se bo v času od 09.00 do 18.00 pomerilo v kategoriji pionirk, pionirjev, mladink in mladincev, ter članic in članov v streljanju z zračno puško, v spretnostih z zračno pištolo pa bodo tekmovalce sekcije mladink, mladincev, članic in članov.

Letošnji organizator tega finala regij je Zasavsko Štajerska Savinjska regija, Strelski klub Velenje pa se je odločil, da bo kraj tekmovalja lociral v občini Šoštanj, točneje na OŠ KDK, kjer so pri ravnatelju Darku Menihu našli na veliko mero razumevanja. Predsednik Strelskega društva MROŽ (ime nosi po narodnih herojih bratih Mravljak iz Šoštanja) Milan Burger nam je ob tej priliki povedal še, da priprave na tekmovalje tečejo gladko in da pričakuje da bo našel na širši odziv. V Strelsko društvo Velenje je vključenih precej članov, pri njih so formirane sekcije pionirjev in pionirk, mladincev in mladink, ter sekcije invalidov, sekcije članic in članov pa nimajo zaradi pomanjkanja denarja. MROŽ deluje že kakšna štiri desetletja in so v svojih vrstah zabeležili tudi vidne uspehe (v bivši Jugoslaviji so bili državni prvaki).

Svoj sedež imajo v kletnih prostorih Tomšičeve 15, kjer tudi vadijo z zračno puško, vadbišča za pištolo pa morajo poiskati drugje. Društvo se aktivno udeležuje tekmovalj, ki jih je čez leto kar precej, za to tekmovalje pa predvidevajo, da jih bo zastopala pionirka.

Vabljeni torej v telovadnico Kajuhove šole v soboto 24.11.2001, kjer boste lahko spoznali tudi te vrste šport.

Milojka Komprej

DVE LETI ZARES AKTIVNEGA DELOVANJA KLUBA MOTO VETERANI

Klub MOTO VETERANI Šoštanj je bil ustanovljen pred dvema letoma. Čeprav je v Šoštanju tedaj že deloval en klub, so nekateri motoristi čutili potrebo po drugačnem druženju in aktivnostih in so se pričeli družiti. Stekle so priprave na ustanovitev kluba, ki bi združeval ljubitelje novih in starih motornih koles. V septembru 1999 pa je bil uradno potrjen ustanovni akt in klub je resno začel z delom.

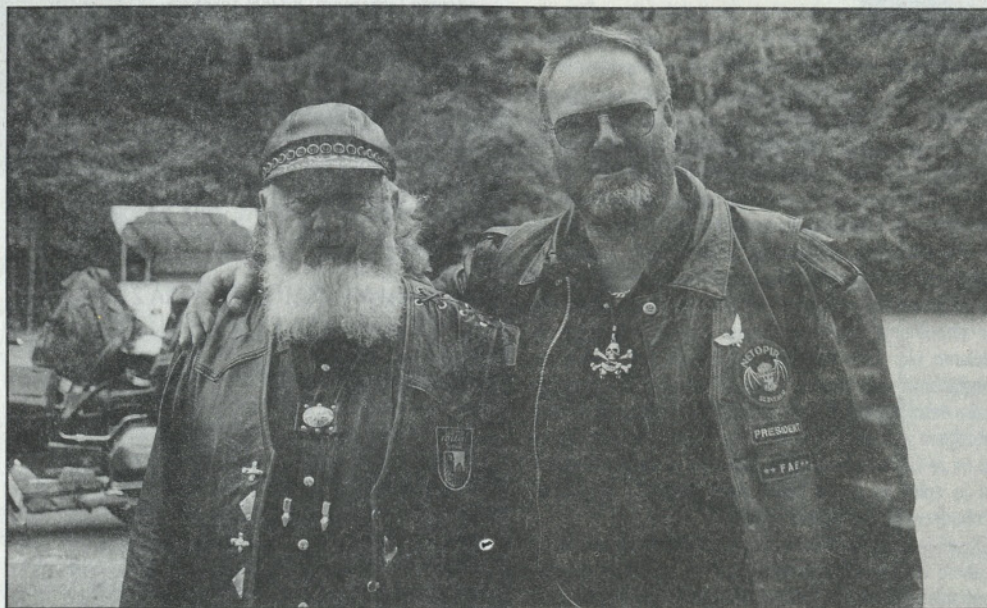

Foto: Jože Miklavc

Kot vsak moto klub so se tudi člani kluba MOTO VETERANI udeleževali raznih motorističnih srečanj in prirejali vožnje ter piknike za svoje člane, predvsem pa so se posvetili delu na humanitarnem področju in na promociji Šoštanja.

Gotovo je delo kluba našim bralcem znano, saj smo o njem večkrat poročali tudi v šoštanskem Listu, pa vendar se skupaj s člani kluba ozirno na njihovo dnevno dejavnost.

Že kmalu po ustanovitvi so pomagali dvema družinama, ki sta jim pogoreli hiši. Pomagali so pri popravilu ostrejših in tudi zbrali nekaj stanovanjske opreme.

Vključili so se v zbiranje finančnih sredstev za nakup flavte za slepo Stanko, udeležili so se čistilne akcije v Ravnah. Letos so zbrali poln kombi različnih daril za gojence doma v Črni, za kar so prejeli lepo zahvalo od ravnatelja. Skupinsko pa se udeležujejo krvodajalskih akcij, za kar je Vili Pečovnik kot predsednik in pobudnik pred kratkim prejel priznanje Rdečega križa.

Prav v teh dneh pa so prejeli tudi priznanje župana Občine

Žalec za prizadevno pomoč pri iskanju triletne deklice, ki se je izgubila v Črnavi.

Dvakrat so organizirali spominsko vožnjo do Zavodnj, ki so se je udeležili številni motoristi in lastniki starih vozil iz vse Slovenije in celo iz Avstrije in tako v Šoštanj privabili ljudi, ki bi tega konca naše domovine morda sicer sploh ne videli. S turističnim društvom so sodelovali na TV Celje in TV Pika Ljubljana

ter tako dostojno predstavljali Šoštanj, katerega znak nosijo na svojih oblačilih. "Pravkar se pripravljamo na večjo krvodajalsko akcijo skupaj s še nekaterimi moto klubi," je povedal Vili Pečovnik, ustanovitelj, pobudnik in duša kluba. "Ni nam do tega, da bi se hvalili, a da nas popolnoma prezrejo, nam tudi ni vseeno. Sicer pa bomo z našo usmeritvijo nadaljevali. Ljudem hočemo pokazati, da nismo vsi motoristi le za divjanje, hrup in popivanje. Seveda pa je ljubezen do jeklenih konjičkov na prvem mestu. Naši člani so od vsepovsod: Iz Maribora, Šentjurja, Zgornje Savinjske doline, vendar pa je sedež in središče našega delovanja predvsem Šoštanj in za njegovo promocijo se bomo trudili še naprej!" je povedal Pečovnik. Vsekakor jim lahko priznamo, da so v dvehletnem delovanju kar nekajkrat doobra razgibali dogajanje v našem kraju in jim zaželimo varno vožnjo in še veliko uspeha na humanitarnem področju!

Marija Lebar

Motoristi, jeklene konjičke "v olje"

Foto: Jože Miklavc

Šoštanska motoristična kluba Veteran in Netopir, ki družita ljubitelje moto športa, predvsem občudovalce motornih koles, starih in novih, visoko prometno in prometno varnostno kulturo, preventivo v prometu ter ljudi s podobnimi interesi, sta v minulih letih že kar nekaj dobrega storila tudi za promocijo Šaleške doline in Šoštanja. S svojimi zgledi vožnje, z udeležbami na različnih povorkah, srečanjih ter ob srečanjih lastnih članov, imata oba kluba primeren ugled, člani pa so zadovoljni s svojim vodstvom.

Petletno delovanje in prijetnih voženj "s položnimi jekleni-

mi konjiči" je moto klub Netopir obeležil v nedeljo, 30. septembra, z vožnjo večine od šestdesetih članov do jezera v Braslovčah ter nazaj v Šoštanj in Lajše, kjer so si pripravili piknik in družabno srečanje. No, srečanje pa ni bilo kar tako, saj so se nekateri postavili s svojimi novimi motorji, drugi pa so raje "pozirali za zgodovino". Oba predsednika sta bila kljub kislemu vremenu dobre volje, saj bo za nekaj časa manj skrbi. Motorji bodo skrbno negovani shranjeni v primerne garaže, baje jih bodo nekateri imeli kar v spalnicah.

Jože Miklavc

ZA KONEC PRAVA IGRA USNJARJA

V zadnji tekmi jesenskega dela 3.SNL-SEVER so igralci Usnjarja premagali Palomo. Že na samem začetku tekme so domači igralci prevzeli pobudo v svoje roke in to se jim je še kako obrestovalo.

V 3. min. je najprej Markus popeljal domače v vodstvo 1:0 po samostojni akciji. Nato pa je še v 8. minuti zadel Novak in povišal vodstvo domačih na 2:0. Igralci Usnjarja se niso zadovoljili s hitrim vodstvom in nadaljevali z obetajočimi akcijami, ki so se kar vrstile. Tako je v 19. min. akcijo celotnega napada domačih izkoristil Markus in dosegel že svoj drugi zadetek za vodstvo 3:0. S tem izidom se je končal polčas.

Z igro iz prvega polčasa so igralci Usnjarja nadaljevali tudi na začetku drugega polčasa, tako je v 54. min. srečanja v polno zadel še Švarc. V 56. minuti pa se je med strelce vpisal Hudar, ki je izkoristil lep predložek Markusa po akciji na desni strani igrišča. Po vodstvu s 5:0 so domači nekoliko popustili, kar so gostje iz Sladkega Vrha hitro izkoristili. Zmedo v domači obrambi je znal izkoristiti Žabota, ki je dosegel častni zadetek za Palomo.

Po prejetem zadetku so domači igro nekoliko umirili. V 60. minuti je rdeči karton zaradi nešportnega obnašanja dobil gostujoči igralec Turk. Številčno premoč na igrišču so igralci Usnjarja izkoristili v 73. minuti, ko je po levi strani v šestnajst-meterski prostor prodril Novak in iz samostojne akcije dosegel svoj drugi zadetek na tekmi. Bilo je to za vodstvo domačih 6:1. V 75. minuti je moral z igrišča še igralec domačih Pudgar zaradi drugega rumenega kartona.

V nadaljevanju je igra potekala na sredini igrišča. Igralci Usnjarja so si ustvarili še nekaj lepih priložnosti za doseg gola, vendar so ostale neizkoriščene. Zmaga Usnjarja je popolnoma zaslužena, lahko pa bi bila glede na ustvarjene priložnosti še višja. »estitke igralcem za prikazano igro, škoda, da si tekme ni ogledalo več gledalcev.

In še lestvica po 13. krogu.

1. M. Claudins 37 točk, Krško 28, Radlje 23. Ekipa Usnjarja je na 9. mestu s 17. točkami.

HYPOLIGA, GOODYEAR LIGA, EVROLIGA... KDO IGRA KJE?

Za košarkarji v prvi slovenski ligi je šele začetnih nekaj kol, zato je morda zadnji čas, da opišemo sistem tekmovalja in vsaj delno razjasnimo zmedo, ki je nastala s pravo poplavo različnih lig.

Prva slovenska liga se imenuje Hypoliga in šteje štirinajst ekip: Union Olimpija, Pivovarna Laško, Krka Telekom, Geoplin Slovan, Triglav, Savinjski Hopsi, Rogla, Kraški zidar, Koper, Helios, Loka kava, Zagorje, Šentjur in Elektra.

Union Olimpija, Pivovarna Laško, Krka Telekom in Geoplin Slovan se bodo ostalim pridružile šele v drugem delu sezone, ker sedaj igrajo v Jadranski ligi, ki se imenuje Goodyear liga. Ostala deseterica, med njimi je tudi šoštanska Elektra, pa igra svojo ligo po dvokrožnem sistemu (vsak z vsakim doma in v gosteh). Po osemnajstih krogih bo na vrsti drugi del tekmovalja, ki bo potekal ločeno za uvrstitev od prvega do osmega mesta in za uvrstitev od devetega do štirinajstega mesta. V ligi od prvega do osmega mesta bodo igrali prve štiri ekipe domačega prvenstva s predstavniki Jadranske lige. Po štirinajstih krogih bodo igrali končno za državnega prvaka po sistemu prvi s četrtim in drugi s tretjim v polfinalu - zmagovalca za prvo, poraženca pa za tretje mesto.

Med ekipami, ki bodo igrali v ligi od devetega do štirinajstega mesta, bo iz lige izpadla le zadnjevrščena ekipa.

Najboljše ekipe pa seveda sodelujejo tudi v evropskih ligah. Po združitvi evro in supro lige je znova samo eno evropsko košarkarsko tekmovalje, v katerem sodelujejo vse najboljše ekipe. Slovenija ima v evroligi dva predstavnika - Union Olimpijo in Krko Telekom.

Dva slovenska predstavnika - Pivovarna Laško in Geoplin Slovan pa igra v pokalu Radivoja Korača.

Košarkarji Elektre so slabo začeli svojo prvotligaško sezono. Po dveh kolih so imeli prav toliko porazov. Poraz v prvem krogu proti Rogli je boleč predvsem zato, ker so šoštanjčani v zadnjih sekundah po lastni neumnosti izgubili praktično dobljeno tekmo. Igra Elektre v uvodu v novo sezono pa je vseeno vivala veliko optimizma, zato so se na Polzelo, kjer so gostovali v drugem krogu Hypolige, odpravili z visokimi ambicijami. Na igrišču pa je vse skupaj izgledalo sila žalostno. Brez igre v napadu, slaba obramba, brez skoka, slab odstotek meta... so bili vzroki za slabo voljo in seveda visok poraz.

V taboru Elektre pa se zavedajo, da ne gre obupavati, saj bo prvenstvo še zelo dolgo.

Tjaša Rehar

DNEVI REKREACIJE 2001

Rezultati:
Ribištvo: 22.9. teža
1. Ivan Žnidar ml. 3600 g
2. Zvone Dobnik 3550 g
3. Vinko Štabuc 1350 g

Tenis:
Zaradi slabega vremena je tekmovalje preloženo na kasnejši termin.

Kolesarjenje: 25.9.

Udeležilo se ga je 40 kolesarjev.

Rokomet: 26.9.
Finale TEŠ : RK Šoštanj mladi 27 :27.

Mali nogomet: 24. 9.
Turnirja se je udeležilo šest ekip.
1. mesto KS Ravne,
2. mesto KS Pohrastnik,
3. mesto KS Zavodnje.

Košarka: 27.9.

Turnirja trojk se je udeležilo pet ekip. Odigrali so vsaka ekipa z vsako, vrstni red ni bil pomemben.

Lokostrelstvo: 28.9.
Udeležilo se je 41 tekmovalcev.
1. Matej Budja 36 krogov,
2. Mitja Urbanc 36 krogov,
3. Denis Švarc 35 krogov.

Odbojka: 29.9.
Ženske:

Finale TEŠ : Zavodnje 2:0
Moški (udeleženi šest ekip):
1. mesto RLV,
2. TEŠ,
3. kadeti OK Šoštanj.

Planinci: 30.9.
Pohod na Smrekovec. Udeležilo se ga je 42 pohodnikov, med njimi tudi župan Milan Kopušar.

Kegljanje: 1.10.
Udeležilo se ga je 6 ekip.

1. mesto Ekipa kegljišča
576 kegljev (rekord kegljišča),
2. KK Šoštanj ženske 459 kegljev,
3. Društvo upokoencev Šoštanj
458 kegljev.

Namizni tenis: 5.10.
Udeleženi 59 tekmovalcev.
Moški do 50 let:
1. Ivana Zera,
2. Ivan Zera,
3. Roman Kavšek.

Moški nad 50 let:
1. Janko Novak,
2. Ivan Žlender,
3. Grega Rupnik.

Ženske:
1. Jolanda Belavič,
2. Irena Klosternik,
3. Mojca Podgoršek.

Deklice:
1. Polona Belavič,
2. Katja Podgoršek,

3. Mojca Podgoršek.
Dečki:
1. Danijel Ostojič,
2. Urban Kavšek,
3. Vinko Brglez.

Dvojice:
1. Ivan Zera - Franc Fajdiga,
2. Jolanda Belavič - Roman Kavšek,
3. Ivana Zera - Jusuf Sajkič.

Brane Valič

SVETLOBA

Meditacija

Rodimo se praznih dlani,
odidemo praznih rok.

Ko se rodimo smo goli, praznih dlani in vdihnemo zrak, ki nas čaka na sprejemu. Vstopimo na oder življenja in v sijaju reflektorskih luči pričnemo eno od življenjskih iger. Na koncu, ko pade zastor življenja, pride po nas tisto, kar je bilo pred rojstvom. Ko izdihnemo zrak in zapustimo ta svet, smo zopet goli in praznih rok. Telo se spremeni v pepel in to je vse, kar je ostalo od nas. Začetek se spremeni v konec. Človek je končen in minljiv, pravi današnja znanost in to je vse, kar nas čaka. Naši sopotniki, ljudje s katerimi smo bivali in delili življenjski prostor in čas, se poslovijo od nas še pod vtisom igre, ki smo jo odigrali. Seveda nas kmalu pozabijo, saj se svet vrtil naprej. Še nedavno tega smo bili novorojenci, potem otroci, odrasčajoči, v službah, v pokloju in na koncu morda odveč na figura v breme svojcem. Silno smo se trudili, da bi bili nekaj. Po nareku biti ali ne biti, smo izbrali vlogo biti, biti delaven in uživati sadove. Če smo preveč delali, ali se vsaj delati, da delamo in si ustvarili zaloge, misleč, da vzamemo nekaj od tega s seboj tja, kamor potujemo, smo morda zgrešili. V upanju, da "naše" pridobljeno materialno bogastvo pripada nam, našim naslednikom, sorodnikom ali dedičem, smo verjetno spet zgrešili. Tudi njih doleti ista usoda kot nas. Vsi izginemo v pepelu v večni konec.

Zakaj potem takšna ihta po vsem? Človek hoče vedno nekaj več, kot je in ima. Hoče vladati, tekmovali, biti prvi, ustvariti več, izrabiti in na koncu uničiti Zemljo. Umislil si je tudi na stotine ver v namišljene bogove, zaradi katerih so bile in so še vedno povzročene številne vojne v imenu najvišjega. Ustvaril je svet Aristotelstva, svet logike in na prestol postavil znanje s suhoparnim intelektom, ki sta edini merili vrednotenja in napredka človeka. Rezultati se kažejo v svetu, ki je materialno in potrošniško naravnano, človek pa postavljen v vlogo odvisnika, ki igra igro na vrvi, vrvico pa vodi kapitalisti narazem.

Ljudje pozabljamo na srce, naravo, na življenje samo. Mir, tišina in brezskrbnost so prave stvari. Zakaj le bi se bojevali, si prilaščali stvari in vladali drugim? Naša narava je vendar samo biti, mir pa snov iz katere smo narejeni. Nekje sem prebral, da če bi pristopili k meditaciji, bi rezultat lahko bila ljubezen. Ljubezen in meditacija sta dve strani istega kovanca, dva pogleda iste energije in če je prisotna ena, je tudi druga. Meditacija pa ni koncentracija. Človek koncentracije težko odkrije ljubezen, lahko pa postane le še bolj nasilen, saj je koncentracija vaja, kako

ostati napet. Napetost pa je nasilje. Koncentracija je napor, da zožimo um, to pa je globoko nasilje nad našo zavestjo. Kadar pa smo nasilni nad svojo zavestjo, ne moremo biti nenasilni nad drugimi. Kakršni smo do sebe, bomo tudi do drugih. Če ljubimo sebe, bomo ljubili tudi druge. Notranje je usmerjeno na zunanje, notranje se nadaljuje v zunanem. Koncentracija je metoda znanosti, je znanstvena metodologija. Človeku znanosti je potrebna velika disciplina koncentracije, od človeka znanosti pa se ne pričakuje, da bo milosten. Ni potrebno. Človek znanosti postaja vse nasilnejši do narave. Skoraj ves znanstveni napredek od osnovnega šolanja naprej do univerz, je zasnovan na nasilju proti celotni naravi. Destruktivnost se kaže v tem, da je človek znanja in znanosti najprej destruktiven do svoje zavesti. Namesto, da razširja svojo zavest, jo zožuje in dela selektivno, enosmerno. To pa je prisila, nasilje. V naš vzgojni sistem bi lahko uvedli meditacijo. Meditacija je preprosto biti vzhicen v svoji prisotnosti, v svojem bitju. Je popolnoma sproščeno stanje zavesti, v katerem ne delamo nič. Tisti trenutek, ko nastopi naše delovanje, postanemo spet napeti. Takrat je prisotno pričakovanje, kako delati, kaj delati, kako uspeti, kako se izogniti neuspehu. S tem se že premikamo v prihodnost, ki je še ni, čeprav jo mi že vidimo v naprej. Ta naprej pa ni sedanjí trenutek, ki je edini, ki bi ga lahko živeli polno in sproščeno. Prihodnost pa nas vedno zavaja.

Človek je lahko materialno bogat, lahko osvoji ves svet in nabere vsa bogastva sveta. To pa ne spremeni njegove notranje revščine, ne, počutil se bo še revnejšega kot prej. V nasprotju z vsem, kar si je nabral, bo videl globoko v sebi veliko rano, ki ostaja. Ta rana stoji za vogalom z vesoljno uro v roki in odšteva. Danes umre Bin, jutri Georg, pojutrišnjem Janez in tako lepo vsi po vrsti. A kdo se tega zaveda? Nekdo se ujame v goreči stolpnici, pa čeprav neizmerno bogat z zlatimi palicami in borzno uspešnostjo. Drugi ostane ujet v letalu, tretji odide v grob z antraksom, četrti je bolan in čaka na odhod. In vsi se borijo med sabo za prevlado, za svoj prav, za boljši jutri, boljšo prihodnost, ki nikoli ne pride.

Nobene potrebe ni po materialnem bogastvu, prilaščanju, prisvajanju, izkoriščanju, vzpenjanju, nasilju, vojni, tekmovalstvu in kreiranju nemirnega sveta. Stvari tega sveta so potrebne, vendar se lahko zavedamo, da obstajajo tudi večja bogastva od tega, kar bo izginilo v pepelu. Odkrijemo jih lahko s pomočjo meditacije v svoji notranjosti.

Zen Aj

KDAJ VZETI ZDRAVILO

PRED ALI PO JEDI

Ob svetovanju farmacevtov bolnikom pri izdaji zdravil se poleg ostalih navodil omenja tudi, ali se naj le-to vzame s hrano ali pred njo. Ni vseeno, ali zdravilo vzamemo pred jedjo ali po jedi. Usoda zdravila v organizmu je drugačna, če ga vzamemo na tešče ali s hrano. Medsebojno delovanje hrane in zdravila spremeni hitrost prehajanja in količino zdravila, ki preide v telo (v kri) in presnova zdravila v telesu (metabolizem), hrana pa vpliva tudi na izločanje zdravila iz telesa.

Ne pozabite, da hrana niso samo trdne sestavine jedi, ampak tudi sladki kalorični napitki, kot so sadni sokovi ali kokakola, mleko, mineralna voda, kava, čaj, alkoholni napitki,...

ZAKAJ MORAMO NEKATERA ZDRAVILA JEMATI NA PRAZEN ŽELODEC?

Če vzamete zdravilo ob istem času kot hrano, lahko pride do zmanjšane prehajanja zdravila iz želodca oziroma črevesja v kri in po njej do mesta delovanja (zmanjšana absorpcija zdravila):

- veliko zdravil, ki so občutljiva na želodčno kislino, se lahko zaradi predolgega ostajanja v želodcu razkrojijo in se s tem zmanjša količina zdravila, ki preide v kri, kar je znano za mnoge antibiotike (penicilini, eritromicini, azitromicin...);
- tudi nekatera zdravila, ki so sicer odporna na želodčno kislino, bi pa jemanje skupaj s hrano podaljšalo resorpcijo in s tem tudi začetek delovanja za nekaj ur;
- nekateri sestavine hrane lahko z nekaterimi zdravili povzročijo nastanek netopnih kompleksov, ki ne morejo prehajati v kri in so tako brez učinka.
- hrane, ki vsebuje veliko kalcija (mleko, mlečni izdelki), kalcijevih preparatov, antacidov ne smemo jemati s tetraciklini, ker se tvorijo netopni kompleksi, ki se ne absorbirajo iz črevesja;
- česlovine, ki so v pravem času, lahko vežejo nase železo iz zdravil.

Hrana lahko tudi spremeni presnavljanje zdravil (metabolizem) v jetrih, npr.:
- pri sočasni uporabi grenivkinega soka in nekaterih zdravil za zniževanje krvnega tlaka (blokatorji kalcijevih kanalov) se poveča učinkovitost teh zdravil, s tem pa tudi stranski učinki in zdravila lahko postanejo toksična.

- MAO inhibitorji, ki se uporabljajo za zdravljenje depresij, se ne smejo jemati hkrati s hrano, ki vsebuje tiramin (siri, marinirane ribe, kvasov ekstrakt...), saj pride do povečane koncentracije tiramina v organizmu, kar povzroči lahko hipertenzivno krizo.

Hrana ima tudi vpliv na izločanje zdravil skozi ledvice. Nekateri jedi lahko zakislijo urin in s tem zdravilom, ki imajo kisel značaj, povečajo razpolovni čas. Če pa je urin bazični, se le ta zmanjša. Hrana kot mleko, zelenjava, citrusi lahko urin alkalizirajo. Meso, ribe, siri, jajca pa ga zakislijo.

Farmakodinamske interakcije zdravil in hrane:

- hrana, bogata z vitaminom K (zeleno listnata zelenjava: ohrovt, špinata, brokoli; cvetača, zeleni čaj, jetra) lahko povzroči zmanjšano delovanje varfarina, ki se uporablja pri antikoagulantni terapiji;
- alkoholne pijače lahko povečajo delovanje zdravil, ki delujejo na centralno živčni sistem (benzodiazepini, antihistaminiki, antidepressivi, antipsihotiki...);
- kofein v čaju in kavi lahko poveča koncentracijo teofilina v krvi in večji so tudi stranski učinki teofilina.

KDAJ PA MORAMO ZDRAVILA VZETI PO JEDI?

Po jedi jemljemo zdravila, ki jim hrana izboljša topnost in resorpcijo. Učinkovine so na primer topne v maščobnih delih hrane. Po jedi je potrebno vzeti tudi zdravila, ki lahko imajo nezaželjene stranske učinke na želodčno sluznico ali lahko povzročajo slabost (analgoantipiretiki, antirevmatiki).

KAJ POMENI VZETI ZDRAVILO NA TEŠČE: vzeti zdravilo na prazen želodec, kar pomeni vsaj eno uro pred jedjo, oziroma 2 do 3 ure po jedi!
ZDRAVILO ZMERAJ ZAUŽIJTE S KOZARCEM NAVADNE VODE!
NE DROBITE TABLET IN NE ODPIRAJTE KAPSUL, RAZEN ČE VAM JE TO NAROČIL FARMACEVT!
NE JEMLJITE ZDRAVIL SKUPAJ Z VITAMINI IN MINERALI!
NE MEŠAJTE ZDRAVIL V VROČE PIJAČE, KER LAHKO TOPLOTA UNIČI UČINKOVINE!

Nataša Ignatov, mag.farm.

TEHTNICA (LIBRA)

(LIBRA)

(23. september - 23. oktober)

Element: ZRAK.

Temperament: SANGVINIČEN - KARDINALEN.

Kvaliteta: ŽENSKO, AKTIVNO, POZITIVNO.

Planet vladar: VENERA.

Kovina: SREBRO, BAKER.

Barve: VSI OD TENKI MODRE BARVE, ROŽNATA, SVETLO ZELENA.

Kamni: ŽAD, OPAL, SAFIR.

Dan: PETEK.

Število: 7.

Priljubljena glasba: opera, ljubezenski šanson.

Priljubljena obleka: smoking, večerna obleka.

Šport: tenis, golf.

Priljubljena predstava: glasbena komedija.

Najboljša vloga: diplomat.

Njene iluzije: Nobelova nagrada za mir.

Priljubljeno mesto: ugledni gostinski lokal.

Anatomsko šibka točka: ledvice.

Glavne značilnosti: miroljuben, družaben, sodelujoč, nepristranski, pravičen, razsodnik, diplomat, pomirjajoč, ljubezniv, uravnotežen - kakor tudi maščevalen, skrivnosten, dominanten, ljubosumen, sarkastičen, nestrpen, sumničav, razburljiv.

Ključni pomen:

UBRANOST, SKLADNOST, LJUBEZEN.

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Venera kot vladarica TEHTNICE je legendarna lepota, ki je podedovala vse Afoditine odlike in je tako postala "boginja

ljubezni". V astrologiji je planet Venera povezan z Tehtnico in tudi z Bikom.

Predstavlja ljubezen in medčloveške odnose, pa tudi žensko plat človekove narave ter umetnost in modo. Planet Venera spodbuja nežnost, prijateljstvo, obzornost in družabnost, lahko pa tudi neodločnost, brezbržnost, bolešno romantiko ter odvisnost od drugih.

ZNAČAJ:

Tehtnica je sedmo znamenje zodiaka. Tako kot je Oven prvo znamenje (najbolj osebno), ima Tehtnica, ki je v zodiaku točno nasproti njega, največ opraviti s partnerskimi zvezami. Poštenost, diplomacija in pravičnost so močno poudarjene lastnosti Tehnice, ki ji je pomembno, da ohranja dobre in trajne odnose s partnerjem. Tehnica je tudi drugo znamenje zraka in tretje znamenje kardinalnosti. Znotraj konteksta znamenja so ti vplivi pozitivni, saj dajejo lahkotnost, šarm, sproščeno in družabnost.

Tehnice s svojim zunanjim videzom kažejo, da potrebujejo harmonijo, lepoto in estetiko. Potlačijo vse, kar moti njihovo potrebo po harmoniji, zato so pogosto posredniki in se čutijo odgovorne za vzdušje, v katerem se nahajajo. So rojene diplomatke, saj hočejo izpostaviti med partnerjema enakopravnost. Nikoli ne prenesejo zatiranja ali prevlade enega partnerja nad drugim. Imajo zelo močan občutek za pravičnost in jim je težko koga ali kaj zapostavljati ali mu dajati prednost. Pravo darilo pa je njihova sposobnost uživanja. Res je tudi, da so nagnjene k lenarjenju in da se rade izogibajo vsem neprijetnostim, vendar kljub temu zelo pazijo na čistočo in iz svojega bivališča naredijo pravi raj. Tehnice se morajo naučiti sprejeti tudi spore in težave kot del resničnega življenja. Najbolj jih je strah obveznosti, ki lahko v njih sprožijo paničen strah. Zato poskušajo vedno uravnati neskladja pri sebi in pri drugih ljudeh. Prevzemajo napetosti in zaradi njih same trpijo. Naučiti se morajo vzdržljivosti, saj jih prizadene vsaka krivica. Stresa se lahko znebijo s plesom. Za

uravnoteženost in prijetno življenje potrebujejo prijetno okolje in lepoto, saj vedno skrbijo za lep in urejen videz.

ČUSTVA:

Tehtnicam pomeni LJUBEZEN VSE NA SVETU!

Tehtnice, polne iluzij, že zelo zgodaj v mladosti začnejo iskati sopotnika, idealno bitje, ki mora biti dober prijatelj in ljubimec. Pri zapeljevanju partnerja nima težav, saj se vedno nahaja v stanju pripravljenosti - vznemirjenosti oz. sentimentalnosti. To je znamenje, ki je izumilo "ljubezenske avanture" in le redko se zgodi, da ne osvoji osebe, ki si jo želi.

Če želite osebo, rojeno v znamenju Tehnice, obdržati, jo morate nenehno obdajati z nežnostjo, lepim vedenjem, z majhnimi pozornostmi, ki jih bo vedno znala ceniti. Srečna bo, če bo spoznala, da mislite nanjo tudi, kadar nimate časa. Tehtnica nenehno zahteva diskretnost, najbolj sovraži scene v javnosti in škandale, ki odkrivajo njeno privatno življenje. Od partnerja pričakuje poštenje, kar je lastnost, ki jo ceni. Kot intuitivno in pronicljivo osebo jo je težko prevarati. Če pa se to že zgodi, bo le enkrat tolerantna, potem pa bo izgubljeno srečo odšla iskat drugam.

ZDRAVJE:

Tehtnice so normalne fizične konstitucije, a ne pretirano odporne. Njihovi ogroženi organi so ledvice in mehur, prav tako tudi koža.

Ranljive točke so še žleze, prsi in prebavila. Tudi čiri niso redki, a ne zaradi skrbi, temveč zaradi uživanja. Tehtnicam lahko napetosti v medčloveških odnosih povzročajo težave z ledvicami. Tipična težava je tudi vnetje mehurja. Težave se jim odražajo tudi na koži, najbolj pa Tehtnice prizadane neskladnost. So psihično zelo labilne. Pri delu in vožnji se morajo bolje koncentrirati kot ostala znamenja.

Na splošno ne boleajo pogosto. Nujno potrebujejo dovolj počitka in spanja. Nanje najbolj vplivata mir in ravnotežje.

PRIMERNI POKLICI:

Tehtnicam ležijo poklici, vezani na igrarstvo, sodstvo (odvetništvo), psihologijo, filozofijo, kot so; duhovniki, alternativci (zdravitelji), pa modni kreatorji, oblikovalci, aranžerji in vsi poklici, ki so vezani na komunikacijo z ljudmi.

PRIMERNI PARTNERJI:

Oven, Vodnar, Dvojček, Lev in Strelec. Slabše se ujema z Rakom in Kozorogom.

ZNANE OSEBNOSTI, ROJENE V ZNAMENJU TEHTNICE:

Mahatma Ghandi, Jimmy Carter, Margaret Thatcher, Lech Walensa, Friedrich Nietzsche, Oscar Wilde, Arthur Miller, Franz Liszt, Ivo Pogorelič, John Lennon, dr. Christiaan Barnard...

Astrologinja "Špela"

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. Št. kupona _____

2. Šifra _____

3. Kraj, datum in ura rojstva _____

4. Vaše vprašanje _____

odgovor je brezplačen!

"Špela"

3. del
KITAJSKA

Bojan Rotovnik

Guangzhou

Ob prečkanju meje med Macaom in Kitajsko sem stopil v tako imenovano centralno Kitajsko oz. provinco

Kanton. Prvi vtis - nič tako posebnega. Vseposod veliko Kitajcev in vsak drugi bi ti želel nekaj prodati. Jaz pa sem kupil le vozovnico za klimatiziran avtobus, ki je imel majhne razmake med sedeži in non-stop vrteče se ameriške filme, sinhronizirane v kitajščino. Naj samo omenim, da me je prav zabaval film, kjer je Harrison Ford igral ameriškega predsednika in je tekoče govoril kitajsko! Tako sem prišel v glavno mesto province Kanton, Guangzhou.

Betonska džungla enega izmed največjih kitajskih mest, vsekakor pa gospodarskega centra Kitajske, me je po svoje pritegnila. Porabil sem več kot uro relativno hitre hoje, da sem prišel iz enega konca centra, kjer sem stanoval, na drugi konec centra, kjer je bila avtobusna postaja. Vmes pa toliko stvari, ki so bile v moji glavi zapisane kot kitajske. Poleg gneče, obupnega prometa, slabega zraka ter veliko prijaznih ljudi še restavracije, kjer si lahko v veliki ponudbi izbereš živo žival in ti jo pripravijo na želeni način. Nikakor nisem mogel mimo pokritih tržnic s tekstilom, kjer za smešne vsote dobiš, kar ti srce poželi. Zelo me je mikalo, da bi si kupil odlično bundo za samo 6000 sit, a je preprosto nisem imel kam dati. Zunaj pa seveda obupno vroče. Nakupil sem nekaj oblačil, ki sem jih potreboval na potovanju. Plačal sem presenetljivo malo, a dobil tudi presenetljivo kvaliteto. Seveda je bilo presenečenje v negativni smeri!

Guangzhou - betonska džungla

Avtobusni vozni red

Voda in hribi

Gua

Ob iskanju poceni restavracije za potešitev mojih fizičnih potreb sem bil malo zaveden. Kar naenkrat so bile pred neko restavracijo okoli mene lepe kitajske natakariče, mi nekaj govorile in mi kazale na vhod v samopostrežno restavracijo. No ja, sem rekel, pa grem. A kaj ko me niso usmerile v samopostrežno restavracijo ampak po stopnicah navzgor v veliko klimatizirano restavracijo, kjer je bilo vse na visokem nivoju. Samo okoli mene so ves čas hodile kar štiri natakariče in vsaka mi je kaj prinesla ali vsaj dolila pivo, če sem slučajno že malo odpil. Res kraljevska postrežba z okusno hrano, a za veliko vsoto. Po svoje sem bil jezen zaradi vsote, ki bi mi drugače zagotavljala prehrano za tri dni, sem pa zato okusil, kako se stvari odvijajo v zelo kvalitetnih restavracijah. Zanimiva izkušnja.

Avtobus - spalnik

Guangzhou ima veliko prijaznih prebivalcev in le redki znajo vsaj nekaj besed angleščine. To sicer velja skoraj za celotno Kitajsko, tako da se kmalu naučiš kretenj z rokami ter uporabo

slovarjev. Ko sem kupoval karto za avtobus, sem seveda začel z mnogokratnim "Do you speak English?" in celo naletel na eno prodajalko, ki je razumela, kaj želim. Pa ne mislim na nakup

karte, ampak to, da iščem nekoga, ki govori angleško. Mnogo Kitajcev sploh ne razume vprašanja, ali govorijo angleško! Prijazna prodajalka me usmeri k eni izmed svojih sodelavk, ki kot sem razumel, naj bi govorila angleško. Izkazalo se je, da je ta sodelavka znala reči samo "today" ali "tomorrow"! Vseeno mi je uspelo kupiti avtobusno karto za celonočno vožnjo do

mesteca Yangshuo oz. do znamenitega kitajskega krasa.

Posebna zgodba je, kako mi je uspelo najti pravi terminal za odhod mojega avtobusa, saj je bilo vse napisano v kitajskih pismenkah. Brez pomoči izredno prijaznih domačinov vsekakor ne bi šlo! Ob prihodu avtobusa sem tudi sam okusil to, na kar me je opozorila Natalija, ki je bila pol leta pred mano na Kitajskem: avtobus spalnik! Avtobusi imajo približno enake zunanje mere, kot jih imajo naši. To pomeni, da je tudi prostor znotraj podobno velik. A namesto sedežev imajo avtobusi spalniki postelje v dveh nivojih. Kot sta pri nas dva sedeža skupaj sta na teh avtobusih skupaj dve postelji. Mere ene so približno 175cm x 40 cm, kar je za povprečnega Kitajca čisto dovolj, a za povprečnega Evropejca vsekakor premalo. Na tej prvi vožnji sem imel zaradi samo deloma polnega avtobusa zase kar dve postelji. Spanje je bilo zaradi hitre vožnje in ne najboljše ceste bolj na obroke in ko je počitek, je počitek za vse. Vsi smo morali dol z avtobusa in sploh ni važno, če to hočeš ali ne.

Yangshuo - kitajski kras

Po celonočni vožnji sem prispel do mesta Guilin, kjer se začne ali konča (kakor kdo želi) znameniti kitajski kras, ki se razprostira na območju, dolgem okoli 100 km ob reki Li. Ti hribi so res nekaj čudovitega in fascinantnega. Ravnila s polji in nato kar naenkrat storžast hrib, ki se dviga skoraj naravnost navzgor. Teh prizorov je zelo veliko! Poseben čar dodaja pokrajini tudi razmeroma čista reka Li s pritoki, ki se vije med temi hribi in daje življenje vsej pokrajini.

Yangshuo je mestece v samem srcu kitajskega krasa in je zelo priljubljeno turistično in popotniško središče domačinov in tujcev. Turizem ima že takšen vpliv, da se je glavna ulica tega mesteca spremenila v čisto evropsko ulico, kjer lahko dobiš večino evropske hitre hrane, svetovno znane pijače, vsi napisi so tudi v angleščini, osebje barov in hotelov govori zelo dobro angleščino, internet caffè-ji so vseposod in še bi lahko našteval. Tukaj se človek počuti skoraj kot v domačih krajih.

Foto-reportaža

Družmirje

avtor: Miran Čander, UN Družmirje, PIANO atelje krajinske arhitekture.

Pot

Jezero

Ločje

Park

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 1000 SIT

KONTAKT:
Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
e.pošta: list@sostanj.si

URADNE URE:
vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprej
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman
telefon (03) 89 84 334

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 11 (december 2001), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 30. novembra 2001.
Vse sodelavce, ki bodo za LIST št. 12 (posebna izdaja) pripravili posebne članke prosimo, da prispevke na računalniškem mediju oddajo najkasneje do 25. novembra, rokopise pa do 20. novembra 2001.

Izdaja:
Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.

Uredniški odbor:
Jožica Andrejč, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga, Brane Guzej, Milojka Komprej, Peter Rezman in Andrej Starič.

Odgovorni urednik:
Peter Rezman.

Lektoriranje:
Jožica Andrejč.

Priprava redakcije:
Milojka Komprej.

Oblikovanje:
Vinko Pejovnik ml., Eurograf d.o.o.

Tisk:
Eurograf d.o.o., www.eurograf.si